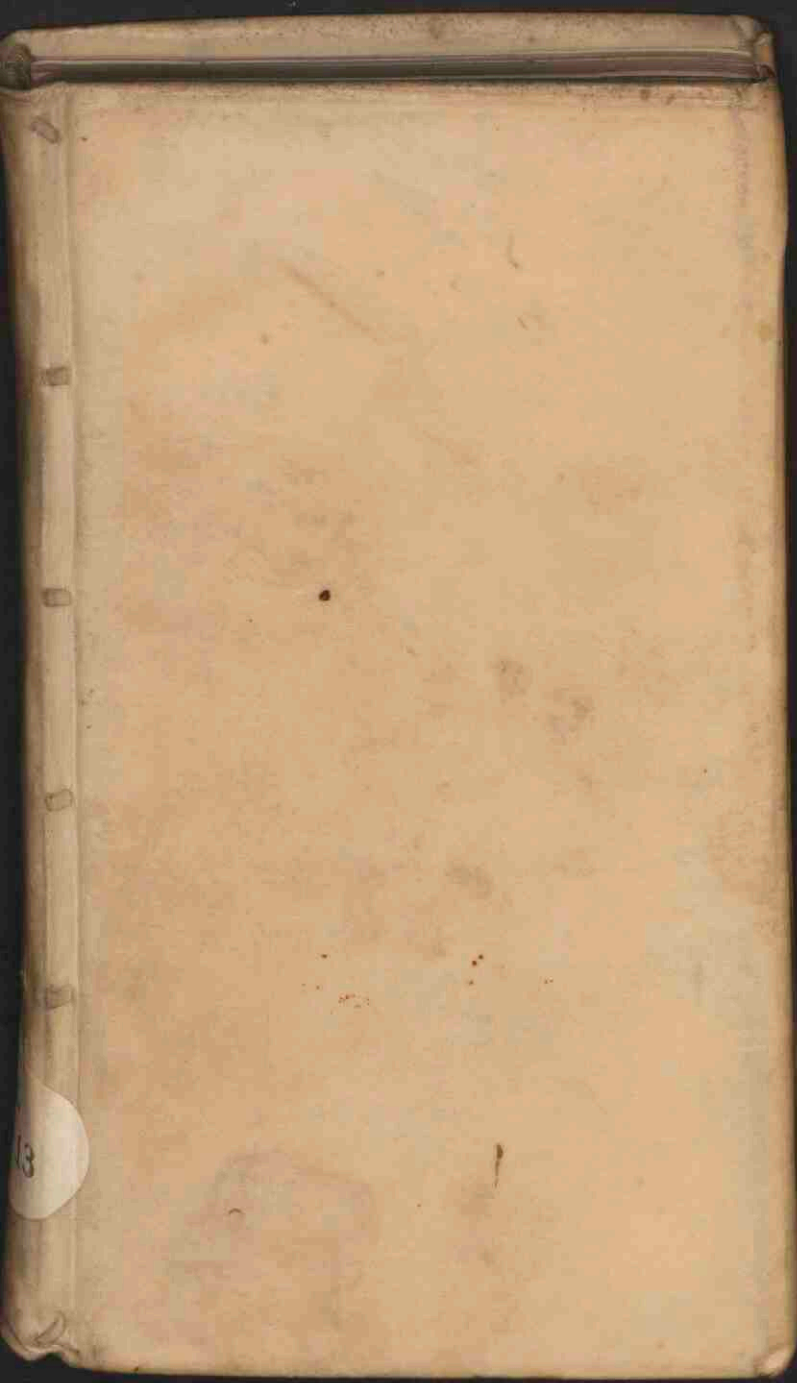

S. Gregorii Nazianzeni... Arcana, seu de principiis versus CCCCXXCII

<https://hdl.handle.net/1874/340026>

Aevum vetus.
Scriptores graeci.
No. 69

Fasti
PP. N. 13

Hs.
1 G 13

1536, 1537

1537 **Gregorius Nazianzenus,**
dem carmen contra Apoc
nunc pr. public. stud. e
Fra. Raphaelengius. 1591.

Adscriptae sunt var. lectt. et conjecturae manu Pt. Wesselingii. Ex libris
R. M. van Goens.

... cum pa
... et qu
Dav. Hoes

graeca. Eius-
alia, graece
Lugd. Bat.,
(Gr. 69¹).

Aevum vetus.
Scriptores graeci.
No. 69

Kastl
M. P. N. 13

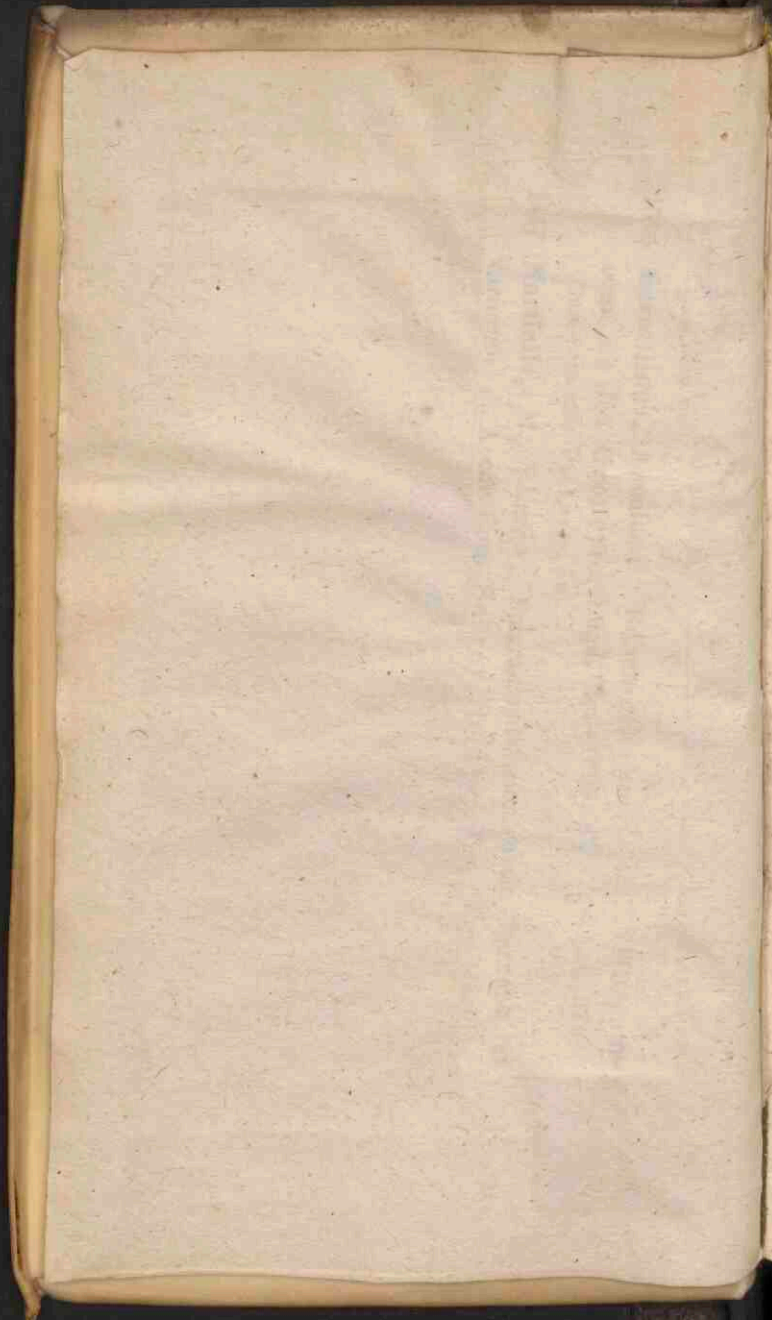
Hs.
1 G 13

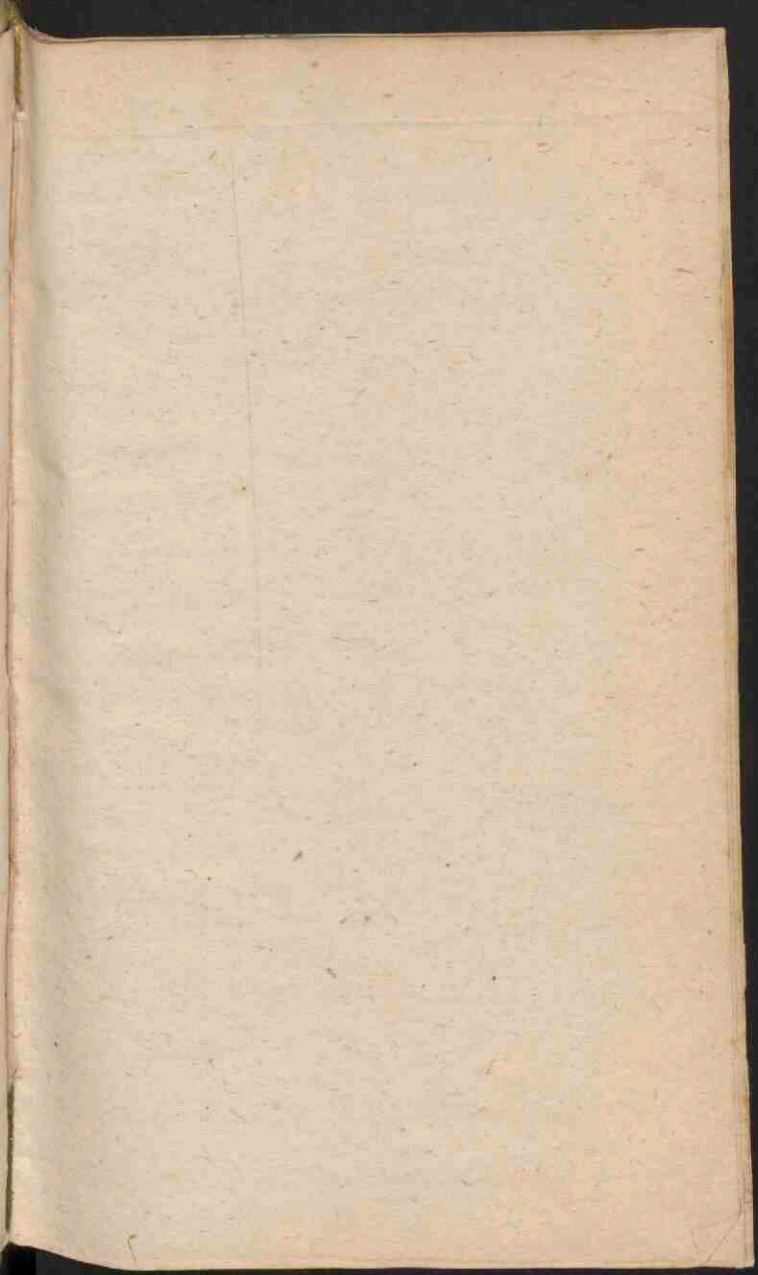
1536, 1537

1537 **Gregorius Nazianzenus**, Arcana . . . cum paraphr. graeca. Eiusdem carmen contra Apollinarium . . . et quaedam alia, graece nunc pr. public. stud. et opera Dav. Hoeschelii. Lugd. Bat., (Gr. 69¹).

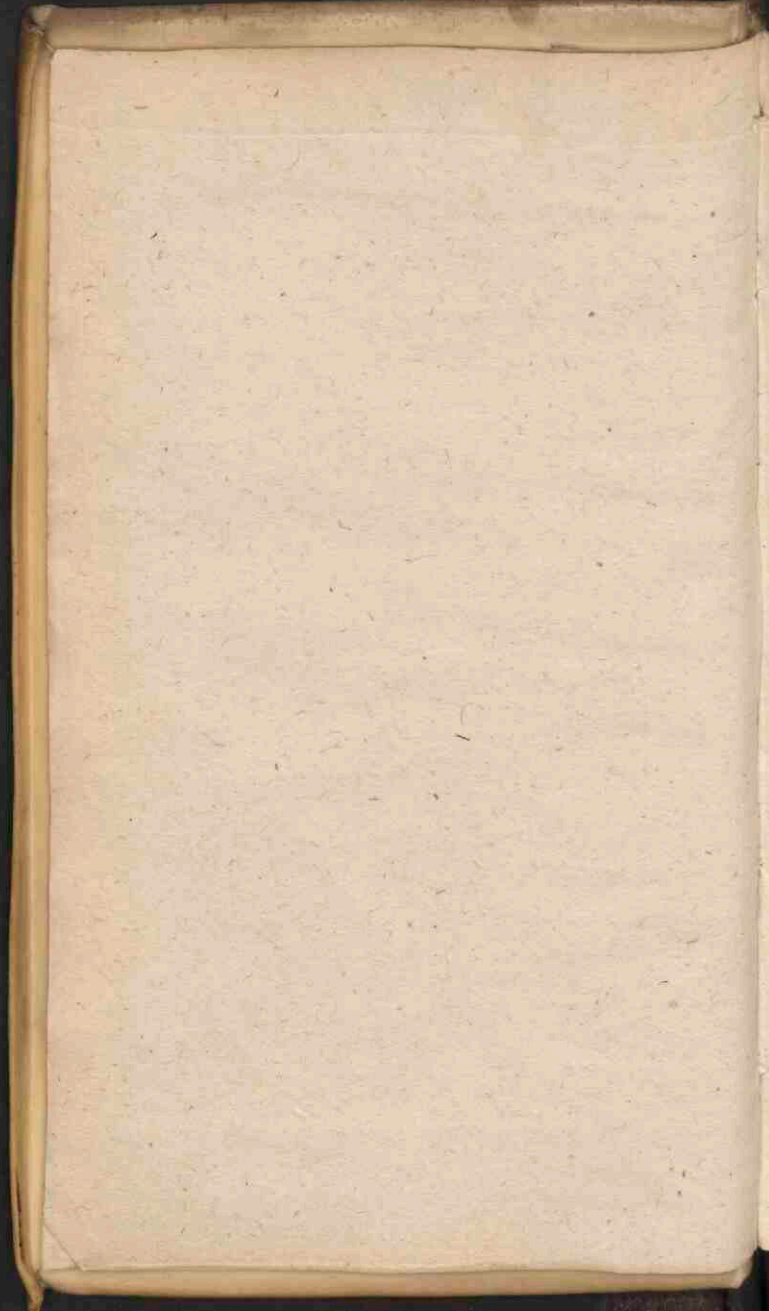
Fra. Raphelengius. 1591. 8°.

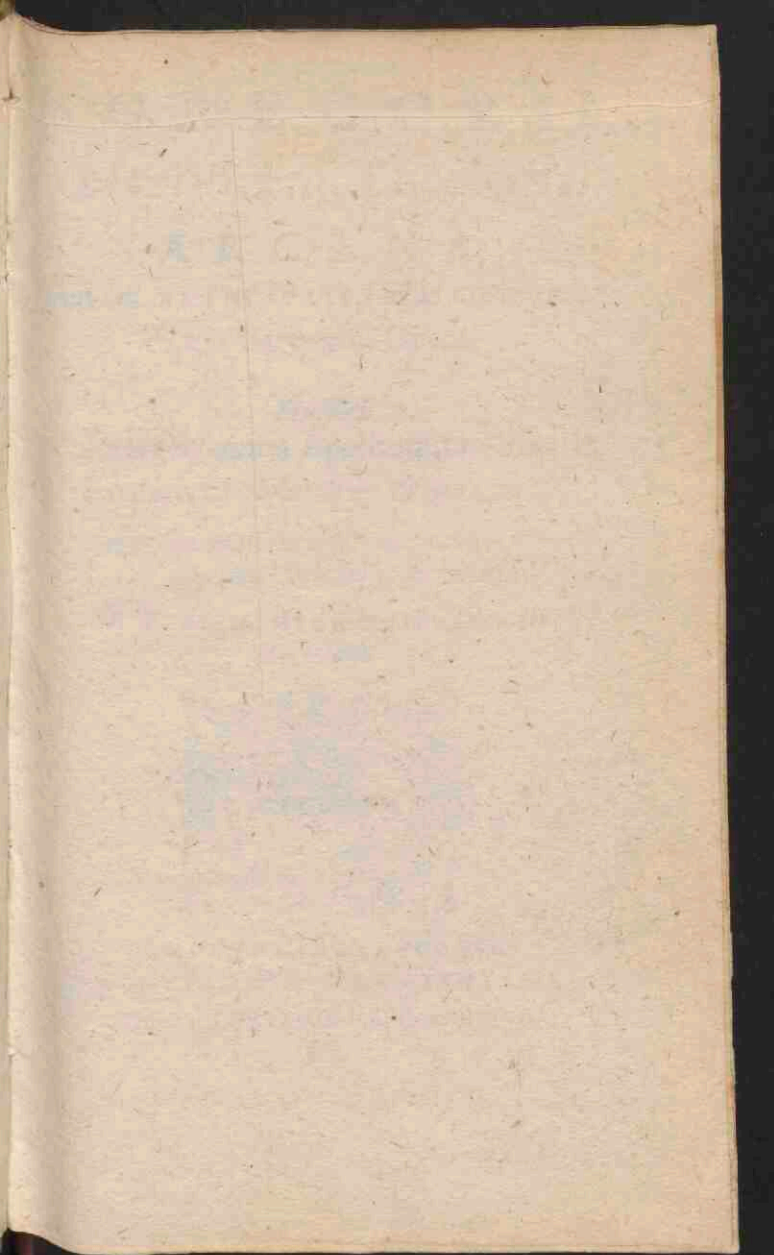
Adscriptae sunt var. lectt. et conjecturae manu Pt. Wesselingii. Ex libris R. M. van Goens.

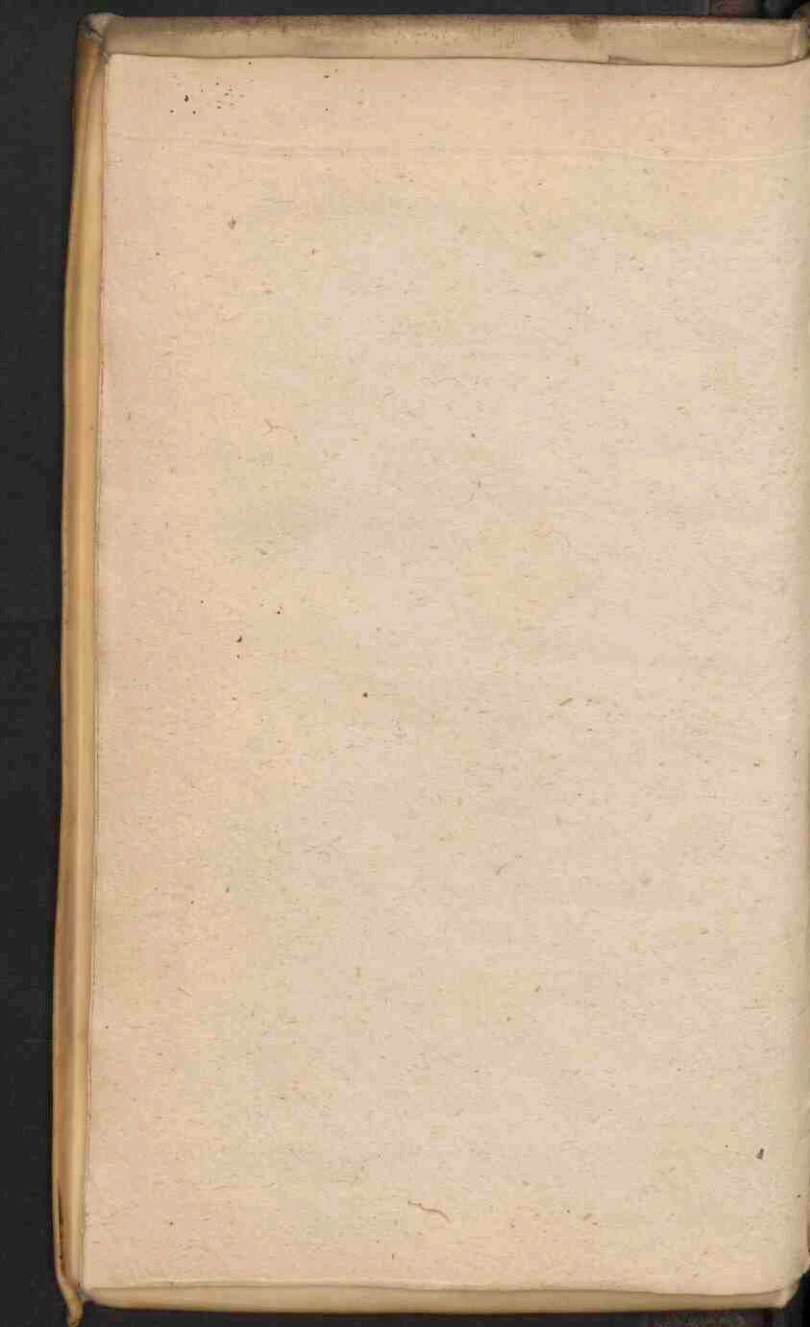

Vormic

Pantheon.

S. G R E G O R I I

Nazianzeni, Theologi,

A R C A N A;

Seu DE PRINCIPIIS, versus CCCXXCII.
cum Paraphrasi Græca.

Eiusdem

CARMEN contra Apolinarium. *Item de*
POEMATIS à se editis: & *quædam alia.*

Græcè nunc primùm publicata studio & operâ

Davidis Hæschelij, A. M. *primùm 1703.*

E BIBLIOTHECA REIPUBLICÆ
Augustanæ.

*72. editæ
à Ioan. dan-
gio.*

LUGDVNI BATAVORVM,
EX OFFICINA PLANTINIANA,
Apud Franciscum Raphelengium.
C I O . I O . X C I .

1701
S. G. R. E. G. O. R. I. I.

Neuerer Theologi

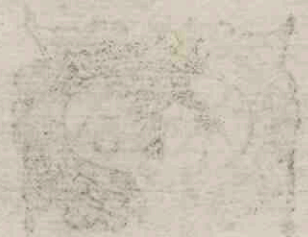
A. R. C. H. I. E. P. I. S. C. O. P. I. C. I.

in der Universität zu Gießen
von Joh. Henr. Gieseler

Carlmen cond. theol. mag. Joh. de
Pommatis de edis. Gieseler

Quod nunquam in hunc usque
D. Henr. Gieseler, A. M.

E. B. Gieseler, A. M.

In der
Ex Libris
Joh. Henr. Gieseler

NOBILIBVS³

ET
MAGNIFICIS VIRIS,

PRVDENTIA, VIRTUTE ET

doctrinâ præstantibus, D. CAROLO

RECHTLINGERO, à Winda,

Scholarchæ; D. Bonaventuræ Bodeccero;

dominis plurimum colendis,

S. D.

V M alia multa sunt,
viri magnifici, quibus
homo à brutis anima-
libus discernitur; tum
illud in primis, quod
λόγον Græci dicunt, La-

tini rationem atque orationem. Ac ra-
tio quidem nihil est aliud, quàm animi
quidam, veluti lucis ex igne, splendor:
oratio verò, certissimus eiusdem index.

Vnde Socrates adolescenti quondam,
Loquere vt te videam, dixit. Et Plato,

eum quem oculis cernamus, hominem
 esse negavit. Vnde Africanus etiam
 apud Ciceronem in Somnio sic Scipio-
 nem alloquitur; *Nec enim tu is es, quem
 forma ista declarat: sed mens cuiusque is est
 quisque; non ea figura, que digito demon-
 strari potest.* Theologi, ex doctrina D.
 Pauli, hominem ideò in internum &
 externum distinguunt; atque in illo ex-
 colendo vt cura omnis ponatur, aucto-
 res sunt. Scimus enim in quas ille te-
 nebras impulsu Diaboli coniectus sit.
 scimus quàm minimè illi respondeat
 imagini τὸ Λόγος, ad quam conditus est.
 Neque hic præceptione Delphica, non
 philosophorum dogmatis nosineipfos
 nosse discimus: sed scripta prophetica
 atq. apostolica viuis vnumquenque co-
 loribus depingunt. Hæc docent, qui-
 bus animi donis initiò præditus homo
 fuerit; *sapientiae luce, iustitiae integra-
 te, & omnium principe θεογνωσία.* Hæc
 id habent porrò commodi, vt ad fon-
 tem

tem vitæ reducant : ad Solem nimirum iustitiæ ; cuius radiis illuminatus ^{ὁ ἕως αὐτῆς} pristinae formæ restituitur. Quod quum sciat mali omnis auctor : ut primum hominem luce priuauit ; ita deinceps , quibusuis modis , tenebras hominum generi offundere nunquam non conatus est. Non enim nescius , à verâ Dei notitiâ pendere omnem salutem nostram : ab illâ quâ abducatur nos , omnem lapidem mouet. Exempla passim obuia sunt. Et scripta extant varia, Epiphaniij, Damasceni, Leontij Byzantini, C. Harmenopuli, & aliorum; quæ indicant nomina eorum, quibus tanquam instrumentis ad id ipsum Satanæ abusus est. Nihil hîc dicam de nostro seculo ; quo ab inferis credas omnes illos reuocatos esse errores, quibus iâ olim refutandis plurimum occupati, præter cæteros fuerunt Athanasius, Basilus M. & Augustinus. Quorum moniméta, & id genus alia, ne pereant,

sed ad omnem posteritatem vt propa-
 gentur, sollicitè laborandum est. Nam
 quò minùs quiescit aduersarius noster:
 hoc impensius cogitandum de ratione,
 quâ tela eius ignita & lethifera elida-
 mus atque extinguamus. Quare, vt
 sacris literis vtendum est: ita nec eorum
 aspernandi sunt libri, quos organa Ec-
 clesiæ salutaria fuisse, eaquæ scripsisse
 cõstat, quæ maximum vsum habeant.
 Eorum è numero Greg. Nazian. Theo-
 logum fuisse, nemo sanæ mentis dubi-
 tat. Cuius opera luce dignissima non
 Græcè solùm, verùm etiam Latinè, di-
 uersis locis, edita sunt. Sed latuit ha-
 ctenus, siue temporis iniuria, seu inui-
 dia, opusculum eius πολλῶν ἀντιξίον ἀλ-
 λων de *Arcanis* seu *Principiis*. Quo id
 potissimum agit, vt primùm in Dei no-
 titiam nos ducat: deinde & morbum
 animi, & medicum ostendat. detectis
 non tam ex ingenio, quàm auctoritate
 S. Scripturæ, deliriis Manichæorum &
 similium

7

similium : allatisque aliis cognitu iu-
cundis, scitu pernecessariis. Hunc tra-
ctatum, cum perspicua paraphrasi, quam
Niceta arbitror esse, iuris publici ut fa-
cerem : partim res ipsa, partim amica
plurium cohortatio me impulit. Qui ne
solus prodiret : addidi quaedam alia eius-
dem Nazian. poemata *ἀνένδοτα*. hocq. lu-
bentius: quod de singulis auctoris huius
carminibus, cum interpretatione, seor-
sum in Scholarum usum edendis vi-
rum CL. & doctissimum Ioan. Leun-
cladium cogitare, audissem. Hæc au-
tem, viri magnifici, vobis dedicare sum
ausus : quod non tantum ab ineunte
ætate vos pietati & studiis liberaliori-
bus deditos fuisse, exploratum habe-
rem, sed illa etiamnum ita amare atque
colere, ut voluptatem in iis solis quæra-
tis. Quæ animorum cognatio arctissi-
mo affinitatis vinculo vos iunxit. qui
erga bonas literas amor, te quoque, Ca-
role amplissime, Scholarum nu-

mero adiunxit. Sperabo, A. V. factum
hoc meum boni consulturam, meque
commendatum, more solito, habitu-
ram esse. Deus Opt. Max. A. vestram
quam diutissime incolumem cōseruet.
Pridie Idus Augusti, C I O. I O. X C.
Augustæ.

*Amplitudinis vestrae
observantiæ.*

David Hochschelius, A. M.

ΤΑ ΑΠΟΡΡΗΤΑ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ

ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑ-

σκάλεξ & Θεολόγος. [ἢ

Περὶ ἀρχῶν, λόγος α΄.]

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

ελ. οἶδα αὐτ. μαλι'.

ΙΔΑΜΕΝ ὡς χρῆμα μακρὸν

πλοῦν ἐκπερόωμεν,

Ἡ τυτθαῖς πτερύγασι πρὸς ἔρα-

νὸν ἀσερέστα

Σπείρωμεν οἷσιν ἕσπερ νόος θεότητ' * ἀμφαίνεν * ἀπαρῶν τε alter m.f.

Ἡ ἐδ' ἔρανόισι σέβειν ἄνεος, ὅσον ἰσικός,

5 Ἡ μεγάλης θεότητος ὄρας, καὶ οἶακα παντός: ελ. ἔρανης δ'

Ἐμπης (ἐδ' ἔρανον γδ' ἀρέσασατο πολλάκι δῶρον Luc. 21. 2

Πλειοτέρης δ' ἀπὸ χρεός, ὅσον φιλήης τ' ὀλίγης τε) Reg. o.

Τέτακα θαρσαλέως, ῥήξω λόγον — 1/3 41752

Ερμηνεία.

Οἶδαμεν, ὅτι ἡμεῖς, οἷς ὁ νῦν ὄρμηται λέγειν τὴν περὶ θεότητος, καὶ ἀνακαλύψεν αὐτῆς τὰ καὶ ἀγγέλοις ὑποκακρυμμένα μυστήρια, μακρὰ πλάγη διὰ μακρῶς ἐλκιάδ' περιῶμεν, καὶ δι' ἀτελῶν πτερύγων καὶ ἀδενῶν, τῆς ἡμετέρας λογισμῶν, πρὸς ἔρανον ἐπιγρόμθα. Τὴν γδ' θεότητα ἐδ' αὐτὰ τῆς ἔρα-

τῶν αἰ δυνάμεις ἀνυμνεῖν ἰσχύουσιν, ὅσον ἄξιόν. Καὶ τί λέγω
 δεύτη(θ); ἐδὲ τὸς ὄρας καὶ τὸς λόγους, καὶ τῆς σοφίας ταύτης
 τὰ ἔργατα, τὸ διοικῆσαι λέγω γὰρ εἰς τὰ πάντες, κατὰ λαβεῖν δύ-
 ναμ(θ), ἵν' ἄξιως τὸν κυβερνήτην θαυμάσωνται. Ἀλλ' ὅμως,
 εἰδὼς καὶ τῆτο, ὅτι ἐδὲ τὸν θεὸν ἤρεσε πολλάκις δῶρον ἀπὸ
 * πλασίας χειρὸς, ὅσον τὸ ἀπὸ φιλίας ὀλίγη: διὰ τῆτο θεκρῆν-
 τως φθέρωμαι λόγον.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

— Αλλ' ἀπὸ τῆλε

Φύγετε, ὅστις ἀλιθός. ἐμὸς λόγος ἢ καθαροῖτιν, 10

Ἡ καθαρομυθίοισιν ὁδ' ἔρχε(θ). οἱ δὲ βέβηλοι,

ad. 19

ὡς θεῆρες, χειροῖο κατ' ἔρεος ἀεροτόμοιο

λαμπομύρα, Μωσῆι νόμον τ' ἐν πλαξὶ γραφόντος,

Αὐτίκα ρηγνυμένοιον ὑπὸ σκοπέλοισι δαμείων.

Κεῖνοι μὲρ δὴ τοῖα, καὶ ὡς λόγος ὡσεὶ κακίςτες 15

ἡμετέροιο χόροιο, θεομάχων ἢπερ ἔχοντας.

ελ. θεομάχων.

Ἐπιμωεία.

Ἀλλὰ μακρὸν φύγετε, ὅστις ἀπίστος, ὅστις ἀκάδαρ(θ).

/ 21

πρω

Ο ἄξιως ἔτ(θ) λόγ(θ) ἢ πρὸς καθαροὺς, ἢ πρὸς καθαρομέ-
 νους πρὸς ἔρχεται. Οἱ δὲ βέβηλοι, ὡς θεῆρες, καταχωθεῖον
 ὑπὸ τῶ ρηγνυμένων τ' ἀληθείας πτερῶν. λαμπομύρα τὸ χειρὸς
 καὶ δεκνυμένα μοι ἐν τῶ ἀεροτόμῳ τῆς θεωρίας καὶ τ' γνώσεως
 ὄρας, καὶ τὸν τῆς ἀληθείας νόμον ἐν ταῖς πλαξὶ τ' καρδίας
 με γραφόν(θ). Ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲ πολλάκις δῶρον ἀπὸ
 ἔχουσιν, ὡς πρὸ ὁ ἡμέτερ(θ) λόγ(θ) ἐπέλασε, δῶξας αὐτὸς
 τὸ ἡμετέροισι χόροιο, ὡς ἔχοντας θεομάχων ψυχῶν.

Κείμενον.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Αυτὰρ ἐγὼν ὅπα τῷδε προοίμιον ἐν σελίδεσσιν

Θήσομαι, ὡς τὸ * πάροινθε θεόφρονες ἄνδρες *πάροινθε

ἔπικαν, αἰ ἔπικαν. β. ε. ἐποίησαν.

Λαῶ τάρβος ἀγροντες ἀπὸ λῶϊ, μάρτυρε μύθων

Μωσῆς, ἠσαίας τε. Ἐπισταμένοις δ' ἀγορεύσω.

ἦτοι ὁ μὲν νέοπηγα διδάσνομον ὅς δέ, λυθέντες.

Οὐρανὸς εἰσαίοι, χθὼν δέχουσα ῥήματα ἐμοῖο. ἐκείνο.

Πνεῦμα θεῶ, σὺ δ' ἐμοιγε νόον ἐγλάσασαν ἐγείροισ

Ἀφεικίης σάλπηγα ἐρίβρομον ὡς κεν ἅπαντες

25 Τέρπων) κτὶ θυμὸν, ὅλη θεότητι μιχρύτες.

Ερμηνεία.

Εγὼ ὅ ταύτῃ τῷ φωνῷ πιήσομαι προοίμιον ἐν τῇδε
 με τῇ βίβλῳ, ὡς ἐποίησαν παρὲς τὰς παρὰ τὴν σκληροτάτην
τῆς Ἰουδαίων λαὸν, φόβον αὐτῷ ἐπάροντες, Μωσῆς καὶ
Ἡσαίας ἄνδρες θεόφρονες, μάρτυρες τῆς τοῦ θεοῦ προφητείας 57
των: Ο μὲν ἀρπιδίους τὸ νέοπηγον νόον, ὃ ὅ Ἡσαίας ἦδη
λυθέντες) καὶ πανθέντες) τὰ νόον. Τίνα ἐν ἐκείνοι φωνῷ
ἐποίησαν τῆς οἰκείων λόγων προοίμιον, Ἀνεῖραν, καὶ ἐνωτί-
ζε γῆ ὅπ κύνει) ἐλάδισι. Ταῦτα ἐν καὶ αὐτὸς πιήσομαι
τὰ λόγε προοίμιον. Πρὸς εἰδότες ὅ λέξω ἀκούει ὁ θεανός,
δέχε δέ μοι τὰ ῥήματα, ὦ γῆ. Σὺ δέ μοι, πνεῦμα θεῶ, καὶ
τὸ νῦν καὶ τῷ γλώσσαν κινῶν, καὶ ἀπεργάσους μοι ταῦτα τὸ
ἀληθείας μεγαλόφωνον Σάλπηγα ἵνα πάντες οἱ ἀκούοντες
τέρπων) κτὶ θυμῷ, ὅλη θεότητι μιχρύτες.

Κείμενον.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Εἷς θεὸς ὅστιν ἀναρχος, ἀναίτιος, ἔσθεργραπίος
 Ἡ τριπρόσωπον ἔοντι, ἢ ἑαυτομένω μετέπειται:

ἀμφιζών
 ιετ.

Αἰῶν * ἀμφὶς ἔχων, καὶ ἀπειράτος, ἕως ἑαυτῶ
 Μονογενῆς μεγάλιο πατὴρ μέγας, ἔτι πεπονηθῶς
 Τίτῃ, ἢ ὅσα σαρκῶς: ἐπεὶ νόος ————— 30

Ἐρμηνεία.

Εἷς θεὸς ὅστιν, ἀναρχος, ἀναίτιος, ἔσθεργραμμένος
 τινὶ ἢ ἀπάντων, ἢ πρὸς ἐμῆν ὄντι, ἢ ἡμισημένω ὕστερον:
 ἐντὸς ἑαυτῶ τὸς πάντας ἔχων αἰῶνας, ὡς ἀρχὴ πάντων καὶ τέ-
 λος: καὶ πάσης ἀπειρίας ὑπερέκεινα: μέγας πατὴρ μονογενῆς
 μεγάλε παιδὸς ἀγαθῶ, ἐδὲν τι παθῶν διὰ τὸ πατὴρ εἶναι, ἢ
ἑαυτοσρκῶς. Οὐ γὰρ μοι πάθη τὶ ἡμιζών ὁ ἀλήτητος τῶ
 σωματικῶν τὲ καὶ ὑλικῶν: ὅτι μηδὲ ζωῶμα, ἀλλὰ νῦν ἐστὶν
 ἀφρητος.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

————— Εἷς θεός, ἄλλος,

Οὐκ ἄλλος θεότητι, θεῶ λόγος, ἔτος ἐμῆν

ἔκινεμένη
 στ.

Σφρηγὶς * κινεμένη πατρῷος, ἕως ἀναρχῆς
 Οἶος καὶ μέγιστο μονώτατος, ἰσοφύετος, ὅλοι ^{λεπτα}
 αἷς καὶ ὁ μὲν μίμνη γνήτης ὄλον, αὐτὰρ ὄγ' ἕως ^{ἡ ἀπείρη}
 Κοσμοθέτης, νωμῶς τῶ πατρὸς ἀένου, ἢ δὲ νόημα. 35

Ἐρμηνεία.

Καὶ εἷς θεός, ἄλλος ἢ ὑποστάσι, καὶ ἐκ ἄλλου τῆ φύσει,

ὁ τῷ θεῷ λόγος, ἔστι ἐξ ἐκείνου, ὁ υἱὸς τῷ πατρὸς· ἐ γὰρ ὁ πατὴρ ἐκ τῷ υἱῷ, καθὼς ἀπερίλακτος τῷ πατρὸς, καὶ ἐκμαρτεῖν τῷ ἀγγελτύπῳ, καὶ ἀπάνυγμα καὶ ζωσι εἰκὼν τῷ ζωτῷ πατρὸς, υἱὸς οὐκ ἐστὶ τῷ ἀνάρχῳ θεῷ, μόνος ἐκ μόνου, μόνωτάτος, ἐρότιμος· ἵνα ὁ μὲν μένη ἕλθῃ πατὴρ, ὁ δὲ υἱὸς μόνον, δημιουργὸς τῷ παντός καὶ πρωτοπῆς, καὶ δυνάμει, καὶ νόημα ἡτοί λόγος τῷ πατρὸς.

ab εκ εκ κ' οβω ρι γωιτ ερμωμο.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Εν πνεύμῳ ἐξ ἀγαθοῦ θεῷ θεός· ἔρρετε πάντες οὗς μὴ πνεύμῳ ἐτύπωσεν, εἰμὴ θεότητ' ἀναφαίνεν, . ρι γωιτ.

Αλλ' ἢ βένθος ἔχεισι κακῶς, ἢ γλώσσαι ἀκαθαρτον, ἢ μίμωφαις, φθονεσί τε λύγχοις σκοτίοις ἐπὶ κόλποις.

Ερμωεία.

Καὶ ἐν πνεύμα, θεὸς ἀγαθὸς ἐκ θεῷ ἀγαθῷ. Ἐρρετε πάντες, ὅσοι μὴ ὁμολογεῖτε τὸ πνεύμα θεόν, ὅσοι ἀναξίεις ἐαυτὸς ἐποίησατε τῷ τυποθῆναι ὑπὸ τῷ πνεύματι, ὥστε ὁμολογεῖν καὶ κηρύττειν αὐτῷ τὴν θεότητα· φθείρεθε ἐν καὶ ἀπολύθε, ὅσοι ἢ ἐν τῇ καρδίᾳ κακῶς τὸ πνεύμα κατέχευεν, ἢ γλώσσαι μόνου ἀκαθαρτον ἔχεισιν, ἢ μίμωφαι ὄντες καὶ φθονεροί, καὶ γῶσιν ἠγόμενοι τὸς ἐαυτῶν λογισμοῖς. Πηγὴ γὰρ εἰκόμοι ὑπὸ γῆν κρυπτομένη, καὶ λύγχοι ὑπὸ τὸν μόδιον ἐδένα φωτίζοντι, οἱ μὴ καὶ γλώσσαι καλῶς κηρύττοντες, ἀλλ' ἐν καρδίᾳ μόνου κακῶς κατέχοιτε τὴν τῷ παναλίε πνεύματι θεότητα.

+ νοήματα κυλοῖ δακτοί, ΛΟΓΟΣ
 Γ γη γ και ρημύγ,

ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ
ΠΕΡΙ ΤΙΟΥ.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Τίνα δὲ πρῶτον αἰείσομεν, αἶμα σέβοντες 40
 Ἡμετέρον παθέων τὸ καθάρσιον ἢ γὰρ ἀνάγκη,
 Καὶ βροτὸν ἐρανοῖοισιν ἀρηγέμεν, εἴνεκα γλώσσης
 Μαρναμένης θεότητι κακώφερονος ὑποπόνοιο.

Ἑρμινεία.

Πρῶτον μὲν δὴ ἀνυμνήσομεν καὶ θεολογήσομεν τὸ ὕδν, π-
 μῶντες καὶ τὸ αἶμα τῆς ἡμετέρας παθέων τὸ καθάρσιον. Διὰ
 γὰρ διὰ τὰς τῆς ἐμπιπτόντων γλώσσας τὰς μαχρμένας
 τῆς θεότητι, βοηθεῖν ἡμᾶς τῆς θεότητι, εἰ ἡ θεότης ἡμῖν βο-
 βοήθηκεν.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Οὐδὲν ἔλω μεγάλοιο πατρός πάρος, ὅς γὰρ
 αἶπαντα ἀπῆρος ^{ἡμετέρας} ὕψος, οὐδέ
 ἐντὸς ἔχει, καὶ πατρός ἀπῆρος, οἶδεν ὁ πατρός 45

φυκὸς alter

μαθητῆρος

σε alter.

γὰρ ἡμετέρας.

* ἐκπεφυώς, μεγάλοιο διὰ λόγος, ἀχρονος ὕψος,
 εἰκὼν ἀρχετύποιο, φύσις ἡμῶν ἴση.

Πατρός γὰρ κλέος ἐστὶ παῖς μέγας· ἐν δὲ φαάνθῃ
 ὅς μόνος οἶδεν πατὴρ τε, καὶ ὅς πατρός ἐξεφαάνθῃ,
 Οὐδὲν γὰρ θεότητος ἔλω πέλας ————— 50

Ἑρμινεία

Ερμηνεία.

Οὐδ' ἐν ἑνὶ τῷ μεγάλῃ πατρὸς ἀρχαιότερον ἢ κορυφαί-
 τερον. Οὐτ' ἔτι ὁ πατὴρ πάντα ἐντός ἔχει. Πάντα γὰρ
 φησὶν ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμάθεσιν. Ὅπως ἔχει καὶ ὅπως γινώ-
 σκει πάντα καὶ ὡς ἠθέλω, αἰδεν ὁ ἐκ τῶν μεγάλῃ πατρὸς
 ἠνθῆεις, ἀχρον ὅς καὶ λόγῳ, ἢ εἰκὼν τῶν ἀρχαίων, ἢ
 ἴση φύσις τῶν ἠνθῆτων. Δόξα γὰρ δεῖ τῷ μεγάλῃ πατρὸς ὁ
 μέγας αὐτῶ παῖς. Ἐξῆς ἔτι, ὡς μόνῳ αἰδεν ὁ ἠνθῆτας
 πατὴρ, καὶ ὁ ἠνθῆεις ὅς. Οὐδ' ἐν ἑνὶ τῷ πλησιάζον καὶ ἐγγί-
 ζον θεότητι, ἵνα γινώσκῃς ὡς γινώσκῃς.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

— ἀλλὰ τὸ δ' ἐμπης

55 Πᾶσιν ὁμῶς μετέπειτα ἀειφραδέες, ὡς περ' ἐμοί γε,
 Οὐδ' ἐν ἐμῆς θέμις ἐστὶ φέρειν θεότητι ἠνθῆτας,
 Οὐδ' ῥύσιν, ἐδὲ τοιμῶν κακοποιχία. εἰ γὰρ ἐγὼ γε
 Οὐκ ἀπαθῆς ἠνθῆτων, καὶ γὰρ δετός: ἔτι παθῆτος,
 Οσὶς ἀάμπαν ἀπῆκτος, ἀσώμωτος. Ὡν γὰρ ἀπαθῆτος
 Εἰσι φύσις, τί τὸ θαῦμα καὶ εἰ ἠνθῆτας ἄλλαι.

* γονεὺς ἀλ-
 λὰ τε alter.

Ερμηνεία.

Τετὸν ἔτι πᾶσιν ὁμοίως ἐστὶ φανερόν, καθάπερ καὶ ἐμοί, ὅτι ἐκ
 ἀξίον ὅτι τῇ θεότητι ἔχον πρὸς ἐμῆς ἠνθῆτας, ὁ ῥέδον, ἐδὲ
 τοιμῶν, ἐδὲ πρὸς ἐμῆς φραδέως. Εἰ γὰρ ἐγὼ ἐκ ἀπα-
 θῆς εἰμι πατὴρ ἐκ ἀπαθῆς γὰρ, ὅτι ζῶντες: ὅστις πατε-
 λῶς ἀσώμωτος καὶ ἀπῆς, πάντως ἐ παθῆτος. ὦν γὰρ αἱ φύ-
 σεις πάντη διάφοροι: πῦρον θαῦμα, εἰ καὶ αἱ ἠνθῆτας ἄλλαι
 πυχάνων;

ΚΕΙΜΕ-

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Εἰ χρόνος ἐστὶν ἐμμεῖο παροίτερος· εἰ πρὸ λόγιον
 Ο χρόνος, εἰ ἡμέτης ἐστὶ ἀχρονος, ἡμεὶς ἀνάρχοι· ὅτε
 Ἡε πατὴρ, θεότητος ὑπέρτερον εἰ τι λελοίπως,
 Τῆμος ὁ πατὴρ υἱός, ἔχων πατέρ' ἀχρονον ἀρχὴν 60
 Ὡς φάος ἠελίοιο μέγαν ὡσεὶ καλλιέα κύκλον·
 Εἰ καὶ εἶδεα πάντα κάτω μεγάλοιο θεοῖο.
 Ὁφρα καὶ μή τι πατὴρ καὶ υἱός αἰὲν ἔοντων
 Μειοσυγὺ εἴσαντες ἀπορρήξωμεν ἀνακτῆ
 Τῶν πατὴρ ἀνάκτος, ὁ γὰρ πάρος ἐστὶ θεοῖο 65
 Ἡ χρόνος ἢ ἐθέλησις, ἐμοὶ τιμήεις θεότητος.

ἐπαρχει al-
 κειμενοσε

Ἑρμηνεία.

Εἰ χρόνος ἔστι ἐμῆς ἡμεῖς ἡμεῖς ὑπέρτερος, ἢ ἔστι τὸ λό-
 γον χρόνος ὑπέρτερος. Οὐκ ἔστι χρόνος πρῶτος ἐστὶν
 ἀχρονος ποιητὴς γὰρ χρόνος ἔχει ὑπὸ χρόνον. Πότε ἔν ὁ υἱός,
 ἠνίκα ἢ ὁ πατὴρ, ἐδὲν ὑπέρτερον λελοῖπ ἢ ἀνάρχοι θεότη-
 τος: τίμικαῦτα καὶ ὁ υἱός ἦν τὸ πατὴρ, ἔχων ἀχρονον ἀρχὴν
 ἢ πατέρα. ὡς ἄρ' ἔχει καὶ τὸ φῶς καθάπερ πατέρα τὸ ἠλίε ἢ
 μέγαν καὶ ὡσεὶ καλλιέα κύκλον εἰ καὶ πάντα τὰ πασαδείματα
 καὶ πολὺ ἀποταίπει τὸ μέγαλε θεῷ. Οὐδὲν ἔν τ' μὲν θεῶν
 πλησιάζει θεῷ. Καὶ ἔπος ἔχει θεῷ ἀξίον ἵνα μή τι με-
 ταξὺ πατὴρ καὶ υἱὸ ἀναπλάσαντες ἢ αἰὲν ὄντων, ἀπορρήξω-
 μεν καὶ χωρίσωμεν τὸ βασιλέα υἱὸν τὸ βασιλείως πατὴρ. Ὁ γὰρ
 αὐτὸ ὑπέρτερον ἢ τὸ θεῷ, ἢ χρόνος ἢ θέλησις: ἐκείνο χω-
 ρισμὸς ἐμοὶ καὶ διαίρεσις γίνεσθαι τὸ θεότητος.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

ΩΣ θεός, ὡς χυμῆς, χυμῆς μέγας, εἰ δὲ μέ-
γασον

Πατεὶ τὸ μὴ πῶ ἔχειν κεδνῆς θεότητος ἀφορμῶν:

Οὐχ ἦσσαν μεγάλοιο πατρὸς χυμῆματι σεπτῶ

70 Τοίλευ ρίζαν ἔχειν τῶ μὴ θεὸν εἶργε θεοῦ:

Οὐ γὰρ ἀπόπαρδι πατρὸς ἔγνωσ σπείν. Ἡ δ' ἀγέ-
νητος

Φωνῆ, χυμῆσις τε, πατρὸς ἀπο, ἔ θεότητος

Επλετο, εἶδα διασὰ τίς ἔπλασεν; ἀμφιδ' ἐκέλευ

Αμφότερ' ἐμτὸς ἔοντα, φύσις δ' ἀκίματος ἔμμεγε.

Εξημωεία.

Μέγας ὁ θεός ὑμνηται ταῖς γραφαῖς, καὶ τ' μεγαλοσωμῆς
αὐτῆ μὴ εἶ) πέντας: μέγας δ' ἀνυμνεῖται ἔ τοσῦτον, ὅτι οὐ μὴ
ὄντων τὰ ὄντα περιγὰλῃ, ὅσον ὅτι πατὴρ ὄντι ἀεὶ μέγας καὶ εἶ.
ἔ μέγισον ἐπάρχει τῶ πατεὶ τὸ μὴ ἔχειν ἀρχὴν πινὰ τ' αὐτῶ
θεότητι @: ἐκ ἐλαττον τῶ σεπτῶ χυμῆματι τῶ μέγας πα-
τρὸς, τὸ ἔχειν ρίζαν τοιαύτην, ἀναρχον καὶ ἀταί πον. Διὰ
τῶτο μὴ ἀλλοτριεῖ τὸν ὕμν ἀπὸ τῶ πατρὸς. Οὐδ' ἔ γὰρ εἶ) ἐν ταῖς
κάτω καὶ σωματικαῖς χυμῆσισι διάφορον καὶ τῶ ἐσίαν ἔγνωσ
παῖδα τῶ ἰδίῳ πατρὸς. Ἡ δ' ὕμνησις καὶ ἡ ἀχρημῆσις τὰ ἀπὸ τῶ
πατρὸς εἶ) δηλῶσι τὸν ὕμν: ἔ θεότητι @ εἶσι σωματικαῖ. Οὐ
γὰρ θεότητα τέμνει, περὶ δ' τῶ θεότητα τέμνεται. εἰ δ' ἐναν-
τία ταῦτα λέγεις, χυμῆσιν καὶ ἀχρημῆσιαν, ἐδ' ἐν τῶ ἐναντίαν
ἐκ τῶ ἐναντίου γίνεθι: τίνα δ' ἄμεν τῶ ἐναντίου εἰδ' ὦν τάτων,
ὡς σὺ λέγεις, δημηγερόν;

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

ἔχεις alter. Εἰ μὲν δὴ γνήνησιν * ἔχει λόγος, ἕτε πατήρ π 75
 Σαρκός, ἀσαρκος ἔων, ἐπιδέξεται. ἔποτε τόσον
 Ἀνθρώπων νόος ἐστὶ ἀπάδαλος, ὡσε νοῆσαι.
 ἔχει alter. Καὶ θεὸν ἕν * ἔχεις γνήνητορες ἀξίον ἕως,
 Εἰ δ' ἐπίτηρα φέρων πατρὸς μεγάλα θεότητι
 Μαφιδίως κενόν τε δέος περαπίδεασι χαράσων. 80
 Τὴν μὲν ἀπαρνήσατο, βάλους δ' ἐς κτίσματᾶ
 χεῖρον,
 Ἀμφοτέρων θεότητᾶ καθύβεισας, ὡ κενόφρον,
 Τὸν μὲν, πατρός ἀμέρσας: ὁ δ' ἔθεός, εἴπερ ἐτύχθη
 Πᾶν γὰρ ὁ μή ποτ' ἔλω αὐτῶν, τόδε: κἂν τι θεοῖο
 Τοῖς μεγάλοις λόγοισι μὴ καὶ ἔμπεδον εἴη. 81

Ἑρμηνεία.

Εἰ γὰρ γνήνησιν ἔχει λόγος, ὡς περ λέγομεν ἡμεῖς οἱ χριστι-
 νοὶ γινάσκει τὸ λόγον ἐκ τῆ πατρὸς, τὸ ὁμοῖον παριστάνοντες:
 ἕτε ὁ πατήρ π τῆ σαρκικῶν ἐπιδέξεται, ἀσαρκος ἔων. Οὐ γὰρ
 ποσῶτον μωρός ὁ ἀνθρώπινος νῆς, ὡσε τοικῶν τι νοῆσαι. Καὶ
 θεὸν ἕν ἔχεις διόξαν ἀξίαν τῆ γνήνητορος, εἰ σὺ ἀκόητε χα-
 εῖβειν τῆ θεότητι τῆ μεγάλα πατρὸς, φόβον μάτμον ἐν
 ταῖς σαῖς χαράσων φρεσί, καὶ οὐκ εἰ φοβέμενος ἔ μὴ φόβος
 ἔστι. Τὴν μὲν γνήνησιν ἀπαρνήσατο, ἑνωριθμοῖς ἢ τοῖς κτί-
 σμασι τὸν χεῖρον, ἀμφοτέρων καθύβεισας τὴν θεότητα, τὸν
 μὲν πατέρω σερήσας ἕ. Ο ἢ ἕός, ἔθεός, εἴπερ ἔκτισται κα-
 τέ σε. Πᾶν γὰρ ὁ μή ποτε ἔλω, τῶτο πάντως φαρτὸν, κἂν ἀνή-

σκηταί π' ὑπερτερον λύσιως κ' ἀφθαρτον μένη τῇ μεγάλῃ
φρονείᾳ τ' παντοδυναμίᾳ θεῶ.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Τίς δὲ λόγος, σὲ μὲν ἔνθεν ἀφορμηθέντα, Φείσει,
Τοῖς χειρῶν παθίεσι, θεὸν μετέπειτα γλυέας;
Τόν δ' ὑπὸ δεσμᾷ φέρεω, κ' σὸν καλέειν ὀμόδελον,
Δεκλοσιῶς γλαφείαςι πρῶμενον ἀντὶ θεοῦ;
30 Εἴ μιν ἔτ' ἄξιον ἔπειτα θεὸς μέγας ὄργανον ἑσθλόν
Χαλκίδος, ὡς ραῖσι ἤρα πονησάμενος δι' ἄμαξαν,
Ὡς κεν ἔμ' ἀρχηγόνιο θεῶ χειρὶ κτατίσῃ.
Ὡς δ' αὖ καὶ χειροῦ πέλοι κτίσις ἐρανόιο
* Πολλὸν ἀρειοτέρη, κείνης λόγος εἴπερ ἔκμητι, πληρῶ alter.
31 Οὐ κείνη χειροῦ τίς αὖ τὰ δε μυθήσασθ;

Ερμηνεία.

Τίς ἢ ἡ αἰτία, σὲ μὲν κτιστὸν ὄντα, εἰ βεβληθείης ἐντεθῆεν
ἀπανασῆναι διὰ τῆς τ' χειρῶν παθιμῶτων, θεὸν γλυέας ὑπε-
ρον τὸν ἢ θεὸν, κύειαν οὐτὰ τ' κτίσις, ὑπὸ τῆς κτίσις
ἄξιον, κ' καλεῖν ὀμόδελον σὸν τοσῶτον πρῶμενον, ὅσον τὰ
φῶτα φέρεω παρά σοι τ' κτίσις, εἰ ὑπερον ἔκτισεν αὐτὸν ὁ
θεὸς ὄργανον ὅπι τῆδεῖον ὡς περ χαλκίδος ραῖσαν ἐργασάμε-
νος δι' ἄμαξαν, ἵνα ἔμὲ κατασκιάσῃ διὰ τ' χειρὸς τ' ἀρ-
χηγόνου θεῶ ὅπως αὖ καὶ τὸ ἐρανόιο χειρῶ πολλῶ κρείττων ἢ
κτίσις ἔσαι, εἴπερ χάειν ἐκείνης ὁ λόγος ἐστὶ, καὶ ἔχει ἐνεκεν
τῆς χειρῶ ἢ κτίσις ἐβλήτο. Τίς αὖ ταῦτα φρονήσῃ; τίς ταῦτα
εἴπειν τυλμύσεις;

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

ὑπέδεικτο, Εἰ δ', ὅτι σώμ' * ὑπόδεκτο, τοῖς παθέουσιν
ἀρήγων,

Τέλεικα καὶ θεότητι μεγακλείϊ μέτρ' ὀπιθήσας;

α. α. 2. α. β.
κλι. Γ. ι.

Ἡλίτην, ὅς σ' ἐλέησεν ἐμοὶ δέ τε πλείον ἀγνήτος.

Οὔτε πρὸ θεότητος ἀπέξεσε, καὶ μ' ἐσάωσεν,

Ἰητὴρ δυσὸδμοισιν ὀπικύψας παθέουσιν.

α. β. ὁ δ. α. γ. α. β. ὁ δ. η. ι.

Ἑρμηνεία.

Εἰ δ', ὅτι Σάρκα προσέλαβε τοῖς σοῖς παθήμασι βοηθῶν,
διὰ τὸτο καὶ μέτρα ὀπιθήσεις τῇ ὑπαρραπίειω θεότητι, καὶ διὰ
τὴν ἀρετὴν ταπεινώσιν ἐκ ἴσον ἡγήσῃ τῷ ἰδίῳ πατρός: ἡμεῖς τε
λοιπὸν ὅστις σε ἠλέησεν. Ἐμοὶ δ' διὰ τὸτο μᾶλλον θαυμάζεω,
διὰ τὸτο πλέον δοξάζεω. Οὔτε γὰρ ἀπέβαλέ τι τ' ἰδίῳ
θεότητι, καὶ ἐμὲ ἔσωσε, τοῖς ἐμοῖς δυσώδεισιν ὀπικύψας
πάθεισιν ὁ σωτὴρ με καὶ κύει.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Ἦν βροτὸς, ἀλλὰ θεὸς Δαβὶδ γένος, ἀλλ'
ἀδάμσιο

Πλάσις. Σαρκοφόρος μὲν, ἀτὰρ καὶ σώματος ἐκτός.

Μητὸς, παρθενικῆς δέ: ὡεῖ γραφός, ἀλλ' ἀμέ-
λητος.

καὶ Καὶ φάτιν * μὲν ἔδεκτο, Μάχοις δέ τε ἡγεμόνους
Ἀσὴρ: δωροφόροι δ' ἄρ' ἔβαν, καὶ γένατ' ἔχαμψαν.

Ἑρμηνεία

Ερμηνεία.

Ἦν βροτὸς, ἀλλὰ θεὸς: Δαδὸν χύθη, ἀλλὰ ἢ τὴν εἰδὴν
 σπικυρῶς. Σαρκοφῶς μὲν, ἀλλὰ ἢ ἀσώματῶς: Ἐπὶ μη-
 τρὸς μὲν, ἀλλ' Ἐπὶ παρθένῳ: Πειραπῶς, ἀλλὰ ἢ ἀμέτρητῶς.
 Καὶ φάτην μὲν αὐτὸν ἔπεδέξατο: τοῖς Μάρκοις ἢ ἡγεμόνδ. Matth. 2
 σεν, ὡς ἀσῆς. Δωροφόροι ἢ ἡλδον ἢ φεροσεκωύησαν.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Ὡς βροτὸς ἡλθ' ἐπ' ἀγῶν: ὑπέροχε δὲ, ὡς ὑπέροχος δ'
 ἀδάμαστος, alter.

Πειραστῶν ξηροῖσι παλαίσμασιν. εἰδαρύπτης:

Θρέψε δὲ χιλιάδας, ὕδωρ τ' εἰς οἶνον ἀμεψεν.

Ἐλέσατο: ἀλλὰ καθήρεν αἱ μαρτιάδας, ἀλλ' ἔβαθην ἀλλ' ἐβάθησ'
alter.

¹¹⁰ Πνδύματι βροτῶν φωνῆς ὑπὸ πατρὸς ἀνάρχῃ:

Ὡς βροτὸς ὑπνοῖ ἔδεικτο, ἔως θεὸς ὄυρασε πᾶντον.

Ερμηνεία.

Ὡς ἄνθρωπῶς ἡλθεν εἰς πάλιν, τὴν ὡς ἡμῶν ἀγῶνας Matth. 4
 ἔξαιμεν. ἀλλ' ἐνήκητε τ' πρὸς ἔχοντα, τειροῖς ἀγῶσι κα-
 ταβαλῶν. Φαγεῖν κατεδέξατο: ἀλλ' ἔθρεψε χιλιάδας, ἢ Ioan. 6.
 ὕδωρ εἰς οἶνον μετέβαλεν. Ἐλέσατο: ἀλλ' ἐβάθησ' τὰς αἰμα- Marc. 8.
 τίας ἡμῶν, ἀλλ' ἐμαρτυρήθη ὑπὸ τῷ πατρὸς τῷ ἀνάρχῳ διὰ τ' Ioan. 2
 βροτῶσιν φωνῆς τῷ πᾶσιματι. Ὡς ἄνθρωπῶς ὑπνοῖ: ἢ Matth. 3.
 ὡς θεὸς τῷ ἀρεσκύνῳ ἐποίησε θαλάσσαν... Matth. 8.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ. αἱ. κασε' τοις. ἀ' παρ' ἡ-

Γὰρ κάμεν: παρέτας δὲ μένος ἢ γένηται ἐπήξεν, ¹¹¹

Ευξάτο: τίς δ' ἐσάκεσε λιταζοιδύων ἀμυρῶν;

καταρῆς εἰ ἀμυρῶν B 3 Ἦν θύος
 imbecillif.

Ἦν θύος: ἀρχιερός δέ: θυπόλος, ἀλλὰ θεός περ.
 Αἶμ' ἀνέθηκε θεῶ: κόσμον δ' ἐνάθηρεν ἅπαντα. 115
 Καὶ σαυρὸς μιν αἶερος: πάγῃ δ' ἠλοισιν ἁμαρτίας.

Ἑρμηνεία.

Ἐκοτίασεν: ἀλλὰ τοῖς παρειμένοις τὴν χεῖρας συνέσειγγε
 καὶ τὰ γόνατα. Ἠύξατο: τίς ἢ εἰσήκουσεν ἱκετευόντων τῆς ἀδελ-
 φῶν. Ἦν θύμα: ἀρχιερός ἢ: καὶ τὸν κόσμον ἐνάθηρε. Καὶ σαυ-
 ρὸς αὐτὸν ἐφ' ὑψους εἶχε: τοῖς ἠλοῖς ἢ προσεπάγη ἡ ἁμαρτία.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Ἀλλὰ, τί μοι τὰ ἔκαστα λέγειν; νεκύεωσιν ἐμίχθη,
 Ἐξετο δ' ἐκ νεκύων, νεκρὸς δ' ἀνέγειρε πάροισιν.
 * Ἐκεῖνα βροτέως πενίας: ὄδε πλεῖτος ἀσάρκε.
 Μὴ σύγῃ τοῖς βροτέοισιν ἀτιμάζειν θεότητα:
 Κεῖνη δὲ χονίλω μορφῶν ἐρικυδέα τάλχεν,
 Ἦν σοί γ' ὀμνέων μορφώσατο ἀφθίτος υἱός.

Ἑρμηνεία.

Ἀλλὰ τί μοι λέγειν ἀπειθωμένῳ καθέκαστα; Μετὰ νε-
 κρῶν ἐλογίωθη: ἀνέστη δ' ἐκ νεκρῶν, ὑψέτερον ἐγείρας νεκρῶς.
 Ἐκεῖνα τὸ ἀνθρωπίνης πενίας: ἐτὸ πλεῖτον ἀσάρκε θεῶ.
 Σὺ ἢ μὴ διὰ τὰ ἀνθρώπινα ἀτιμάζει τὴν θεότητα: ἢ γὰρ ἢ καὶ
 φρόνει, τὴν γνήσιον μορφῶν δια τὴν θεότητα σιωπῶντα
 καὶ σιωπῶντα καὶ σιωπῶντα, μὴ δέ τι καὶ τιμῆ πειρῶ
 πάσης τὴν κτίσιν. Ἦν δὲ ἡ χονίαν μορφῶν σοὶ χερσὶν ὀμνέων
 ἐμορφώσατο ὁ αἰετὸς υἱὸς τῶν αἰετῶν πατέρων.

ΛΟΓΟΣ Γ. ΠΕΡΙ ΤΟΥ

ἀγίε πνεύματου.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Θυμέ τί δηθίσεις; κὴ πνεύματος ἔυχος ἀείδε:
Μηδὲ τέμης μύθοισιν ὁ μὴ φύσις ἐκτὸς ἔβηκε.

¹²⁵ Πνεύμα μέγα φομέωμεν, ὁ μοι θεός, ὡ θεὸν ἔργων.
Ὁς θεός ὅστιν ἔναντα, κὴ ὅς θεὸν ἐπιθάδε τούχει.

Παραθενές, αιολόδωρον, ἀγνῆς ὑμνημα χερείης,
Ουρανίων, χθονίων τε, φερέσειον, ὑψιθώκον, ^{ἀθάνατος πρὸ}
Παβόθεν ἐρχόμενον, θεῖον μένος, αυτοκέλευσον, ^{θεός}

¹³⁰ Οὐτὸ παίσι (μῆνος* γὰ ἐνὸς παίσι, ἐσθλὸς ἀείσει) γὰ ἀλλε,
Οὐτ' ἐκτὸς θεότητος ἀφ' ἑσῶς, ἀλλ' ὁμόδοξον.

Ἐρμηνεία.

Ω ψυχὴ μου, τί μέλλεις; τί βραδυαίεις; ὕμνει, δόξα ζε,
κήρυττε κὴ σὲ παναγίε πνεύματι τὴν θεότητα. Μηδὲ χω-
είσης διαλόγων, ὁ μὴ διείλεν ἢ φύσις, μηδὲ τέμης τὸ συμ-
φυές κὴ συναϊδίον κὴ συνάναρχον πατρὶ κὴ υἱῷ. Φοβαίμθα ἔν κὴ
ὁμοσῶμα δὲ ἀζώμεν τὸ μέγα τὸ θεῖον πνεῦμα, ὅπερ ἐμοὶ θεός
ἔστι, δι' ἑ τὸν θεὸν ἔργων. Ὅστις θεός ἐστιν αὐτοκρως, κὴ ὅς
θεὸν ἐνταῦθα ποιεῖ τὸ ἀνθρώπων. Πανθενές γὰρ ὅστι, παντο- ^{Sap. 7, 23}
δωάμων, πικσιόδωρον, δόξολόγημα κὴ σεμνὸν ὑμνημα τῶ χε-
ρῶ τῶ ἀγγέλων κὴ τῶ ἀνθρώπων: ζῶης χερειγόν, ὑψιθρονον,
παβόθεν ἐρχόμενον, θεῖον μένος, αυτοκέλευσον, ἔτε παίσι ἐσθλ-
χον (μόνον γὰρ παίσι ἀείσις ἐξ ἐνὸς ἀείσει πατρὸς) ὅτε ἐκτὸς
τ' ἀνεπαλήθευ τυγχάνει θεότητος ἀλλ' ὁμοτίμον κὴ ὁμόδοξον.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Οσις δ' ἐν σελίδεσσι θεοπνεύσοιο νόμοιο

ποθέει alter. Πνεύματος ἐραγίοιο λαβείν * ποθέοι θεότητα:

Πολλάς μὲν πυκινὰς τε ξίβας εἰς ἐν σιωπίας

Οψεί), ὡς ἐθέλησι, καὶ εἴ τι πνεύματος ἀγνῆ

Εἰρυσεν ἢ κεαδίη, Ἐ εἰ νόος ὄξυ δ' ἐδωκεν.

Ερμηνεία.

Οσις ὅ ἐν τῷ βίβλων τῶ θεοπνεύσοιο νόμοι, τῶ ἐραγίῳ πνεύματι βέλεθ διδαχθῆναι καὶ μαθεῖν τὴν θεότητα: πολλάς μὲν ἐνοίας ἀρήσει εἰς τ' αὐτὸν φερέσας καὶ σιωπίας τὸ τ' θεότητι ὄνομα. Εὐρήσει ὅ, αὐ ἀπαθῶς ζητοῖη, καὶ αὐ πτῆ ἀγνῆ πνεύματι εἰλικυσεῖν ἐν τῷ ἑαυτῶ καρδία, καὶ αὐ ὁ νοός αὐτῶ καθαρώτερον βλέπειν δυνάθ.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Εἰ δὲ γυμνῶ ποθέει φωνῶν θεότητος ἐραγνῆς:

Ἰστο μὴ πνευτὴν ποθέει λόγον. Οὐ γὰρ ἐώκει,

Μὴ πω τ' χειροῖο βροτῶν πλείεσσι φασείσης,

Αχθος ἀγνῆ κεαδίησιν ἀφανεστάτησιν ἀπισον.

Οὐδὲ γὰρ ἀρχαίοισι, τελειότεροιο λόγοιο

Καιεὶς τίς δ' ἀμυδροῖσιν ἐτ' ὄμμασιν ἢ πνεύσιν
αὐγὰς

Δεῖξει ὄλας, ἢ φωτὸς ἀπλησοτέροιο κόρεσεν;

Λαῖον, ὡς καὶ μινεθὸν ἀγνῆς πνευδαλωπίας αὐγὰς:

us alter.

Μὴ * πω Ἐ γλυκεροῖο φάεσ πηγὰς τι χελείησ.

Ερμηνεία

Ερμηνεία.

Εἰ δὲ γυμνῶν ποθεῖ τὴν φωνὴν τῆ ἐπερώσε θεότης ὅτι
 τῆ παλαιῶν ἀρεῶν βελτίων· γνωσκέτω, ὡς ἐς ζωεῖν τινα ζη-
 τεῖ λόγον. Οὐ γὰρ ἐκεῖ ἔχειτο, μὴ πω φακείσας τῆ χεῖρ ἡ θεό-
 πλος τοῖς πλείοσι τῶ ἀνθρώπων, βάρος ἀλλὰ τι φέρειν ἀπὸ πάντε
 καὶ ἀπαρδέκτον τῆς ἀδενείας καρδίας καὶ ἀσκήντας. Οὐ γὰρ
 τοῖς ἀρχομένοις καὶ νῦν εἰσαρχομένοις ὁ τελειότερος λόγος
 ἀρμόδιος. Τίς ἢ τοῖς ἀδενείων ὀφθαλμοῖς ἢ τῶ πυρός τὰς αὐ-
 γὰς ὅλας ἔδειξεν, ἢ φωτὸς σκείνης πλείονος ἔπλασε. Πάντως
 γὰρ κρείττον πολλῶν καὶ ἀρμοδιώτερον, αὐτὸ κατ' ὅληρον εἰσαύγει
 τὰς τοιαύτας ὄψεις εἰς τὰς αὐγὰς τῆ πυρός· μὴ πως πρὸς τὴν μὴ
 ἀφελῆσαι, καὶ βλάβης τὴν ὀρατικὴν τὴν βλέποντος δυνάμιν.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Ὡς γὰρ πατρὸς ἀνακτὸς ὄλλω θεότητι σφραγίσαν
Πρόθε λόγος, χεῖροιο μέγα κλέος αὐγάσεις
 Παύροισι πινυτοῖσι φαεινόμδρον μερέπιασι:
 Ὡς καὶ πινυτός ἐπειτα φαεινότερῳ ἀναφαίνων,
 Πινυμάτος ἀγλήκτος ὑπὲρ ἑαψα θεότητα,
 Βαῖον τοῖς δ' ὑπέλαμψε, τὸ δὲ πλέον ἡμῶν ἔλεπεν,
 Οἷς ῥα καὶ ἐν γλώσσῃσι πυρὸς μετέπειτ' ἐμελεῖσθι
 Σῆμα φέρον θεότητος, ὅτ' ἐκ γονὸς ἀλλ' ὅστω στωῖτηρ,
Καὶ γὰρ πῶρ θεῖν οἶδα κακοῖς, εἰς φάος ἀγαθοῖσιν.

Bass. pag. 24
 74. & Clem.
 Alexandr.
 Protrept. p. 7

Ερμηνεία.

Καθάπερ γὰρ σφώλω τὴν ὄλλω σφραγίσαν ὁ λόγος θεό-
 πια τὴν πατρὸς, τὴν τὴν χεῖρ ἡ δόξα ἀμυδρῶν ἐπέλαμπεν

ἐλήοις ὑποφαινομένω ἀνθρώποις, καὶ κείνοις τοῖς Συνετω-
τέροις καὶ πυκνοῖς τῷ Διάνοιαν: ἔτω καὶ τὸ ἦν ὑπερον λαμπρο-
τέραν ἀναφαίνων καὶ τρανοτέραν τῷ θεότητι, τὸ παμ-
φαῦς πιδύματι θεοῦ ὑπέυρασε τῷ θεότητι. Οὐδὲν γὰρ πρὸ
σφί ἀγίων ὑπέλαμψε, τὸ πλέον ἢ ἡμῖν χαπιλλοίται, οἷς καὶ
ὑπερον ἐμερίσθη εἰς γλώσσαν πυρᾶς, σπυμῖον καὶ γνώσιμα φέ-
ρων τὸ θεότητι θεοῦ, ὅτε ἀνελήθη ἀπὸ τῆς γῆς ὁ σωτὴρ καὶ θεὸς
ἡμῶν. Καὶ γὰρ πρὸ ὀπίσασμαί τ' θεὸν πῖς κηκοῖς, ὡσπερ τοῖς
ἀγαθοῖς φᾶς λαμπρότατον.

Αθου.2

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Οὕτω σοι θεότητι συνήγαγον. Εἰ δὲ τέθηπας 155
γίον τ' ἐχ ἦόν τε μῖς θεότητος ἀκίμων,
Μύθοις τ' ἀπιθέτοιςιν εὖς ρεφέεσι πέποιθας:
Δώσθ καὶθάδ' ἔμοιγα θεὸς λόγον αὐτὸς ἐπελθών.

Ἑρμηνεία.

Οὕτω καὶ μικρόν σοι Συνήγαγον τῷ θεότητι. Εἰ δὲ Συ-
μάσεις, τ' μῖς θεότητι θεοῦ ἦν ἀκίμων καὶ ἐχ ἦόν καὶ τοῖς ἀπι-
θέτοις καὶ ἀπιθέτοις λόγοις Σαφῆεις: δώσθ καὶ ἐν τέτρω λόγον
ἡμῖν αὐτὸς ὁ θεὸς ἐπελθών.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Ἐξ ἰνὸς ἀρχηγόνοιο δαίμαρ καὶ Σὴθ ἐγλήοντο,
Ἡμῖτομος, Διάδης τὲ γῆμος θεομοῖσι γάμοιο. 160
Οὐ πεκτῆ, τεκτός τε: βροτοῖγα μὲν ἔσοπον ὁμοίως.
Τῶν σὺ μινώμωμος, μηδὲν θεότητος αἰτίλειν
Πρόθε φέρων, τὸ δ' ἔνερ-θεν: ἢ φύσις ἐστίν, ἀμέξον,

Ακτισον,

Ακτισον, ἀχρονον, ἑαθλόν, ἑλώθερον, ἢ δ' ὁμόσπιτον,

165 Εἰς θεός ἐστί * ξισιν ἀμαύγμασι κίσμον ἑλίωσαν. τριωνίο alto recte.

Ερμηνεία.

Ἐξ ἐνός ἀνθρώπου, τῷ ἀρχηγόνι Ἀδάμ, γυνὴ ἡ Εὐα κὶ υἱός θεὸς ἐγένετο· ἢ μὲ πλάσας τιμῆμα, ὃ δ' ἀμφοτέρων γάμμε θεομοίς γήνημα· Ἡ μὲν ἐ γήνηθεῖσα, ὃ δ' γήνηθεῖς· ἀμφὸ δ' ὁμοίως ἐσπῆρχον ἀνθρώποι. Ἐκείνων ἐν σὺ μεμημέ-
 νῳ, μὴ δ' ἐν ἀτίμαξ εἰ δ' δεύτηθ, τὸ μὲ περσιθεῖς, τὸ δ' ἑσπεριβάζων· μία γὰ φύσις ἐστίν, ἀμέτρητον, ἀκτισον, ἀχρονον, ἑαθλόν, ἑλώθερον κὶ ὁμόσπιτον, εἰς θεός ἐστί τεισὶ λαμπερότησι τὸν κόσμον ἑλίωσαν, ἢ τοι Σινέχων κὶ περσιπικ.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Τοῖσιν ἐγὼ νέος ἄλλος ἐγείεσμα, ἔν τε λοεβῶ
 Θαππομόρι θανάτοιο παλίσυτος ἐς φαός ἔλθαι.
 Τειασὴ γὰ δεύτης μὲ φαισφόρον ἐξαπέτειλα·
 Οὐ σε, καθαρσι φίλη, ἐ ψάισομα· εἰ δεύτη
 170 Λωσάμμοι, θεύτητα δ' εἰ μὴ ξαιμι φαισιώ
 Λωίον ἐν (φομείω δ' ἐ κακῷ μύθοιο τελούτιω)
 Ἐλπωρὴ θεύσιοι χαρίσματος, * ἢ ἐ λοεβῶν,
 Εἰ μὲ ὄλον ἐξεκῆθηρον, ὄλος κὶ σπῆτος ἔμοιγε
 Ἐστὶ θεός· τὸ δ' ἀθισον ἐχει βεσπός, ὅσις ἀλιθεός
 171 Αὐτὸ ἐλὼ θεύτητῶ θεῶ γέρας ἀθῆχα τίμων.

ἢ λοεβῶν τε alter.

Ερμηνεία

Ερμηνεία.

Τύτοις ἐγὼ τοῖς τεισὶν ἀμαρύγμασι, νέθ' ἄλλ' ἐγεί-
ρομαι, ὅταν διαπομένε τὸ θανάτε τῶ θείῳ λυτῶ παλιόρ-
μηθ' ἔλθω πρὸς τὸ ἴδ' ὀπηνώσεως φῶς. Ἡ γὰρ τειπὴ ὀπί-
κλισις τ' θεότηθ', ἥλις πλέον με λάμπειν πεποίηκεν. Οὐ
φόβουμαι σε, ἀγία τειὰς, ἐφόβουμαι τὴν ἐμὴν κάρδαρον.
Εἰ γὰρ διὰ τ' θεότηθ' καρθεῖς, χαρίσω π' ἴθ' τειῶν τῆς
θεότηθ' : κρείττον ἴθ' (φοβῶμαι ἴθ' τὸ κακὸν λόγῳ τὸ τέλ' ἴ-
εῖπειν) κείλιον ἴθ' ἢ ἐλπίς τῶ θείῳ χαρίσμαθ', ἢ αὐτὴ
τὰ θεία λυτῶ. Εἴθ' ὅλον με ἐκάθηρει ὁ θεός, ἐν ᾧ τὴν
κάρδαρον ἔλασον, ὅλ' ἐσίμοι κ' σπῆς κ' ομοίως σπῆς.
Τὸ ἴθ' αἴσω σέλας ἀκείν' ἔχει ὁ ἀνθρώπ', ὅστις ἀμάρτω-
λός ἐστι κ' ἀτίθεθ', αὐτὸς τὴν μίαν θεότητα τὴν μίαν κα-
ταμεζῶν πηλῶ.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Εἴ τινα δὴ πρὸς παίδος ἀκόμεν, ἢ ἀγαθοῖο
πνύματος, ἐν θείοισι λόγοις καὶ θεοφύροισιν
ἀνδράσιν, ὡς γὰρ θεοῖο τὰ δεύτερα πατρὸς ἔχουσι.
Ὡς δὲ νοεῖν κέλομαι σε λόγοις σοφίης βαθυκόλπης,
Ὡς εἰς ρίζαν ἀναρχον ἀέρχῃ, ἐ θεότηα
τέμνει, ὄφρα κεν οἶον ἔχεις κέρως, ἐ πολύσπειον.

Ερμηνεία.

Εἴ τινα δὴ πρὸς ἡμᾶς ἀκόμεν ἢ πρὸς πνύμαθ' ἀγίου ἐν
τοῖς θείοις λόγοις κ' θεοφύροις ἀνδράσι λαλούμενα, ὅτι δὴ τὰ
δευτέρεια φέρουσι τὸ θεῖον κ' πατρὸς· ἔγω σε βέλομαι κ' συμβε-
λάσω τὰ τα νοεῖν, διὰ λόγων ἐκ ἐμῶν, ἀλλὰ τ' βαθυκόλπη
σοφίας τὸ πρὸς. Οὐ γὰρ θεότητα τέμνει ὁ ἡὸς δῦλον κ' τὸ
πνεῦμα

πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἀλλ' ὡς εἰς οἷζαν ἀναρχον ἀνέρχεται. Βύ-
λαμα δ' ἐστὼ ταῦτα νοεῖν, καθὼς αὐτὸς ὑφηγήσομαι, ἢ πνεύ-
ματι ὁ ἀποκλυθὼν τῶ βελήματι: ἵνα ἐν δοξάζῃς κρείττω καὶ
μίαν ἀρχὴν, ἢ πλουτέπινον.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Ἐκ μονάδος ξιάς ὅστι, καὶ ἐκ ξιάδος μονάδας αὐτίς,
Οὔτε πόρος, πηγὴ, ποταμὸς μέγας, ἐν τε ρέεθρον
Ἐν ξιασοῖσι τύποιπιν ἐλαυνόμενον καὶ γαίης:

- ¹⁸⁵ Οὔτε δὲ πυρκαϊῆς λαμπρὰς πάλιν εἰς ἐν ἰῶσαι:
Οὔτε λόγος ωρεθίων* τινός καὶ ἐνδοθι μίμων: * γ
Οὔτε τις ὄξυδάτων κινήμασιν ἠλιακοῖσι
Μαρμαρυγὴ τύχησι φεύγῃσιν ἀσατέσσα,
Πρὶν πελάσσει φεύγῃσιν, πᾶρος φυγέειν πελάσσα. Haftenus
alter recentior.
¹⁹⁰ Οὐδὲ γὰρ ἀσατέσσα ὅστι θεῶ φύσις, ἢ ῥέσσα,
Ἡ ἐπάλιν σιωπῆσσα: τὸ δ' ἐμπεδον ἐστὶ θεοῖο.

Ἐπιλωεία.

Τί ἐν κέρω, ἐκ μονάδος τριάς ὅστι: καὶ ἐκ τριάδος αὐτίς
μονάδας. Οὐδεμίαν ἢ εὐθάνει εἰκὼν τινὴ ἀλήθειαν, ἀλλ' ἔτι δὲ ὀλί-
γον ἀπολείπει. Οὔτε γὰρ ὡς ὀφθαλμὸς καὶ πηγὴ, καὶ ποταμὸς, καὶ
ἐν ρέεθρον, ἐκ τρισὶ κινήμασι διερχόμενον καὶ γῆς, ἢ θεότης ἐστὶν·
ἢ τε ὡς λαμπρὰς πυρκαϊῶν ἀποληφθεῖσα καὶ πάλιν εἰς ἐν ἰῶσαι:
ἢ τε ὡς λόγος ωρεθίων τε ἀπὸ νῦ, καὶ μένων ἐνδοθον πάλιν: ἢ τε
ὡς τις μαρμαρυγὴ ἐξ ὕδατων κινήμασιν ἠλιακοῖς ὑποβέμεσσα
καὶ ἀσατέσσα τις τύχης, πρὶν ἐγγίσαι φεύγῃσιν, πρὶν φεύγειν
ἐγγίσσει. Οὐδὲν τι τέτων εἰκονίζεσθαι. ἢ γὰρ ἀσατέσσα ὅστι
θεῶ φύσις, ἢ ῥέσσα, ἢ σιωπῆσσα: τὸ σάσιμον ἢ καὶ βέβαιον, καὶ
ὡσαύτως ἔχον, ἐστὶ τῶ θεῶ.

ΚΕΙΜΕ-

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Αλλ' ὡς δ' αὖ φρονέων, καθαρὸν θυὸς ἐνδοξοῦ
ρέζοις,

Ἐν ξιασοῖς φαέσσιν ἢ φύσις ἐστίλει.

Οὔτε μονὰς νήειθμος, ἐπεὶ ξισίν ἴσατ' ἐν ἰατοῖς: 191
Οὔτε τειὰς πολύσαπλος, ἐπεὶ φύσις ἐς' ἀκείατος.

Ἡ μονὰς ἐν θεότητι: τὰ δ' ὧν θεότης, ξισάειθμα.

Ἐρμηνεία.

Αλλ' ἔγω φρονῶν, ὡς ἐγὼ ὑποθήσομαι: καθαρὸν αὖ εἰς-
φείρας θυσιὰς θεῶν. Ἐν τεισίν ὁφθαλμοῖς μία φύσις ἔστιν.
Οὔτε μονὰς ἀναριθμητὴ, ἐπεὶ ἐν τεισίν ἴσα ἀγαθοῖς: ἔτε
τειὰς πολύσαπλος, ἐπεὶ φύσις ἐστὶν ἀδιάσειτος: ἢ μονὰς ἐν
θεότητι, τὰ δ' ὧν ἡ θεότης, τεισάειθμα.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Εἰς θεός ἔστιν ἕκαστος, ἐπεὶ ἦν μόνον ἕξαρχοῦς.
Εἰς θεὸς αὐτοῦ ἀναρχος, ἔθρα πλάτος θεότητος
Εὔτε ξισῶν πινὰ μνήσιν ἔχη λόγος, ὡς τὸ μὲν εἶη
Τῶν ξιασῶν φαέων σεπτὸν κήρυγμα βροτοῖσι. 200
Τῶ δὲ μονοκρατίῳ ἐριλαμπία κυδαίνωμεν.
Μηδὲ θεῶν ἀγορῇ τερπώμεθα τῇ πολυάρχῳ.
Ἴσον γὰρ πολύαρχον ἐμοὶ καὶ πάμπαν ἀναρχον
Μαρνάμεθρον· διήεις δὲ διάστασις, ἢ δ' ὅπτι λύσιον
Σπεύδει: τῶ, θεότητος εἰκὸς πολύαρχον ἔμοιγε. 205

Ἐρμηνεία

Ερμηνεία.

Εἰς θεός ὅστιν ἔχασον, αὐτὸν θεωρεῖται σοὶ μόνον. Εἰς ὃ θεὸς αὐτοῦ ἀναρχός, ἐξ ἧς ὁ πλάτος ὅστις τὸ θεότης, ὁ ὕψος καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἢ νῆα τῆς πειῶν ἰσπετάσεων μῆμη τις ἡγήται. Θεὸς γὰρ τὰ τρία μετ' ἀλλήλων νοούμενα, τὰ τ' αὐτῶν τὴν κινήσεως καὶ τὴν οὐσίας. Καὶ θεὸς ἔχασον αὐτὸν θεωρεῖται μόνον, τὸ νῶ χωρίζον τὰ ἀχώρετα: ἵνα τὸ μὲν εἶναι, ἢτοι ἢ πειστικὴ ὁμολογία τῆς πειῶν ἰσπετάσεων σιπτὸν κήρυγμα: τῆς ὁμολογίας τὴν μίαν φύσεως, τὸ ἐν κείνῳ δεξάζομεν τὴν τρισποσάτη θεότης. Καὶ μὴ τριπλάσια, καθάπερ ἔλληνες, τῆς πολυάρχου τῆς θεῶν ἀγορᾶ. Ἴσον γὰρ ἐμοὶ τὸ ἀναρχόντ' καὶ πολύαρχον: μάχιμον γὰρ τὸ πλύαρχον, ἢ μάχι ὃ εἰς διάστασιν, ἢ ὃ διάστασις εἰς λύσιν ἔρχεθ'. Διὰ τῆτο ἢ πολυαρχία πόρρω ἐμοιγε τῆς θεότης.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Τρεῖς δὲ θεὸς καλέοισιν, ὅσους χρόνος, ἢ νόημα,
ἢ κράτος, ἢ δέλησις ἀπ' ἀλλήλων ἐκέασον.
Αὐτὲ τ' αὐτὸν ἔχασον ἀδήριτον ἔποι' εἶναι.
Τῆς δ' ἄρ' ἐμῆς ξιάδος ἐν μὲν δόξος, ἐν δὲ νόημα,
Ἐν κλέος, ἐν δὲ κράτος, τὰ καὶ μονὰς ἐς τὸ ἀρδύτος
Ἀρμονίη θεότητος ἢ μέγα κύδος ἔχασον.

Ερμηνεία.

Τρεῖς ὃ θεὸς λέροισιν ἐκένης, ὅσους διέτεμεν, ὅσους διείλον ἀπ' ἀλλήλων, καὶ διεχώρισεν ἢ χρόνον, ἢ νόημα, ἢ ἀρχήν, ἢ δέλησις, ἢ καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς ἑαυτὸς αἰεὶ μάχονθ', καὶ εἰς ἑαυτῶν τ' αὐτὸν ὅστιν, ἀλλοιόμενοι καὶ τὴν γνώμης καὶ τοῖς κινήμασι

κινήμασι. Τῆς ἐμῆς ἢ τριᾶδος ὅτι μία δυνάμις, μία κίνησις, ἐν βέλημά τ' ἢ νόημα, μία δόξα, μία βασιλεία: διὰ τὸτο ἢ μονὰς ὄντιν ἀφ' ἑαυτῆς, τῆ συμπτωσίᾳ ἢ συμφύσῳ ἢ ταυτοπότῳ τ' κινήσεως ἢ τῆ ὁμοτιμία τ' φύσεως, μεγάλῳ ἔχουσα δόξαν ἢ ὑπὲρ τὸ μέγα λαμπρότητα.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Τόσσον ἐμοῖς φαίεσσι ξιάς σέλας ἐξεκάλυψεν
 Ἐκ πτερύγων θεία τε πετάσματος ἀνδοδινηῆ,
 Τοῖς ὑποκλύθετ' ἀνάσσα θεῶ φύσις: εἰ δὲ πλέον τι
 Ἀγγαλικοῖσι χοροῖσιν: ἀνάτρεα δ' ἢ ξιάς ἴσω. 211

Ἑρμηνεία.

Τόσσον ἢ τριᾶς τῆ ἐμῆ διανοία. Σέλας ἐξεκάλυψεν ἐκ πτερυγίων πτερυγίων ἢ ἐν πτερυγίων πετάσματι πεποικισῶν τῶ τ' δόξης ναῦ, οἷς ὑποκρύπτει ὁ συγκαλυπτομένη ἢ βασιλὶς ἢ κυεῖα φύσις τῆ θεῶ. Εἰ ἢ πλέον τι ἐκκεκάλυπται, τοῖς ἀγγαλικοῖς χοροῖς ἐκκεκάλυπται. Τὸ δ' ἐπέκεινα, τῆ τριᾶδος παραχωρητέον εἰδέναι.

ΛΟΓΟΣ Δ. ΠΕΡΙ ΤΟΥ
 ΚΟΣΜΟΥ.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Εἰτ' ἄγε ἢ μεγάλοιο θεῶ κτίσῳ ὑμνεῖωμεν
 Δόξαις ψαυδομύθησιν ἐναντία διειρόμεντες:
 Εἰς θεός, ὕλη δ' αὐτε καὶ εἰδέα, μῦθος ἀφανής
 Ἐλλείων πτυπτοῖσι φοέμῳ ὡς σωάναρχα,

20 Τῶν μὲν ὅσα πλάσσει θεὸς μορφώματα σέπτα,
Οὐκ ἔσαν, ἀλλ' ἐχθρόντο, θεῷ μεγάλῳ θελοντός.

Ερμηνεία.

Φέρε δὴ διαμασώμεθα καὶ τὸ μέγα ἄλλω τῷ θεῷ κτίσιν, μα-
χόμενοι καὶ ἐναντίμενοι τῷ ἰδίῳ θεῷ δόξαις τῷ ἑλλῶν. Εἰς
θεός: ἢ ὅλη ἢ καὶ τὰ εἶδη τοῖς Σωτητοτέροις τῷ ἑλλῶν νό-
μενα ὡς Σωτῆρα, λόγῳ ἐσὶ μάτῳ καὶ ἀνίχῳ.
Ὅσα γὰρ πλάσσει μορφώματα σέπτα, πλάσσει παρ' αὐτῶν ὡς
θεοὶ: ἢ ἦσαν, ἀλλ' ἐχθρόντο θελήσαντες τῷ μεγάλῳ θεῷ.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Τίς δ' ὕλλω ποτ' ὅπως ἀνείδειον, ἢ τίς αὐλον
Μορφῶν, καὶ μάλα πολλὰ νόε σφοδράλιξι μογήσας;
Οὐδ' ἐγὼ ἀχρῶσον ἔνθε ἐγὼ δέμας, ἢ τὴν ἀσάμων
22 Χερῶν. Τίς δὲ κρινεὶ αἰ μὴ φύσις εἰς ἐν ἀχρῶσαι;

Ερμηνεία.

Τίς ἢ εἶδε πώποτε ἀνείδειον ὕλλω; εἰ τίς ἐθεάσατο μορ-
φῶν αὐλον; ἢ εἰς ἀπ' ἀλλήλων κεχαισμένα ταῦτα ἐσάσκε,
καὶ εἰ μάλα πολλὰ ἐνοπίασε τὸ τῶν ἐκινήσειν ἀπ' ἀλλήλων
διηρημένα τῶν ὕλλω καὶ τὸ εἶδος ἰδεῖν. Εγὼ μὲν ἐχ' ἔνθεον
ἢ τὸ ἀχρῶμα πρὸς Σῶμα, ἢ τὸ χερῶμα ἀσάμων. Τίς γὰρ δὲ κ-
ρινε, τίς δὲ κρινε, αἰ μὴ φύσις ἐχάσειν, ἢ ταῦτα Σωτῆρα;

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Ἀλλ' ἐμπης τέμνωμεν· ἀθρεῖ δέ μοι, εἰ μὲν
ἀμικτα

Πάμπαν ἔλω, πῶς εἰς ἐν ἐλήλυθεν, ἢ τίς ὁ κόσμος

C

Εσάναι

ε. ρωφί. ρδι. α. κί. μα. β. ε. τ. έ. ο. κ.

34

ΓΡΗΓ. ΝΑΖΙΑΝ.

Εφάναι * δ/αμπέρεις: ει δ' όπίμικτα,

Πώς μίχθη; τίς έμίξε θεΰ δίχα; ει δ' κρεασις

Επί θεός: τΰτον κΰ κτίσρα δέχρυσσ πάντων.

Ερμηνεία.

Αλλ' όμως, ει δὴ ενίσταται ο ανιπλέγων, διέλωμεν απ' αλληλων τα ηνωμένα εκ φύσεως. Οσα δ', ει γ' ήσαν άμικτα παντελώς κΰ ασύμβατα, πώς (ωηλθεν εις εν: η τίς ο λόσμος έσαναι διηρημένον) τα πάντα; ει δ' μη παντελώς ήσαν άμικτα, αλλ' όπίμικτα, ήτοι δυνάμενα μίχρυναι: πώς έμίχθη; τίς ο μίξας δίχα θεΰ; Ει δ' θεός ήν ο ταύτα κρεάσας κΰ μίξας: τΰτον νόει κΰ κτίσιν πάντων ήβ' όντων.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Είδος κρεαμοδς πηλῶ βάλε κύκλον ελίσεων,
Χρυσῶ χρυσοχόος, λαοζόος οἷσι λίθοισι.

Δός πλέον ήμετέρης τι θεῶ φρενός, ὡ φιλάναρχα.

Τλη πὸ πλέον εἰς ἰσυν εἶδες κινυμύνοισι.

Ναί * έγασα έγέναντ' ερείδεα θεία νόσις,

Η παύτων τὲ δλόττειρα πολύπλοκος. ε' γδ' εοικε

Σωγράφον ὡς πν' εοικὸς απ' εἶδος εἶδος εγέρειν

Δερκόμυθον περπαρείθε τὰ μὴ νόος εγραφεν οἷος.

Ερμηνεία.

Ει δ' λέγεις, τὴν ὕλην γ' ή), τὴν μορφὴν δ' * θεόν εππ-
θεΐναι: τί διοίσει τὸ κρεαμῶς ο' όπι πάντων θεός; Καί γδ' κΰ ο
κρεαμῶς ερέφων τὸν κύκλον απῶ, εἶδ' ο' εντίδουσι τῶ πηλῶ.
κΰ ο

ἢ ὁ χυσοχόθ πρὸ χυσοῦ, ἢ ὁ λιδοξόθ τοῖς ξοάνοις αὐτῶν.
 Δός πῃ πλέον τῆς μετέρας φρενός τῷ θεῷ, ἢ οὐκ ἀναρχέου, ἢ
 πολλὰς ἡμῖν ἀρχὰς ὀπινοῶν: τὸ πλέον ἢ ἡ ὕλη ἐστὶν σωταῖς
διαφοραῖς μορφαῖς. Εκινήθη ἡ θεία νόσις ἢ τῶν ὄντων πάντων
αἰτία, ἢ πολυδύναμις ἢ ταῦτα πάντα ἐγγύωτο. Οὐ γὰρ ἄξιον,
 ἔδὲ φρένον ἔτι δημιουργεῖν τὸ θεόν, καθάπερ πνευζαζωγρά-
 φον βλέποντα ἢ μὴ ὅτις αὐτὴ μόνθ ἢ δυνάτα βλέπων, ἢ ἔτι
χάφοντα ἀφ' ἑτέρου εἶδος ἑτέρον εἶδθ ὁμοιον.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Καὶ σὺ Μανιχαίοιο κακὸν σκότος, ἐπάερος ἦες
 240 Ἀπεργάτοιο φάεος ἀντίθερον. Εἰ θεός ἦεν,
 Οὐ σκότος. ἐ γὰρ ἔοικε θεῷ κακὸν ἀπ' ἀπειρῆσει.
 Εἰ σκότος: ἐ θεὸν οἶδας. ὁμοφρονεῖν μὲν ἀκοσμον.
 Μαρναυδῶν δὲ τὸ κάρτος ἀρείονος. Ἰασηλαῖς, δὲ:
Τίς ἔστις εἰς ἐν ἀγῶνι σοφίῃ ἢ νεῖκεα λύων;
 241 Καὶ τὸ δὲ θυῦμα μέγιστον, ἐπει μόνον αἰνὸν ἐγγράς,
 Αὐδῆς ὁμοφρονεῖον πθεῖς, ἐπαλήσαιο χάρις.

Ερμηνεία.

Καὶ σὺ ἦ, ὦ κακὸν σκότθ, τὸ Μανιχαῖς τὸ ἄρεμα,
 ἐχέσπρως ἀντίθερον ἢ ἰσθρονον ἢ ἀντικείμενον τῷ θεῷ,
 ἔδὲ σιωπῆς ἀνάρχος τῷ ἀκροτάτῳ ἢ καθαρωτάτῳ φωτὶ. Εἰ
 γὰρ θεός ἦν, ἐκ λυθ σκότθ. Οὐ γὰρ δαμωτόν ἐδ' ἐνδέχεθ
κακὸν π' ἐξιστάθ θεῷ. Εἰ σκότθ λυθ: ἐδεῖς γινώσκει τὸ
 σκότθ θεόν. Ὁμοφρονεῖν μὲ γὰρ τὸ σκότθ τῷ φωτὶ τῷ
 θεῷ, ἀποπὸν τε ἢ ἀκοσμον. Μαχομένων ἦ, τὸ σκότους δῆ-
 λον ἢ τὸ φωτὸς. πάντως τὸ κέρτθ ἔσται τῷ κρείπρονθ. Εἰ

ἢ ἰσοδυναμῶν ἐπὶ λέγεις ἢ θεὸν καὶ τὸ σκοτόϑ: ἔσαι τις τρί-
 τϑ εἰς ἓν ἄγων καὶ εἰρηνῶν τὰς ἰσοδυναμῶν καὶ ἀντιπάκους
 θεός. Τίς ἐν τρίτϑ, εἰπέ, καὶ ὁ εἰρηνῶν ἐκείνης, καὶ δια-
 λυῶν τὴν μάχην αὐτῶν; Θαύμα ἢ καὶ τῆτο μέγα, ὅτι ἔτι
 ἐναντίως θεὸς ὑποθεῖς, καὶ μάχην ἔγειρας αὐτοῖς χαλεπῶν,
 αὐτῶν ὅμοφρονέντας εἰσάγων, ἐπλάθει ἢ μάχης.

αὐτῶν ὅμοφρονέντας
 εἰσάγων, ἐπλάθει ἢ
 μάχης.

Ἡμεῖς διὰ τὴν ἑξῆς ἐστὶν ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Ἄπόρροια δὲ αἰνῶν μεμνημένων.

Ψυχὴ ἢ δέμας εἰμί. τὸ μὲν θεότητος ἀπορροῶν
 φωτὸς ἀπορροῶν: τὸ δὲ σκοτίας ἀπὸ ρίζης
 σοὶ πλάσῃ, τὰ δὲ πολλὸν ἀπορροῶν εἰς ἓν αἰείρας.
 εἰ ζωὴ φύσις εἰμί, λύω μόθον, εἰ μόθος αἰνός: 25
 Ἐμπροσθεν ἐκ' ἐγὼ, πλεκτὴ φύσις ἀμφοτέρωθεν.
 οὐ γὰρ μαρτυρῶν ζωὸς γόνος, ἀλλὰ φιλέντων.

Ἐμμενεία.

Ψυχὴ καὶ σῶμα πηχάινω. Καὶ ἡ ψυχὴ μὲν, θεότητος
 ὅστις ἀπορροῶν, τὸ αἰνῶν λέγω καὶ ἀκαταλήπτου φωτός: τὸ ζῶ-
 μα ἢ, ἀπὸ τῆ ρίζης τὸ σκοτίας, ὅς σου λέγεις, τὸ ἐναντίως θεός,
 καὶ τὰ πολλὰ διαφέροντα εἰς ἓν ἡγάγες. εἰ κοινὴ φύσις ἐξ ἀμ-
 φοτέρων εἰμί; λύω πάντως τὴν μάχην. εἰ ἢ ἀσύμμετα τὰ
 μεμνημένα, καὶ ἀκατάληκτα ἢ μάχην ἢ ἐναντίων: πῶς ἐγὼ
 κοινὴ φύσις καὶ πλεκτὴ καὶ ζωὴ τῶν ἀμφοτέρωθεν, ψυχῆς
 λέγω καὶ σῶμα τῶν; Κοινὴ γὰρ φύσις ἐν διαφόρων παραγμά-
 των εἰς ἓν ἔρχεται, ἢ μαχομένων ἢ σωμαχομένων, ἀλλὰ
 φιλέντων.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Τοῖος μὲν κεραδῆς τῆ σῆς ζῶφος. αὐτὰρ ἔμοιγε
 εἰς θεός ὅστις ἀνυρchos, ἀδήριτος, ἐν φαός ἐδῶλον.

Ἀπλῶν

255 Απλών τε πλεκτών τε νόων δέσας ὑψέσσων
Ουραίων χιονίων τε. Τὸ δὲ σκότος ὕσαζον ἦλθεν,
 Οὐ φύσις ἐσηκῆα, ὡδείγραφος, ἡμετέρη δὲ
Τῆτο ὡέλφ κακίη. Κακίη δὲ τε λύσις ἐφετμῆς,
Ὡς νύξ, ἡελίοιο δύσις: νεότητος, ἀφανερῶν
 260 Γῆρας. Χεῖμα δ' ἐνεγκεν ἀνω δρόμος ἡελίοιο
Φρικτίν. —

Ερμηνεία.

Τοῖσδε μὲν ὁ ζῶσθε τ' οἷς ψυχῆς, ὡς κινῶναι ἐθέλων
 τὰ ἄμικτα, καὶ εἰς τ' αὐτὸν ἀγέρσκεισθε καὶ φῶς, καὶ μὴ συν-
 ἵναι τὸ λόγε τὸ ἄτοπον. Εμοὶ ὅ εἰς θεὸς ἔστιν ἀναρχῶς,
 ἄμαχῶς, εἰρηνικός, ἐν φῶς ἀγαθὸν, ὅσῳ ἔστι, δύναμις τῆς
τῆ ἀπλῶν ἀγγέλων καὶ τῆς σωθέντων ἀνθρώπων καὶ πάντων
ἀπλῶς τῆς ὀπταίων καὶ τῆς ἐπιφανῶν. Καὶ τὸ σκότῳ
 ὕπερον ἦλθεν. Οὐ φύσις γάρ τις ἔστιν ἐνυπόστατῳ, ἡμετέρεσ
 δὲ ἔστι τῆτο κακία. Κακία δὲ ἔστι, λύσις τ' ἀδείσις ἡμῶν ἐν Κακία
τολῆς: ὡς ὡς νύξ ἔστι, τῆ ἡλίου ἢ δύσις: καὶ τ' νεότητῳ, τὸ Νύξ.
ἀδενὲς γῆρας. Καὶ τὸν χειμῶνα ὅ τ' ὀριμῶν, ὁ αἶσα τῆ ἡλίου Γῆρας.
δρόμῳ ἐπίνεγκεν. Χεῖμα

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

— Ο μὲν πρώτος ἐν ἑραίοις φάλασιν
Ἡς ὑπεροπλήσι φάος καὶ κῦδος ὀλέσας,
Αἰὲν ἀπεχθαίρει μερόπων γένος. ἐν δ' ἄρ' ἐκείνε
Γόσσατ καὶ κακίης, πρώτος βροτὸς αἰδερφόνιο
 265 Καὶ θανάτε, ῥηώσαντες ἐμὲ φλόγα οἷσι δόλοισι. ἐπιπλο,
καλοισιγῆς.
 C 3 Ερμηνεία

Ερμηνεία.

Lapsus dia-
boli, & pri-
mi hominis.

Ο μὲν πρῶτος Θ' ἐν τοῖς ἑσθνοῖς ἀγγέλοις, διὰ τὴν
ιδίαν οὕτως ἰσθρηφανίαν καὶ ἀλαζονείαν, τὸ δοθὲν αὐτῷ παρὰ
θεοῦ φῶς καὶ τὴν δόξαν ὀλέσας, αἰμισῆ τὸ ἀνθρώπινον γέ-
νη Θ'. Εξ ἐκείνου δ' ἐτὴ ἀνθρωποκτόνος δαίμων Θ' λέγω ἀνά-
ψαν Ἰ Θ' τὴν ἐμὴν φλόγα, διὰ τ' ἰδίαν ἀπάτης, ἐγώ σαστο τῆς
κακίας καὶ τῆ θανάτου καὶ ὁ πρῶτος Θ' ἀνθρώπος Θ'.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Ἦσθε μὲν ὀφθγόνου κακῆ φύσις, ἥσπερ ἐκεῖνος
Ἐστὶ πατήρ. Λῶση μὲν ἰὸς κρατεροῖο σιδήρη:
Λῶσεν δ' αὐτοδ αἰκτος ἐγὼ κακίην ἐφύτασα,
Ἐπιόμνος φθοροῖο παλαίσμασιν ἢ δ' ἄ μῆτιν.

Ερμηνεία.

Καὶ αὕτη μὲν ἡ φύσις τῆ ὀφθγόνου κακῆ, ἥς πατήρ ἐστι ὁ
Διάβολος Θ'. Λῶση γὰρ καὶ φθορὰ τῆ μὲν σιδήρη ἰὸς: ὕβειν δ' ἐ-
καὶ φθορὰν αὐτὸς ἐγὼ ἀνθρώπων Θ' ἐφύτασα, ἐξακολουθῶν
τοῖς τῶ πονηρῆ μηχανήμασιν, ἰδίᾳ φθαιρέσει.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Κόσμε, σὺ δ' εἰ μὲν ἕως τῆμος ξιάς ἐγὺς ἀνάρχης 27
Κυδεῖ: πῶς δ' ἐσε τῶσον δ' ἀπόσθρηδι φῶτες ἔθηκας
Χειροφόροι, θεῶν τε δαίμονες, ὥσε μεφείδης
Οὐ μάλα πολλὸν ἀειθμὸν ἐλισομένων ἐπαιυτῶν,
Ἐξότῃ πῆξε μέγας σε θεὸς λήξης. εἰ δ' ἄρ' ἔσθρητα
Πήχης: φεαζώμαδα τί κίνυτο θεῖα νόσις.

Οὐδ' ἐ

Οὐδ' ἐγὼ εἰς τὸν ἀπορηκτὸς ἐμοὶ θεός, ἐδ' ἀτέλειος,
 Πρὶν τόδε πᾶν σιῶναι τε καὶ εἶδ' ἐσι κοσμηθῆναι,
 Αἰῶσιν κενοῖσιν ὑπέρτατος ἐμβασιλεύων.

Ερμηνεία.

Ὁ κόσμος, σὺ δὲ εἰ μὲν ὑπερχεῖς ἀνάρχος ὅτε καὶ ἡ τριὰς
 πλησίον τῆς ἀνάρχης δόξης θεῶν: πᾶς τοσούτον πέρρωσε
 θεῶν θεοφόροι ἄνδρες ἐδύνασθαι, καὶ τῶν θεῶν εἰδήμονες: ὥστε καὶ
 μετρεῖσθαι σε ἐπεὶ πολλῶν γινόμενον χρόνον, ἀφ' ἧς σε ζυγί-
 πησον ὁ μέγας τὸ θεῶν λόγος. Εἰ ἢ ὑπερον ὑπέστης τῶν θε-
 λήματι τῶν θεῶν σκεψώμεθα εἰς τί ἐκινεῖτο περὶ τέτι ἡ θεῶν
 νόησις. Οὐδ' ἐγὼ εἰς τὸν ἀπορηκτὸς ἡμῖν ὁ θεός, ἐδ' ἀτέλειος,
 πρὶν τόδε τὸ πᾶν σιῶσθαι καὶ τοῖς διαφοροῖς εἶδ' ἐσι κοσμη-
 θῆναι, ἐδ' ἐστὶν ἡμῖν ὁ θεός ἐν ἀποράκτοις βασιλεύων αἰῶσιν,
 ἥτοι ἀργὸς πυγῶν καὶ ἀπορηκτὸς.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Κίνυτο κάλλεος οἷο φίλλω θησίμωρος αἰγίλλω

280 Τελασοφαῖς θεότητος ὁ μὲν σέλας ἰσοφείλιον,

Ὡς μένη θεότητι καὶ ὡς θεός, ἐδ' ἀρίδηλον.

Κίνυτο, καὶ κόσμοιο τύπας εἰς σήσατο λεύσων

Οἷσιν ἐνὶ μεγάλοισι νοήμασι κοσμογόνος νῆς

Εασομῶρος μετέπειτα, θεῶν δέ τε καὶ παρέοντος.

285 Πᾶντα θεῶν παρῆροισιν ἀπέεσε) ὅσ' ἐγλύοντο,

Ὅσα τε νυῦ παρῆασιν: ἐμοὶ χρόνος ἐδ' ἐμέεασε

Πρόσθε τὰ μὲν, τὰ δ' ὀπίθε θεῶν δέ τε εἰς ἐν ἀπαντα

Καὶ μεγάλης θεότητος ἐν ἀγκυλίῃσι κρατεῖται.

καὶ κοίτην

C 4

Τένεκερ

καὶ ἐν κοίτην ἴσο ἀλλοῖα ἀμυλῶτον.

καὶ βω
 φαίνω,
 διῶδο

Τέλειεν ὄσων ἔτετμεν ἑμὸς νόος, εἰς αἴοιτε,

Νῆς ὠδίνεν ἅπαντα, ῥάγη δ' εἰς ὕστερον ὠδῖς,

Ωρειος ἔωτε θεοῦ μέγας λόγος ἐξεκάλυψεν.

Ἑρμηνεία.

Ἐκινήτο τοίνυν περὶ τῶν κόσμων ἡ τῆς οἰκίας δόξης ἄρῶν τὴν λαμπρότητα, ἢ ὁμοίαν ἀυγὴν καὶ ἰσοδύναμον τῆς τειροσοφαῶς θεότητος. Ἐκινήτο διὲ, ὡς οἶδεν αὐτὸς ὁ θεὸς καὶ ἐκείνοι ὧν κυεῖς θεὸς ὁ θεός. Καὶ ἐδεῶρει ὁ κοσμογόνος νῆς καὶ τὰς τύπας ἕς ἐν τοῖς μεγάλοις αὐτῆ νοήμασι κατεσῆσατο βλέπων. Ἐδεῶρει τοίνυν τὰς τύπας τῆ χρησιμότητος κόσμου καὶ μέλλοντος, τῶν θεῶν δὲ καὶ ἡδὴ παρόντων. Πάντα γὰρ θεῶν ἔμπεσοδὸν ἢ τοι ἐνίπαρκα, πάντα καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῆ φανερά, ὅσα τῆ ἔσαι καὶ ὅσα ἐχθόντο, καὶ ὅσα νῦν πάρεσιν. Ἐμοὶ ὁ χρόνος ταῦτα διεῖλε, τὰ μὲν παρώτερον δείξας, τὰ δὲ ὕστερον, τῶν δὲ θεῶν εἰς ἐν ἅπαντα, καὶ ὁμῶς κρατεῖ πάντα ἐν τῇ μεγάλαις ἀγκάλαις τοῦ θεοῦ. Διὰ τούτο, ὅσον ὁ ἑμὸς κατέλαβε νῆς, αἰεὶ τῆ: νῆς ὠδίνεν ἅπαντα, ἐξεφάνη δὲ ὕστερον ἢ ὠδῖς, ὅτε ὁ ἀερόδιος ἐπέση χαμερὲς, καὶ ὅτε ὁ τῆ θεοῦ μέγας λόγος ταῦτα ἐξεκάλυψεν.

ΚΗΙΜΕΝΟΝ.

Ἦθελε μὲν νοεράν σῆσαι φύσιν ἐρασίην τε
 Καὶ χροσίην παρώτερον διαυγέα φωτὸς ἔσοπτα,
 Τὴν μὲν ἄνω σίλβουσαν ὑποδρήσφρασαν ἀνακτος
 Πλησιισταῖν μεγάλην, τὴν δ' ἐνθαῖδε κῦδος ἔχουσαν
 Πηγάζων θεότητα, ὅπως πλεόνεασιν ἀγάσῃ
 Οὐραϊκῶν, πλεόνων τῆ ἀέλι φάος ὀλβιόδωρον.

Ἡ δὲ γὰρ ὅστιν ἀνακτός ἐμῆ φύσις, ὄλθον ὀπαΐζειν.

Οφθα δὲ μὴ πελάσσα διαὶ κτίσις ἀπθίσειο

³⁰⁰ Κῦδος ἐμείρσα, φάος καὶ κῦδος ὀλέσση.

(Μέτρα φέρει γὰρ ἀείσει, ἀμαρτὴ δὲ κάκιστον.)

Τῶν ἐκεν ἑασομύροισι φίλα φρονέων λόγος ἀπύς

Τῆλε βάλε ξιάδος μὲν ὅσον φάος, ἀμφιθώκον,

Ἀγγελικῶν τὲ χρωῶν βροτέλιω φύσιν· ἀγγελικὴν μὲν

³⁰⁵ Οὐ μάλα πολλὸν αἰόθει ὡδρασάπνη, ἡμετέρω δὲ

Καὶ μάλα πολλὸν αἰόθειν, ἐπεὶ χθονὸς ἐκχρό-

μεῖσα

Μιχθείσις θεότητι: ἀπλή δὲ τε φύσις ἀρείων.

Ερμηνεία.

Ἦθελε μὲν νοεράν ἴσως ἴσαι φύσιν, ἑραλίαν τε καὶ χθονίαν, ἑσπέρα διαγῆ τῆ πρώτῃ φωτός. Τῶν μὲν ἑραλίαν ἀνω λάμπουσαν, ἡμετέριον πυρρῶν καὶ τῆ δεῦ, πεπληρωμένω φωτός. Τὴν δὲ χθονίαν, ἐνταῦθα ἢ δόξαν ἔχουσαν πυγάζων καὶ βλύζων καὶ χέων τὴν ἀγαθότητα τῆς θεότητος, ἵνα πλείονων βασιλείῃ ἑραλίαν, καὶ ἵνα πλείονων ἐσάρχη φῶς ἀγαθῶν διαρημάτων παρεκτικόν. Αὕτη γὰρ ὅτι τῆ ἐμῆ βασιλείας ἡ φύσις, τὸν ἴδιον πλεον ἐκχεῖν διαφόρως ἐν διαφόροις τοῖς εἰδέν· ἵνα ἢ τὰ ἀεργετήμενα πλείονα· ὡς αὖ μὴ πλησιάζουσα τῆ δεῦ ἢ κτίσις καὶ δόξης ἰσοθέει ὀπιδυμῶσα, τε δοθέν αὐτῇ φῶς καὶ ἢ δόξαν ἀπολέσει. Μέτρα γὰρ φέρειν ἀείσει· ἢ δὲ ἀμετρία κακόν. Διὰ τῶν τοῖς μετέπειτα φίλα φρονέων ὅτι δεῦ μέγας λόγος: τῆς μὲν τειάδος πρόρω ἔσπασεν ὅσον ἐσάρχη φῶς καὶ ἢ πρόνον ἐκείμενον τῆ δεῦ. Τῶν δὲ ἀγγελικῶν πρόρω

πεποιμένη τὴν ἑξ' ἀνθρώπων. Καὶ ἡ μὲν ἀγγελικὴν ἐπέμνη
πολὺ πόρρω· διότι ἀπὸ γῆς ἐχθόμεθα μεγέθους θεότητι.
Ἡ ἀπλή δὲ φύσις καλλῶν πολὺ.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Κόσμων δ' ὅς μιν ἔλυ προχρύτερας ἐρατὸς
ἄλλος

Θειοφόρον χάρημα μόνοις τε νότασι θεῶν
Παμφαῆς: εἰς ὃν ἔπειτα θεῶ βροτὸς ἔνθεν ὁ δ' αἶψαι, ¹¹⁰
εὔτε θεὸς τελέθῃσι, νόον ἔσάρκα καθήρας.
Αὐτὰρ ὅγα θεῶσι πάγη θνατὸς: εἵνεκ' ἐμελλε
στήσεσθαι φαέων τὲ χάρις κήρυξ τὲ θεοῖο,
Κάλλει τε μεγέθει τε, καὶ εἰκόνος ἐμβασιλόμα,
Πρῶτος δ' ὑστάτος τε θεῶ μεγάλοιο λόγισιν. ¹¹¹

Ἑρμηνεία.

Τῶν δύο δὲ κόσμων ὁ μὲν προχρύτερος ἦν, ὡς ἂν ἄλλο
ἔρατὸς, χάρημα καὶ τύπος ἑξ' θεοτάτων ἀγγέλων, μό-
πως τοῖς ἀγγέλοις ὁρατὸν, ὡς παμφαῆς αὐτῶν οἰκητήριον: ὡς
ὁ ὑπερον ὁ τῶ θεῶ ἀνθρώπου ἐντεθῆναι ὁ δ' αἶψαι, ὅταν χροῖ
θεός, καθάρας τὴν σάρκα καὶ ἡ ψυχῆ. Ὁ δὲ ἄλλος κό-
σμος τοῖς θεῶσι ὑπέστη φθαρτός, ὅτε ἐμελλε παρῆμαξ ἡ
ἐρχοῦ εἰς τέρψιν τὲ καὶ χάριν ἑξ' ὀφθαλμῶν: καὶ ὡς τε εἶ
κήρυκες τῆ δόξης τῶ θεῶ, διὰ τῶ κάλλους καὶ τῶ μεγέθους αὐτῶ:
καὶ ἵνα ἡ ἀνάκτορον οἰκητήριον ἐμβασιλόμα τῆς τῶ θεῶ εἰκό-
της. Πλὴν καὶ ὁ πρῶτος καὶ ὁ δ' αἶψαι κόσμος τοῖς
λόγοις ὑπέστησαν τῶ μεγάλα θεῶ.

Ἐξ' ἀκλόστον κεκτημένη, φησὶν αὐτῶν
νε. ε. ε. ἀνακλόστον ἢ κεκτημένη.

Ἐξ' ἀκλόστον κεκτημένη.

ΠΕΡΙ

ΠΕΡΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ, λόγος Ε.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Ωιδε μὲν οὐρυθιμελλον ἐπήξαστο κόσμον ἀπει-
ρονον

Νῆς μέγας, ἐντὸς ἀπαντὰ φέρον κὶ παντὸς ὑπερθεν

Αὐτὸς ἐών. τί δὲ μὴ γὰρ ἀχαρήτω λαβέσθαι;

Αὐτὰρ ἔπει μιν ἔτολξεν, ἀγὰ πρότις ὑπὸ ριπῆς

310 Πληγῆς ὡς ὑπὸ ῥόμβον, ἐπειγόμενον σφοδρήξην

Κινύμενον μεγάλοισιν ἀκινήτοισι λόγοισι.

Οὔτε γὰρ αὐτομάτη φύσις κόσμου ποσῆτε

Καὶ τοῖς, τὰ μηδὲν ὁμοίον ὄξει νοῆσαι

Μὴ πῶσον αὐτομάτως ὅπως ῥέψητε λόγοισιν.

Ερμηνεία.

Οὕτως μὲν κὶ χτ' τὸν εἰρημέρον τρόπον ἕσπεσῃσθε τὸ μέγαν
κόσμον ὁ μέγας κὶ ὑπὲρ τὸ μέγα θεός, ὁ πάντα φέρον ἐντὸς
ἑαυτοῦ κὶ πειλέχων, κὶ πάσης ἀρχῶν ἐπέκλενα φύσεως, κὶ
ἐντὸς τὸ παντός. Τίς γὰρ μηχανὴ λαβέσθαι τὸ ἀχαρήτω; πῶς
ἔσθ' αὖ μέθοδος, τίς ἐπικραθεῖν σφόδρα εἰς κατέληψιν
τῆ ἀκαταλήπτου Διῶ; Ἐπειδὴ δ' ὅτ' κόσμον ἐκ τῆ μηδὲν ὄξει παρ-
ήγαγε τὰ οἰκείῳ θελήματι: ἀγὰ τῆτον ὑπὸ τ' πρότις ἐπί-
της βελῆς κὶ κινήσεως, καθάπερ τις ἀγὰ σρόμβον ὑπὸ μιᾶς
πληγῆς, πῶσας σφοδρὰς συσφρόμενον. Ἀγὰ δ' κὶ διωκεῖ τὸν
κόσμον ὁ θεός τοῖς μεγάλοις ὡπτε κὶ ἀκινήτοις λόγοις ἤτοι
νοήμασι.

νοήμασιν. Ούτε γὰρ ἀνηγεμόνδιθ' ἐδὲ ἀναρχθ' ὁ το-
σῦτθ' κ' ταῦτθ' κόσμος, ὡ' μηδ' ἔν ὁμοίῳ ὄσθι νοῆσαι. Μὴ
τοσαύτῃ δοῖντε δυνάμιν τοῖς ἀυτομάτοις ὑμῶ' λόγοις, οἱ
ἀυλόματον ὑποσῆναι τ' κόσμον λέγοντες.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Τίς δὲ δόμον ποτ' ὄπωπεν, ὃν ἐ χέραις ἐξετέ- ³²¹
λεσαν;

Τίς ναῦν, ἢ θρόνον ἄρμα, τίς ἀσπίδα ἔξυφάλασ;
Οὐτ' αὖ τῶσον ἔμεινεν ὄπι χρόνον, ἔκπερ ἀναρχος
καὶ χροθὸς αὖ λήξεται ἀνηγεμόνδότης ἔμοιγε.

Οὐτ' ἄλλον πν' εἰκόδ' ἔχειν σημάτῳσα παντός,
Ἡὲ τὸν, ὅς μιν ἔτευξεν. Ο δ' ἀσέρας ἠγεμονῆας ³³⁰
Ἡμετέρας χυμῆς τὲ βίβλ' αἶμα παντός ὀπάζων:
Αὐτοῖς δ' ἄσρασιν εἶπέ, τίν' ἐρανον ἄλλον ἐλίξεις;
καὶ τῷ δ' αὖ πάλιν ἄλλον, αἰεὶ τ' ἐπαύχασθ
ἄχροντας.

Ἐρμηνεία.

Τίς γάρ ποτε οἶκον εἶδεν ὃν ἐκ εἰργάσαντο χεῖρες; τίς δὲ
πλοῖον ἢ ταχύτατον ἄρμα ἢ ἀσπίδα, ἢ κόρυδα, ἃ μὴ τεχνίται
συμπήξαντες ἐξετέλεσαν; καὶ ἄλλως ἤ, εἰ ἀναρχος ἦν, ὡς
ἡμεῖς φατέ: ἐκ αὖ τοσούτου ἔμεινεν χρόνον' ἐπεὶ κ' χροθὸς ἀνη-
γεμόνδιθ' ταχέως διυθίσθη. Αλλ' ἐδὲ ἄλλον πνὰ φροσῆ
φαντάζεσθ' ἠγεμόνα τῶδε γὰρ παντός ἢ ἐκείνον, ὅστις τὸ πᾶν
ὑποσῆσται. Ο δ' ἀσέρας φρονῶν ἠγεμόνας τ' ἡμετέρας κ' χυμῆ-
σεως κ' ζωῆς: εἶπέ ὅστις αὖ ἦς, ἀπέκλειθ' αὐτοῖς τοῖς ἄσρασιν,
ἐπεὶ κινήμενοι ἀποτελεῶσιν ὡς λέγεις, τίνα ἄλλον ἐρανον
ἀνεγείρης

ἀνεγείρης, καὶ τέτρω πάλιν τίνα ἄλλον, καὶ αἰεὶ ὀπί τοῖς ἀγαστρὶ
 ἄλλους ἀγαστρὰς ἐλίξεις, καὶ γότο ἐπ' ἀπύρον. Πᾶν γὰρ τὸ κινῶ-
 μενον ὑφ' ἑτέρου κινεῖται, ἐδὲ αὐτὸς ἀπαρνήσασθε.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Εἰς βασιλεύς πλεόνεας σιωπάσθε, ὧν ὁ μὲν
 ἑσθλός, [της.

335 Ὅς δὲ κακός: ρίτηρ τις, ὃ δ' ἔμπορος, ὅς δ' ἄρ' ἀλή-
τὸν δὲ φέρει θεῖος αἰσῶς ὑπέρφρενα. ἐν δὲ τῷ
 πόντῳ

Καὶ πολέμῳ πλεόνεασιν ὁμὸς μόρος ἀλλοτριμέθλοις.

Ἀσέρες ἕς σιωέησαν ὁμὸν τέλος ἐσιωέησε:

Κεῖνας δ' ἕς ἐκέρασαν, ὁμῆ σιωέησε τελευτή. καὶ ἴτω
 συνδοχῆς .39.

340 Εἰ μὲν δὴ καθ' ἑκάστον ἔχει φράση τις ἀνάγκη,
 Μῦθος ὁδ': εἰ δ' ἄρα τις κρατεῖ ξυμῆ τις ἀρείων

Τεῖρεα τεῖρεσίν ὄσων ἐναυτῖαι: τίς δ' ἄρ' ὁ μίξας;

Ὅς γὰρ δὴ σιωέησε, καὶ ἦν ἐθέλησιν ἔλυσαν.

Εἰ δὲ θεός: πῶς φράσων ὄμοι θεὸν ὄξετίναξεν,

345 Εἰ μὴ καὶ θεὸν αὐτὸν ὑπ' αἰετασι σοῖσιν ἐλίξεις;

Ἐπιμωεῖα.

Σκόπη καὶ ὅπως σοὶ καὶ τὸ σοφὸν ἠλίδιον ἀναπέσασθαι. Ἐβλυ-
 νήθη βασιλεύς καὶ τοῖόνδε χῆμα, τῶν δὲ ἄλλ' ἀσέραν χημα-
 ποδέντων. Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ῥοπή πολλοὶ καὶ ἄλλοι Σιωεληνῆ-
 θησαν: πῶς ἐ πάντες ἐχρόνοντο βασιλεῖς; διὰ τί μὴ πάντες
 ὁμότεχοι καὶ ὁμόφρονες; διὰ τί μὴ πλάσιοι πάντες, ἢ πάντες
 πένητες;

πένητες, ἢ σώφρονες ἢ ἀκόλαστοι; Σὺ γὰρ τὴν σωματείαν, ἢ τοὶ
 τὴν ἐν τῷ αὐτῷ ἀσέει γινωσκόμενος, τὴν αὐτῷ λέγεις λαμβάνειν
 ζῶν, καὶ τὴν οὐσίαν ἀδαιμονίαν ἢ κακοδαιμονίαν, καὶ τὴν αὐτῷ
 πυγχαίνειν τέλους, καὶ ὁμοίως ζῶν τὴν καὶ λύσει. Πῶς
 ἔν οἱ γινωσκόμενοι Σωματεροὶ, ἀλλὰ μὴ πολλάκις γίνεθαι βα-
σιλίδος, ἀλλὰ ἢ πάντες; καὶ ὁ μὲν ἀγαθὸς ἀνθρώπος, ὁ δὲ
τὴν ἀντιπῶν κακός; καὶ ὁ μὲν ῥητορικώτατος, ὁ δὲ ἔμπορος;
ἀλλὰ ἄπορος πεντελῶς καὶ πλανώμενος; καὶ ἄλλον θρό-
νον ὑπερῆσαν φέρει, καὶ ὑψηλὸς ὑψηλόν. Καὶ ὅτι μὲν ἔχ
 ὁμοίως ζῶσιν, ἐδ' ἴσται τὴν βίην τὴν περιεῖμαι πέντηται οἱ Σωμα-
 τεροὶ παρὰ σοι: ἰκανῶς ἀποδέδεικται. Ὅτι ἢ ἐδ' ὁμοίως τέλους
 πυγχαίνουσιν οἱ αὐτοὶ: δῆλον ἐκ τῆς ἀλλοθροβλῶν, ἢ τοὶ τῆς
 ἐν ἀλλοῖς καὶ ἄλλοις, ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ γινωσκόμενον χρόνον. Ἐν
 θαλάσῃ γὰρ καὶ πολέμῳ πολλάκις εἰς θάνατον ἀλλοθροβλῶν
 ἔχουσιν: καὶ ὡς οἱ ἀσέεις Σωμάδισαν, ὡς αὐτὸς παραληρῶν
 φλυαρεῖς, ἐσυνέδησε τέλει ὁμοίον. Ἐκείνος ἢ τὴν ἀνθρώ-
 πους, ὡς ἀπ' ἀλλήλων οἱ ἀσέεις ἐχώρισαν, ὡς μὴ καὶ τὴν αὐ-
 τῷ γινωσκόμενος ῥοπήν, οὐσία Σωμάδισε τελευτή. Εἰ μὲν ἔν
 ἔκαστον τῆς γινωσκόμενος καὶ γινωσκόμενος ἔχει τὴν ἀνάγκη, καὶ πάντα
 καὶ μέγιστον τῆς ἰδίας συνέχεται ἀνάγκη, καὶ κατ' ἐκείνῳ ἐξά-
 γεται: τὸ τοιοῦτον ἐνδύμημα μὴ ἐμοὶ καὶ τοῖς ἔν φρονῶσι καὶ
 ψεύδεται ἀπικρυσ. Εἰ ἢ κοινή τις κρατεῖ πάντων πνεύματα:
πάντως πολὺ βελτίον τὴν ἀνάγκη ἢ πνεύματα. Ὅτι ἢ ἐκ ἀνά-
 γκη, ἀλλὰ πνεύματος λόγοις ἀγόμεθα: αἶδ' αὖ μάδοις. Ἀφρα-
 σιν ἀσέεις ἐναντίας λέγεις ἔχειν δυνάμεις, ὡς καὶ αὐτὰ τὰ
 ἀσέεις ἐναντίας ἔχειν πρὸς ἀλλήλα. Καὶ ἐπεὶ τὰ ἐναντία
 ἀσύμβατα: τίς ὁ μίξαις; πάντως θεὸς ὁ σωματῶν αὐτά. Ὅς
 γὰρ ἐν αὐτῷ ἀγει, χρηματίζων ὡς βέλει: ἔπος καὶ λύει, καὶ
 ἀπ' ἀλλήλων πάλιν διίστην, ὡς ὁπίστανται. Τίς ἔν ἐτ' ἐξ; Καὶ
 εἰ μὲν θεὸν πνα λέγεις ἄλλον παρὰ τὸ ἔρανον καὶ γῆς κτιστῶν:
 πῶς θεὸς ἐκείνῳ, ὅς τις μοι πρῶτον τὸ ἀληθῆ θεὸν ἀπε-
 τίναις καὶ μακροῦ ἀπεψάτο: εἰ μὴ καὶ τὸν θεὸν αὐτὸν τοῖς σοῖς

ἰσχυρῶς ἀσχεσον; εἰ δὲ λέγεις μηδένα κρατεῖν, μηδέ πῃ εἶδ
τῷ κόσμῳ ἡγεμόνα καὶ ἄρχοντα: πῶς γίνεται ὁ κόσμος, ἢ
ζωοῦσθαι.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Κείνοι μὲν τοίοισι λόγοις θεὸν ἐπιτὸς ἔχουσιν:

Ἡ γὰρ δὴ θεὸς ὄντων, ἢ ἀσέρες ἡγεμονῆες.

Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα, θεὸς τὰδε πάντα κυβερνᾷ

Νῶ μιν ἐνθά * θεῶ λόγος, ὅσα δ' ὑπερβεν, καὶ εἶδω

350 Ὅσα τ' ἔερθεν ἔθικα νόμοισι τοῖς μὲν ἔδωκεν

Ἀρμονίῳ τε δρόμον τε διαρκέα ἔμπεδον αἰεὶ:

Ταῖς δὲ βίον σρεπτόν τε καὶ εἶδεια πολλὰ φέροντα,

Ὡν τὸ μὲν ἡμῖν ἐφίλει, τὸ δ' ἐν κόσμῳσι φυλάσσει

400 Ἡ σοφίης. θνητὰ δ' ἐθέλει κενὸν ἔυχος ἐλέγχειν.

355 Καὶ τὰ μὲν ἐθαδ' ἔθικε, τὰ δ' ἡμασιν ὑστατίοισιν

Ἀντήσθ' * κείρει δὲ γημιώρως ὄρια πάντα,

σπείρει

Ὡς καὶ χειρὸς ἀέριστος ἐμῆ βιότοιο δικαστής.

Ἑρμηνεία.

Ἄλλ' οἱ κείνοι μὲν διὰ τοιούτων λόγων πόρρω ποιήτωσαν ἑαυ-
τῶν τὸν θεόν. Ἡ γὰρ θεὸν πῃ λαρεῖσι τῷ σπαντὸς ἡγεμόνα, τὸν
ἕρανὸν ἀντιθέμενοι: ἢ τὸς ἀσέρας αὐτὸς, οἷς καὶ τὸ πᾶν ἄγειν
διδίχασι καὶ τὸ ποιεῖν ἢ πρὸς τῆς κινήσεως. Ἐγὼ δὲ τέτο μ-
νόσω. Ὅτι ταῦτα πάντα ὁ τῷ θεῷ λόγῳ κυβερνᾷ καὶ θεός,
ἔχων πάντα καὶ φέρον πλουτέπως, ὡς βέλεται, τὰ τε ἐράνεια
καὶ τὰ ἐπὶ γῆς, ὅσα ἐποίησε μόνοις νόμοισι. Καὶ τοῖς μὲν ἔδω-
κεν ἁρμονίαν καὶ δρόμον διαρκῆ ἀνετάπαισεν τοῖς δὲ βίον πάρ-

εχε σρεπιδὸν κὶ πελυειδῆ κὶ πολλοῖς διαφόροις τρόποις οἰκονο-
 μώμενον ὧν τὰ μὲν ἡμῖν φανερώσαι ἔατέδειξε, τὰ δ' ἐν τοῖς
 ἀρρήτοις βυθοῖς τ' αὐτῆ φυλάσσει σοφίας. Βύλε δ' ἢ τὴν οἴησιν
 τῆς ἀνθρώπων ἐλέγχειν. Καὶ πᾶσι μὲν αὐταῦτα οἰκονομῆαι κὶ
 καλῶς διατιθεῖσθαι: ἀλλὰ δ' ἐπὶ ἐξάταις ἡμέραις φανείται.
 Πάντα δ' ποιεῖ κατὰ τὰς ἀρμοδίους καιρῶς. ὡς γὰρ γὰρ γαργῶδες
 ἄμπρῳ, σπεῖρει μὲν ὅτε καιρὸς, κὶ συγκομίζει δικαίως: ἔπειτα
 κὶ ὁ χειρὸς, ὅτ' ἐμῆς ζωῆς ἀείσις δικαστῆς, μόνος τὸς περὶ
 κωντας καιρῶς, ὡς θεός, ἐπιστάμενος, ὅτι μάλιστα συμφερόν-
 τως οἰκονομῆαι τὰ ἡμέτερα: καὶ ἡμῶς οἱ λόγοι τῆς οἰκονο-
 μῶν ἀνετάλητοι.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Οὗτος ἐμὸς λόγος ἐστὶν ἀνάστερος, αὐτοκέλευθος:
 Ὡρθέτας δὲ σύ μοι καὶ λεπταλέας ἀγόρευε
Μοίρας, ζωφόρους τὲ κύκλους, καὶ μέτρα παρείης. 360
Λυε δὲ μοι ζωῆς τὲ νόμους, καὶ τάρβος ἀλιζοῖς,
Ελπωρίῳ τ' ἀγαθοῖσιν ἐς ὕψιστον ἀπώωσαν.
 Εἰ γὰρ κύκλος ἀπάντα φέρει, κεινῆ περὶ γῆ
Ροιζέμα: τὸ θέλει δὲ καὶ αὐτό γε κύκλος ἐπόσει,
 Οὐδὲ τίς ἔστιν ἐμοὶ γὰρ ῥοπή πρὸς κρείσσον ἄγασα 365
Βελῆς ἢ δὲ νόοιο, πούλος δὲ με τῆδε κυλινδεῖ.

Ἑρμηνεία.

Οὗτος ὁ ἐμὸς ὅστις λόγος ἀνάστερος, ἔχει ὑπαγόμενος
 ἄκρασιν, ἐκ ἐπάγων ἀνάγκη, ὡς τοῖς ἀστρολόγοις δοκεῖ:
 ἀνδεξέσπον δ' κὶ ἀνθαίρετος δὲ ἀζών τὴν πρὸς ὅπερ αὐτὸ βυ-
 κοιμάται κίνησιν. Σὺ δ' ὅστις αὐτὸς ἢ ὁ ἀστροματῶν, περὶ τίθει μοι
 τὰς σὺς

τὴς σὺς ὠροθέται, καὶ τὰς λεπιοτάτας σο μοίρας, καὶ τὴς ζω-
φόρας κύκλες, ὡς ἢ καὶ τὰ μέτρα τῆς ἀρετῶν πορείας. Αθέ-
τει ἢ καὶ ἀνείρει μοι τὴς πνευματικῆς τε νόμους, ὅσοι περὶ αὐτα-
ποδόσεως λέγῃσι, καὶ λύε τὸν φόβον τοῖς ἀμαρτάνουσι, πείδων
αὐτοὺς ὑπὸ ἀνάγκῃ ὄντας μὴ καταδύσασθαι. Λύε καὶ τὴν ἐλ-
πίδα τῆς κερτοδοιῶν τὴν ἀπαντήσκειν αὐτοῖς ὑστρον. Εἰ
γὰρ κύκλῳ ἀπαντα φέρει: πάντως τῷ κύκλῳ καὶ αὐτὸς τῆς φει-
φορᾶς εὐφομαί. Τὸ θέλειν ἢ καὶ αὐτὸ ὁ κύκλῳ συμπελάσει,
καὶ ἕδεμία τις ἔσται μοι βελῆς ἢ καὶ κίνησις, αὐτεξουσίως ἀπὸ
τοῦ κρείττονος με φέρουσα: ἔρανος γὰρ με κατὰ σε φέρει.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Σιγάτω χριστοῦ μέγα κλέος ἀγγελος ἀσὴρ,
 Ἀντολίθη μαῖοισιν ἐπὶ πόλιν ἠγεμονούσας,
 Εἰσα χριστὸς ἔλαμψε, βροτῆ γόνος ἀχρονος ὑός.
 370 Οὐ γὰρ τῆς τις ἔλω, ὅσων φρασῆρες ἔασιν
 Ἀσεβλόγοι: ξείνος δὲ καὶ ἐ πάρος ἔξεφαάνθη.
 Ἐβραϊκῆσι βίβλοισιν ὀρώμδμος, ὡν δὲ παῖδες
 Χαλδαίων περιμαθόντες, ὅσοις εἰός ἀσερπολύειν,
 Μῆνον δὲ πλεόνων θηδύμμοι, εἰς ἐδ' οὐδύον,
 375 Ἀρπφαῖ Ἰσοχάοντα κατήρεος ἀντολίθηθεν
 Ἐβραίων τέχνης
 Ἀσεβλόγων τ' ἀνακτῶ σὺ ἐρανοῖσι σεβόντων.

Ἑρμηνεία.

Εἰ ἔν ἔτω ταῦτα: σιγάτω ὁ φανείς ἀσὴρ, ὁ ἀγγελῶς τῷ
 μεγάλῳ χριστῷ, ἠγεμονούσας τοῖς μαῖοις ἐξ ἀνατολῆς ὅτι Matth. 2
 D Βηθλεὲμ

Βιθλεὲμ τὴν πόλιν, ὅπου ὁ Χριστὸς ὁ ἄρχων ἦν τῷ πατρὶ ὁ
 ἦν ἀνθρώπου ἐξέλαμψεν. Οὐ γὰρ ἐξ ἐκείνων ἦν ἀσέρον,
 ὅσων εἰδήμονές εἰσιν οἱ ἀσρολόγοι: ξένον δὲ πρὸς τὴν ἀγνώ-
 ευσιν, καὶ περὶ τὰ φανύμενα, ἐδέετο φανεῖς ἄλλοτε. Φαινόμε-

Num. 24. 17

ἦν ἡ λῶ ἐν τῷ ἑβραϊκῶν βίβλοι, ἐν αἷς τὸ, Ανατελεῖ ἀσρον
 ἐξ Ἰακὰβ, γέγραπται. Ἀφ' ὧν Βίβλων οἱ χαλδαῖοι περμα-
 θόντες, ὅσοις ὀπιτηδῶμα τὸ ἀσροπαύειν ἐστίν, ἐπεὶ μόνον
 ἔβλεπον ἐν τῇ ἄλλαν ἀσέρον, ἐκ ἐπισκόπων, γεφανῆ τε καὶ
 πρέχοντα ἐξ ἀνατολῆς ὅτι τὴν Ἱερουσαλήμ: ἐτεκμήραντο δι'
 αὐτῆ ἡ γινώμενον βασιλέα Χριστὸν, τὸν θεὸν ἡμῶν. Τότε ὁ
 παῖδα γέροντι, ὅτε τοῖς μάγοις ἐκείνοις ἢ πᾶσα ἡ ἀσρολογία
 διαπέπρωκε τέχνη, περὶ κινῶντων Ἰωὴ τοῦ ὀδηγῶ ἀσέρι καὶ
 ταῖς ἐπερηνίαις δυνάμεσι τὴν γινωθῆντα βασιλέα Χριστὸν.

ἡ ἀσρολογία, ἢ διημι - KEIMENON.

ἡ ἀσρολογία, ἢ διημι.

ἡ ἀσρολογία, ἢ διημι. Ἀλλ' οἱ μὲν περὶ ἐν τῷ ὀδῶν, ἢ ὑπερ' ἑταξῆ
 διημι
 ἀσρολογία
 ἀσρολογία.

Χριστὸς ἀναξ, πνεύματα, αἰείδρομοι, ἀσρολογία,
 Ἀπλανεῖς τε, πλάνοι τε, παλίμποροι, ὡς ἐπέκασιν: 380
 εἴτε τις ἀσροφός, ὅστις πνεύμα φύσις, εἴτε τὸ σώμα
 Πέμπτον ὁ δὲ καλέσει, πνεύμα οἶμον ἔχοντες.
 Ἡμεῖς δ' ἡμετέρῳ ὀδῶν ἀνομεν. ἐς λογικῶν γὰρ
 Σπύδομοι ἐρασίλω τε φύσιν καὶ δέσμοι αἷης.

Ἑρμηνεία.

Ἀλλ' οἱ μὲν ἀσέρες, οἱ τε πλάνιτες, οἱ τε ἀπλανεῖς, οἱ τὴν
 ἐναντίαν τῷ παντὶ (ὡς λέγεται) πρέχοντες, καὶ οἱ ἐν τῷ ἑρα-
 νῶ συγκινῶμενοι, ἰδίαν ἔκ ἔχοντες κίνησιν, ἔτοι γὰρ πάντες ἢ
 ἰδίαν αὐτοῖς ὀδῶν πορεύεσθαι, ἢ ἑταξῆ αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς
 ἢ δόξης Χριστὸς, ὁ θεὸς μὴ καὶ κινῶν: εἴτε τις αὐλός ἐστι πνεύ-
 ματος φύσις

ρὸς φύσις: ἢ τε τί σῶμα, ὃ δὴ πέμπτον πνέες ἐκάλεσαν. Οἱ
 μὲν ἔν κινείδωσαν, ὡς ἐτάχθησαν, κυκλικῶ ὁδὸν καὶ κίνησιν
 ἔχοντες: ἡμεῖς ὅ ἢ ἡμετέραν ὁδὸν ἀνεργόυθα, ἔ κατ' ἀνάγκη
 κινω φερόμενοι, λόγῳ ὅ καὶ βυλίσει κινωμενοι, ὅτι καὶ λογικῆς
 ἡμῶν φύσιως, καὶν σῶματι φερεδεδέ ἔ μῖθα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΟΓΙΚΩΝ

ἑσίων Λόγῳ 5.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

325 **Ο**ΙΗ δ' ὑετίοιο κατ' ἡερεσ διδύωντος
 Αντομλύνη νεφείασιν ἀποκρέσαισιν ἀφειωπαῖς
 Ακτίς ἡελίοιο πολύχροον ἱεμ ἐλίσσει,
 Αμφὶ δέ μω πάντη σελαγί(ε) ἐγλύθεν αἰθήρ
 Κύκλοισιν πυκνοῖσι καὶ ἔκτοτε λυομλίοισι:
 330 Τοίη καὶ φαίωv πέλε) φύσις ἀκρεστάοιο
 Φωτὸς ἀποσίλθοντος αἰερώας ἡσονας αὐγαῖς.

Ἑρμηνεία.

ἂν νόος εἰμ
 αἰεφ. ἀνέσ.
 νόος ἡμῶν ἀμῶ
 ἡερεσ.

Καθάπερ ὅ ακτίς ἡλιακὴ ὁμολῶσα κυκλοτεροῖς νέφεσι καὶ ἱκίς.
 ἰσχροῖς ἐν διδύω ἀεὶ ἱεμ ὑατὲ διλωτικῶ πολὺ χροον ἀπερ-
 γάζε), καὶ αὐτῶ ὅ πηλοῖον αἰε καταλάμπε) ὑπὸ
 τῆ πολλῶν αὐτῆς κύκλων τῆ ἀμαζινομένων καὶ λυομένων.
 ὡσπερ ἐν ἀπο τὸ τῆ ἡλίας ακτίνῳ διὰ μέτων τῆ ταχυτά-
 των νεφῶν γίνε) ἱεσ, ἀγγελῳ ὑετῶ ἐν διδύ φαυνομένη:
 ἔπως ὑφίσα) καὶ τῆ ἀγγέλων ἡ φύσις, τὸ φερώτε φωτὸς ἀπο-
 σίλθοντῳ ἀεὶ ὡς νόος ἡπῶνας ὄντας λαμπερῆσιν.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Ητοι ὁ μὲν πηγὴ φαέων φαός, ἔτ' ὀνομασθὸν,
 Οὐδ' ἔλεστον, φεύγον τε νόε τάχος ἐγγύς ἰόντος,
 Αἰεὶ ὑπεκωροσθέντων πάντων φρένας, ὡν κε πτόθοισι
 Τεινόμεθα πρὸς ἕψος αἰεὶ νέον.

Ἑρμηνεία.

Ο μὲν γὰρ θεὸς πηγὴ ὄντων, ἢτοι ἀρχὴ πάντων τῶν φαέων,
 φῶς ἀπάρχων ἔτε ὀνομασθῆναι ἔτε νοηθῆναι δυνάμενον,
 φεύγον αἰεὶ παρὰ τὸν νέον τάχος τῷ πλησίον αὐτῷ πειρωμένῳ
 γνῶσιν, ἢ πείσας ἡμῶν τὰς φρένας διαδιδέχσοικον: ἡ ἀπὸ πτόθο
 πτόθοντες ἢ ἐπιθυμῶντες ἰδεῖν, πρὸς ἕψος αἰεὶ νέον ἀναλεί
 νόμεθα.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

οἱ δὲ τε φαίτα

Δύοτεροι ἐκ ξιάδος βασιλῆιον ἕως ἐχέσπης
 Δύοκοι φρ.
 Δύοκοι α' Αἰγέλοι αἰγλήκτες, αἰδέεες, οἳ ρα θρόνον
 Δομ' ἔσω μετε.
 Βημ. ρο. 25. Ἀμφὶ μέγαν βέβαατες, ἐπεὶ νόες εἰσὶν ἐλαφροί,
 Πῦρ καὶ πνεύματα θεῖα δ' ἡέρος ὄκη θεόντες
 Εὐθυμένως μεγάλησιν ὑποδράσασιν ἐφετμαῖς
 Ἀπλοῖ τε, νοεροῖ τε, δ' αἰγυγέες, ἔτ' ἀπὸ σαρκῶν
 Ἐρχόμενοι (σάρκες γὰρ, ἐπεὶ πάγαν, αὐθις ὄλθον)
 Οὐτ' ὅτι σάρκας ἰόντες, ὅπερ δ' ἐγγύοντο, κλύοντες.

Ἑρμηνεία

Ερμηνεία.

Οἱ δὲ λαμπεροὶ καὶ ἀδραστοὶ ἀγγελοὶ φῶτα πηχάνουσι δίδι-
 τεα τῆ βασιλικῆς τεταδθ καὶ ἀρχικῆς, οἵπνες ἀπὸ τῆ μέγαν
 ἐσώτες τῆ θεῆ φρόνον, ἐπεὶ νόες εἰσιν ἐλαφραὶ. Πῶρ γὰρ καὶ Psalm. 103
 πνύματι θεῆα προσαρρόδονται, ταχέως καὶ τῆ αἰεθθ σε-
 ρόμενοι, καὶ πολλῆς προσθυμίας καὶ σπουδῆς ἐσπρητῆσι ταῖς
 ἐντολαῖς τῆ θεῆ. Ἄλλοι γὰρ εἰσι καὶ νοεραὶ, καὶ καθαροὶ,
 ἔτε ἀπὸ σαρκῶν τῆν σύστασιν ἔχοντες (σάρκες γὰρ, ἐπεὶ ἐξ
 αἱμάτων ἐγένεσαν, πάλιν θθαρήσου) ἔτε πρὸς σαρκας ἐρ-
 χόμενοι, μένοντες δὲ ὅπες ἐγγυοντο.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Ἡθελον, εἰ καὶ πᾶμπαν ἀτειρεες: ἀλλ' ἀνεχ-
 ἴπωον

- 405 Καὶ μάλα θερμὸν εἶντα, νόε φαλίσιον ἐργον.
 Καὶ ῥ' οἱ κτῆ μεγαλοιο ᾤθασάται εἰσὶ θεοῖο,
 Οἱ δ' ἀεα κόσμον ἀπαντα εἰς κερατέσων ἀεθ-
 γαῖς,
 Ἄλλῶ ἄλλος ἔχοντες ἐπισασίῳ παρ' ἀνακτος.
 Ἄνδρας τε, πόλιας τε, καὶ ἔθνεα πᾶνθ' ὀέροντες.
 410 Καὶ λογικῶν θυέων ἐπίσoras ἡμσείοσι
 Θυμῆ, τί καὶ ῥέζει, φομέει λόγος ἐρεανίοσι
 Καλλεσον ἐμμελαως, ἀγλὺς δὲ μοι ἀντεβόλησεν.
 Οὐδ' ἔχω ἢ πρῶτέρω θεῆναι λόγον ἢ ἀναδιωῖαι.

Ερμηνεία.

Εξελόμην αὐτὸς εἶ) καὶ πάντα ἀκινήτους πρὸς τὸ κακόν·
 ἀλλ' ἀναχακισέον τὸν λόγον, καίτοι δερμῶς πρὸς ταῦτα
 κινούμενον, καὶ ἀνακοπήον αὐτῷ ὀρμῆν ἡμῶς χαλινοῖς. Καὶ
 ἄλλοι μὲν ἄγγελοι ὡρασαῖ) εἰσὶ τῷ μεγάλῳ θεῷ· ἄλλοι δ' ἅ τῶν
 ἅπαντα κόσμον ἢ ἑαυτῶν κρατῶσιν ὀπισθοποῶσιν, ἄλλω ἄλ-
 λῳ ἔχοντες ὀπισθασίαν πρὸς θεῷ, πάντα ὀρῶντες καὶ πολίτας
 ἀνδρας καὶ ἀγρότας, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὀπισκοπούμενοι. Εἰδὴ
 μοι δὲ εἰσὶ καὶ τῶν λογικῶν θυμάτων ἡμῶν, καὶ συμφοράτους
 τοῖς τελευσὶ θεῷ καὶ ἀναιμάκτοις δυσίας καὶ λογικαῖς. Ὡς ψυχὴ
 μου, τί ποιήσεις; τρέμει ὁ λόγος ἀπαξ εἰσδύς τὰ ἐξέτιμα
 κάλλι, ἀχλὺς δὲ μοι ἀπλώθησε, καὶ ἐκ ἔχῃ τί φράξω, εἰπὼν
 τὸν λόγον, ἢ καταλιπεῖν.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Ὡς δ' ὅτε ξηχάλας ποταμοῦ πρὸς αὐτὸν τις ὁδότης
 Εξαπίνης ἀπέπαλτο, καὶ ἴχε) ἰεμέδρος περ.
 Πολλὰ δ' εἰς κερατὶν περφυρε) ἀμφὶ βρέθρω,
 Χρεία θάρσος ἔπηξε, φόβος δ' ἐπέδησεν ἐροῶν.
 Πολλὰκι παρσὸν αἶψαν ἐρ' ὕδατι, πολλὰκι δ' αὐτῷ
 Χαίσατο: μερναμένων δὲ, φόβον νίκησεν ἀνάγκη.
 Ὡς καὶ ἐμοὶ δεύτερος ἀειδέος ἐγγὺς ἰόντι
 Τάρχος μὲν καθαροῦ ὡρασαῖ) ἀτάτας ὑψιμέδοντος.
 Θεῶν ὑπ' ἀμπλακίῳ φωτὸς κεκορημένον εἶδος,
 Μὴ πως καὶ πλεόνεασιν ὁδὸν κακίης σορέσασμι.
 Τάρχος δ' ἀτρεπὸν ἐσθλὸν ἐμοῖς ἐπέεσσι χεράζω,
 Μέσφ.

427 Μίσηφ' ὅτε καὶ σκολιὸν τε ὄρω κακίης μεδέοντα.
 Οὔτε γὰρ ἦν ἀγαθοῖο, κακῆ φύσιν ἄμμι φυτεύσαι,
 Ἡὲ μόθον φερόφειν καὶ ἔχθρα οἷσι φίλοισιν
 Οὔτε μὲν ἀντιδόσκον ἀνασιῶαι κακότητι
 Ὑστατον, ἢ καὶ ἀναρχὸν ἔχειν φύσιν, ὡς περ ἀνακτε.

Εξμυβεία.

Καθάπερ δὲ πρὸς οὐδὲν, μέλλον τραχὺ διαπερᾶν καὶ βαρῆ
 δὴ ποταμὸν, ἐξαίφνης ἀδυσάλῃ, καὶ εἰργεῖ τὸ φέρον, καὶ
 τοὶ περᾶν φερόμενοι, πολλὰ δ' ἢ ἡ καρδία αὐτὸ διαλογί-
 ζεῖται ἢ ῥείδρει. Ἡ μὲν γὰρ χεῖρα δάσσει αὐτῶ ἐντί-
 σσει, ὁ φόβος δ' ἰσχυρῶς τὴν ὄψιν αὐτῶ καὶ πολλὰς μὲν
 ὄρμίστας ἐπήρει τὸ πόδα ὅτι τὸ ῥέματι, πολλὰς δ' ἢ πᾶ-
 λιν ἀπέλατο. Μαχομένων δ' τὸ φόβος καὶ τὸ ἀνάγκης, ἢ ἀνάγκη
 καὶ τὸ φόβον ἐλίκεσεν. Οὕτως καὶ ἐμὸι πλησίον ἐλθόντι τὸ ἀκα-
 ταλήπιον θεότητι, φόβος ὅτι καὶ τρέμει τὸ θεῖναι ὑπὸ ἀμαρ-
 τίας τὸς φησάστας τὴν βασιλείας ἡμῶν καὶ θεῶν, εἶδον ὑπὸ ἀμαρ-
 χοντας πεπληρωμένον φωτός. Δέδοικα ἔν ὑπὸ κακίαν θεῖ-
 ναι τὸ ἔγω καθαρῶτατον εἶδον τῶν ἑσθίων δυνάμεων, μὴ
 πως τοῖς ἀπαυδῶταις κακίας ὁδὸν ὑποδείξαιμι. φοβῶμαι δὲ
 πάλιν ἀκίνητον εἶπειν ὡς τὸ κακόν, καὶ παντελῶς ἀγαθόν, ἕως
 ὅτε βλέπω τὸν σκολιὸν ὄφιν βασιλεύοντα πάσης κακίας. Οὔτε
 γὰρ ἦν ἀγαθὸν, τὸ φυτεύσαι ἡμῖν τὴν κακῆ φύσιν, ἢ μάχην
 παραγαγεῖν καὶ ἔχθραν τοῖς ἰδίαις αὐτῶ φίλοις. ἔτε μὲν ἐνδὲ
 χεῖρ ὑπολαμβάνειν ἀντίτρονον ἀνασιῶαι κακότητα ὑπερον,
 ἢ ἀναρχὸν ἔχειν φύσιν, καὶ ὡς περ ἄλλον βασιλέα χυμῶς ἀν-
 τίπαλοι.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

dem scitibz
sa. 238. 267.
& in Virgi-
nitatis enco-
mio.

Ωιδέ μοι ἀρχολόωντι θεὸς νόον ἔμβαλε τοῖον. ⁴³⁰
 Πρώτη μὲν θεότητος ἀγνή φύσις, ἀτρεπὸς αἰεὶ,
 Ἄνθ' ἐνὸς εἴ ποτε πολλά. τί γὰρ θεότητος ἀρειον
 εἰς ὃ μετακλίνοιτο; τὸ δὲ πλεον, ὄντος ἀλυξίς.
 Δούταρον, ἀκρετάτοιο φάει, μεγάλοι θεράποντες,
 Τόσον πωροτύποιο χαλῆ πέλας, ὁσατίον περ ⁴³¹
 Αἰθὴρ ἠελίοιο. Τὸ δὲ ξίτον, ἠέρες ἡμεῖς.
 εἰς πᾶντ' ἀτρεπὸς ἔστι θεῶ φύσις: εἰς κακίῳ δὲ
 Δύσεπος ἀγγελικῆ: καὶ τὸ ξίτον οὐτρεπος ἡμεῖς.
 Οἶσον τῆλε θεοῖο, τόσον κακίῳ πελάοντες.

Ἐπιμωεία.

Οὕτως ἐν μοι φροντίζοντι καὶ λυπεμένῳ, τοιαῦτον νῦν
 τοιαύτῳ γινώσκον ἐνέβαλεν ὁ θεός, ὅτι πρώτη μὲν ἡ ἀγνή ἡ θεό-
 τητος φύσις ἀτρεπὸς αἰεὶ ὑπάρχει καὶ ἀναλλοίωτος, ἢ με-
 ταβάλλουσα τὸ ἐν αὐτῆς εἰς πολλά. τί γὰρ θεότητος καλλίον
 εἰς ὃ μετακλίνοιτο; ἢς τὸ πλεον, εἴ ποτε τις τι πλεον ἕσποσεν, τὸ
 ὄντος ἐστὶ πάντως ἀλύξισ. Μετ' ἐκείνῳ ἢ ἡ δ' ἀτρεπὸς
 φύσις, οἱ τὸ ἀκρετάτοιο φωτὸς καὶ μεγάλα θεράποντες, τοσαῦτον
 πλησιάζοντες ἐν πωροτύπῳ κάλλει, ὅσον ὁ αἰθὴρ τῷ ἠλίῳ.
 Καὶ τρίτη, οἱ κατ' εἰκόνα θεῶν πλασθέντες ἡμεῖς, καὶ τῷ νοητῷ
 ἠλίῳ φωτισόμενοι, καθάπερ τῷ αἰδοιτῷ ὁ αἴθρ. Ἀρεπὸς ἢ
 παντελῶς καὶ ἀναλλοίωτος ἢ τὸ θεῶ μόνον φύσις ἐστὶ: ἢ ἢ ἀγ-
 γελικῆ, εἰς κακίαν δυσκίνητος: ἡμεῖς ἢ πρὸς ταῦτῳ καὶ μά-
 λα δύνητοι καὶ ὅσον πᾶρρω θεῶ τῆ οὐτρεπία γινόμεθα, τοσαῦτον
 τῆ κακίῳ πλησιάζοντες.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

- 440 Τάνυκεν ὁ παρώπιος Εωσφόρος ὕψος αἰερθεῖς,
 Ἡ γὰρ δὴ μέγαλοιο θεῆ βασιλίδεα πηλυ
 Ἡλπετο, κῦδος ἔχων, παλιώπιος ἀλεσεν αἰγλίω.
 Καὶ πῶσεν ἐνθάδ' ἀπμος, ὄλον σκότος ἀντὶ θεοῖο.
 Καὶ, κῆφός περ ἑὼν, χαμαλίω ἐπὶ γαῖαν ὄλιαθεν.
 445 Ἐνθεν ἀπεχθαίρει πτυτόφρονας: ἐρεθίης δὲ
 Ἐργὴ πάντας ὁδοῖο, χολέμενος ἦν διὰ λάβειν,
 Οὐδὲ θέλει θεόπιτος, ὅθεν πέσεν, ἄσπον ἰκίεσθ
 Πλάσμα θεῆ. Ζυυλίω γὰρ ἔχειν ἐπόθησε βροτοῖσιν
 Ἀμπλακίω σκοτίνην τὸ κ' ἐβάλεν ἐκ πατρῶδεσσιν
 450 Κύδεος ἰμείροντας ὁ βάσκακος ἰσοθεῖοιο.

Ἑρμηνεία.

Διὰ ταῦτα, ἢ τοι διὰ τὸ μὴ ἀκίνητον εἶναι τὴν ἀγγελικὴν
 φύσιν, ὡς τὴν κακίαν, ἀλλὰ δυσκίνητον, ὁ παρ' αὐτῶν ἑωσφόρος
 διὰ τὴν λαμπερότητα κατέναντι κείνῃ παντοκράτορος
 χαλίαςας (προσεδοκῆ γὰρ λαβεῖν τὴν βασιλικὴν πηλὴν τῆς θεῆς,
 καὶ τὰ μέγαλιν ἔχων δόξαν) ἀπώλεσε καὶ ἦν εἶχε πηλὴν ἐκ
 θεῆ καὶ κατέπεσεν ἐνταῦθα, σκότος ἀντὶ φωτός καὶ λεγόμε-
 νος καὶ κῆφος. Καὶ περὶ τὸ κῆφος ἰσχυρῶς καὶ ἑλαφρῶς,
 ἐπὶ τῇ κατωτέρῳ γῶρῳ τὴν γῆν ἐρέσει. Διὰ τοῦτο βασκαί-
 νει καὶ μιστὶ τὴν ζωετὰς: διὰ τοῦτο καλύπει πάντας ἀνθρώ-
 πους τὴν ἐρεθίαν καὶ ὡς θεὸν φερέσις ὁδῶν, δεξιζόμενος διὰ
 τὴν οἰκίαν ὑβείν. Καὶ ἐβέλετο ἡμᾶς πλησίον ἡρώδης θεῆ,
 ὅθεν αὐτὸς ἐξέτισον. Ἠθέλησε γὰρ κοινοποιήσασθαι ὡς
 ἡμᾶς

ἡμᾶς τ' αὐτῶ ζοφώδη κακίαν: διὰ τῆτο κ' ἐξέβαλον ἡμᾶς ἐκ
τῆ πικρδείσου ὁ βιάσκων, ἐπιθυμίσαντας ὡς ἐκεῖν ἴσο
δέε πμῆς.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Ὡς ἄρ' ὄγ' ἐρανίης ἐξ ἀντυγος ἦλθεν ἀερθεῖς
Αλλ' ἐ μῆνος ὄλιθεν ἐπεὶ δὲ μιν ὠλεσαν ὕβρις,
Κάππεσε σιω πλεόνεοσιν, ὅσας κακίω ἐδίδαξαν,
Ὡς στρατὸν ἐκ βασιλῆος ἀπορρήξας πῆς ἀλιτρος,
Καὶ πλεόνεοσι κακοῖσιν ἔχων πόδον ἐμβασιλεύει. 451

Ἑρμηνεία.

Τῆτον τ' τρόπον ἐπαρθεῖς ὁ Σατὰν κ' τῷ θεοῦ, ἢ ἐρα-
νίαν ἀφίδων ἐκπέπλωκε. πλὴν ἐ μόνον ἐπέσεν ἀλλ' ὄλ-
φθόνον κ' ἀλαζονεία γνόμενον, μὲ πλεόνεοσιν κατώλιθεν
ὅσας ἔχε κοινωνίης τ' ἐαυτῷ κακίας, ἀπατάσας ἀπὸ τῷ θεόφρο-
νον χρεῦ τῷ θεοῦ, καθάπερ πῆς βιάσκων στρατώτης, βασι-
λικὸν στρατὸν ἀφαιρήσας τ' βασιλικῆς ἐξουσίας. Τῆτο ἢ πε-
ποίηκεν ὁ βελίωρ, ἐφείμενον πλεόνων πονηρῶν δαιμόνων
καρτῶν, κ' ἐν πολλοῖς βασιλεύειν ὁμόφροσιν αὐτῷ.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Ἐνθεν ἄρ' ἐβλάστησαν ὀπιθθόνιοι κακότητες,
Δαίμονες ἀνδρσφότοιο κακῆ βασιλῆος ὀπηδοί,
Αδερνέα, σκιδόσστα, Δυσάντα φάσματα νυκτός.
Ψεῦσαι θ', ὕβρις αἰτε, διδάσκαλοι ἀμπλακιάων,
Πλάγκ', ζωσπό', φιλομειδέες, ἐχρησίκωμοι, 460
Χρησολόγοι, λοζοί, φιλοδέρρες, αἰματόσστες,
Ταρτά

Ταρτάρεοι, μυχόσιτες, ἀναιδέες, ἀρχυόντες,
 Ερχόμενοι καλέσων, ἀπεχθαίρασι δ' ἄζοιτες,
 Νύξ, φάος, ὡς κεν ἔλωσιν ἢ ἀμφοδὸν ἢ λοχόωντες.

Ερμηνεία.

Ἐντεδθεν ἔν ἐλάσθησαν ἐπὶ γῆς αἱ κακίαι, ἔντεδθεν οἱ
 δαίμονες ἐπιχρῶνται ἡμῖν, οἱ δειρόποντες καὶ ὑποκρίνεται τῷ
 κακῷ βασιλέῳ, τὰ ἀδενῆ καὶ σκιδῆ φαντάσματα τῷ σκό-
 τος, οἱ φέδσαι καὶ ὑβρεσάι καὶ διδάσκοντες τῶ κακῶν, οἱ τὸς
 ἀνθρώπου πλαιῶντες καὶ πᾶσαν ἀνομίαν διδάσκοντες. ἢ πῶ-
 δεν οἱ ἀκροπότοι; πῶδεν οἱ φιλογέλωτες; πῶδεν οἱ τὰς μέ-
 δας καὶ τὰς ἀκροσῆας ἐπινοούμενοι; οἱ χησιμολόγοι, οἱ φιλένοι-
 κοί, οἱ φονεῖς; αὐτοὶ οἱ δαίμονες τῶν πάντων διδάσκοντες,
 οἱ ἐν τῷ ταρτάρῳ τῆ γῆς κρυπτόμενοι, καὶ ἐλεδρόντες ἡμᾶς καὶ
 φανερώς ἐπιμαίνοντες: οἱ ἀρχιμάντες καὶ ἀρχιμάχοι καὶ ἀρ-
 χυόντες ἐρχόμενοι καλῶσιν ἡμᾶς, πρὸς τὰς ἡδονὰς κολακῶ-
 ντες: λαβόντες ὃ καταπαθεῖς, μισῶσι καταφροῦντες. Απα-
 τῆσι ὃ, ἢ νύξ (ὅπερ εἶσι) φαινόμενοι: ἢ φῶς, ὅπερ δοκῶσιν, 1. COL. 1
 ὑποκρινόμενοι: ἵνα ἐνί γε τῷ τρόπῳ πάντως κεραιτίσωσιν, ἢ τοῖς 14.
 δεξιῶσι ὑποκλέψαντες, ἢ τοῖς ἀειθεροῖς ὑποσύραντες.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

165 Τοῖσι μὲν κείνων στρατῶν, τοῖσι δὲ τε ἀρχῶν
 Χειρὸς δ' ἔτι μὴ ἔχου αἰσώσας ἰότητι.
 (Ἡ καὶ) κόσμον ἐτάξαι ὅλον, καὶ τοῖ δ' αὖ ὄλεσσαι,
 Αἰψ' ἐθέλων: χαλεπὴ δὲ, θεῶ κοτέοντος, ἀλυξίς.)
 Οὔτε μιν αὐτ' ἀνέστη ἐλδύπερον ἐχθερὸν ἡμεῖο:
 Ἀλλὰ μέσον μὴθῆκε ἰμαῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.

Δάμπε

Δάκε δ' ἐπ' ἀλλήλοισι κακὸν μῶθος: ὡς ὁ μὲν αἰὼν
 Αἴχος ἔχη καὶ τῆδε, χρεῖονί περ πολεμίζων
 Οἱ δ' ἀρετῇ μωγεύοντες, ἕδν κλέος αἰὼν ἔχουσιν,
 Ως χρυσὸς χρόνοισι καθαρόμενοι βίοτιο.

Ἐρμηνεία.

Ταυτῆ μὲν οὐκείων ἢ φρατῶν, τοῦτ' ἔστι καὶ ὁ ἡγεμόν. Ο
 χρυσὸς ἢ καὶ θεὸς ἢ μὲν ἔτε ἐπέχον αὐτὸν καὶ ἠφάνισεν (ἰσχυρῶς
 γὰρ, εἰ ἐβουλήθη, τῆ παντογῶ αὐτῷ δυνάμει ἀνελεῖν οὐκείον
 σωθέντι καμῶν καὶ διολέσαι: τίς γὰρ διαφυγεῖν δυνάσται ἢ
 ὀργῶν τῶ θεῷ;) Οὔτε ἔν ἀνείλε ἢ ἀρχέκακον δράκοντα, ἔτε
 παντελῶς ἀφῆκεν ἑλκώθερον ἀλλ' ἀφῆκε μέσον ἔτι τῆ ἀγα-
 θῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς ποιηρῶν. Εδικαίωσε ἢ φρεσίν αὐτὸν
 τοῖς ἀνθρώποις πολέμιον: ἵνα ὁ μὲν παίζη καὶ ὑβείζηται,
 νικῶμεν παρ' ἑνσάρκῳ ὁ ἄσαρκος: οἱ ἢ διὰ ἢ ἀρετῶν κα-
 κοπαθεύοντες, καὶ ἀντιπαλαίοντες, ἢ ἰδίαν δόξαν, ἢ πρὸς ἐπὶ τὸ
 ἀνθίστασθαι καὶ νικῶν τὸν πολέμιον καὶ μένειν ἀσφειδέπῳ ἐν τῷ
 καλῷ, μέχρι τέλους φυλάτῃσι, καθαιρόμενοι διὰ τῆς τῶ βίᾳ
 φρεσίν, ὡς χρυσὸς ἐν χροιάτῃσι. Διὰ τὸτο τοῦτον ἐκ
 ἀνήρητο ὁ φονδὸς: ἵνα παίζη ἢ ὡς ἐδ' ἐν, καὶ ὑβείν ἔχη ἐν ταῦτα
 διωκεῖν, νικῶμεν παρ' ἑαυτῶν, ὁ δυνάσται παρ' ἑαυτῶν καὶ
 αἰήθη.

ΚΡΙΜΕΝΟΝ.

Ἡ ταῦτα κεν μετέπειτα δίκας τίσθην ἀτειρῆς: 479
 Ἰσχυρῶς ἀπτομένης, ὅτε ἔμπυρὸς ὅσῳ ἀμενίς.
 Πολλὰ πάσχειν ἐοῖσιν ἐν ἰσχυρῶν ἢ δαμναθεῖς
 Τειρομένοις, τὸ γὰρ ὅστι κακῶ χροιάτῃσι τίσις.
 Ταῦτα μὲν ἀγγλικῆς αἰγλῆς φρεσίν πνεῦμι ἐδί-
 δαξε

Πρώτης

480 Πρώτης θ' ὕσατίης τέ. μέζον δέ τε κἀνθάδ' αἰεῦρε.
 Μέζον δ' αὖθις ἐξ ἰν ὅσον πελάφ' τις ἀνακτι.
 Τοσάπον φάος ὅσιν ὅσον φάος, εἰχος ὁμοῖον.

Ερμηνεία.

Η τάχα διὰ τὸτο, καὶ ἵνα πλείονα δίκην δῶ καὶ τὴν αἰῶνα
 τὴν μέλλοντα, τὴν ἁμαρτίας ἀφανίζομένης, ὅτε ἐμπνεῖται γίνεθαι
 ἢ κείσιν, ὅτε τὸ πῦρ αὐτὸν καταλήψει, πολλὰ πρῶτον ὑπὸ
 τῆς ἰδίων ὑψηλῶν ὑβριδῶν τε καὶ ἐμπαιχθεῖς.

* * *

ΤΟΥ

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

Γεηροῦ Ναζιανζηνού ἑ Θεολόγου

ΚΑΤΑ ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

Περὶ ἐνανθρωπήσεως.

ΝΟΤΩΝ τὸν μέγιστον ἴσμεν ἀθρώπου φύσιν
 Πᾶσαν παχύτα, ἐκ ζιῶν συγκεκμημένω, ^{ἐν τῷ κέντρῳ}
 Ψυχῆς τε καὶ ^{ἐν} καὶ πάχης τῆ σῶματός. ^{ἐν τῷ κέντρῳ}
 Ἀδὰμ ὅλον τὸ ~~πρόσωπον~~, πλὴν ἀμαρτίας. ^{ἐν τῷ κέντρῳ}

^{ἐν τῷ κέντρῳ} Ἐπειδὴ δὲ ἐκ ^{ἐν} ἐχθρῆτ' ἀνθρώπος θεός:

Θεὸς τελείτ' ἀνθρώπος εἰς τιμὴν ἐμμελῆ. ^{ἐν τῷ κέντρῳ}

Ἰν' οἷς περ εἴληφεν ὁ δίδωκ' ἀναπλάσας ^{ἐν τῷ κέντρῳ}

Λύση τὸ κέσμα τ' ὅλης ἀμαρτίας, τοῖς ἐν ὅλοις

Κτείνη τὴ τὸν κτείναντα τῷ τεθνηκότι. ^{ἐν τῷ κέντρῳ}

Ἀπλῆς ἀΰθου, εἶτα συμπαγείς θεός: ^{ἐν τῷ κέντρῳ}

Παγείς ἔφθη χερσὶ ταῖς θεοκτόνοις. ^{ἐν τῷ κέντρῳ}

Οὗτος θεὸς σοι τῆ μεμιγμένης λόγος,

Θεὸς μὲν ἦν ἀΰθου, ὅς ἔ καὶ πατὴρ

Ὁ τῆ θεῖς λόγος τε καὶ κτίσις ὅλων,

^{ἐν τῷ κέντρῳ} Κρείστων χρόνα τε καὶ παθῶν ἐ σῶματός. 15

^{ἐν τῷ κέντρῳ} Ἐπειδὴ δ' ἐπλήγη τῷ ξύλω τ' γνώσεως,

Καὶ πᾶσαν ἡμῶν τὴν φύσιν κατέβραχον. ^{ἐν τῷ κέντρῳ}

(Ὡς δὲ ἀλώτων ἢ κατὰ κερτοῦ ὁ φθόνος) ^{ἐν τῷ κέντρῳ}

Ὡς αὖ λύση τὴν ἔπαρσιν τῆ φθόνου,

Καὶ τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα κτίση πάλιν: 20

ὡτ' ἀχμὰ ἄνωτον καὶ καλὰ κείον Καὶ γίνεθ

φθόνος

Καὶ γίνεθ' ἡμῖν. ἐπὶ γὰρ ἀγνῆ παρθένω

Κυίας τε καὶ φωσέρχα θεός.

Ὀλος θεός τε καὶ βροτός· σῶζω μὲ ὅλον

Υἱὸς τοῦ μέρους τε καὶ ὁράμενος.

25 Αἰθεροπολάτρης εἰμὶ σοι, σέβων ὅλον

Τὸν στυγεθέντα μουσικῶς ἐμοὶ λόγον,

Αὐτὸν θεῖν τε καὶ βροτὸν στοθήριον.

Σὺ σαρκολάτρης, εἰσάγων ἄγαν ἐμὲ,

Ἄν σε τὸ κομψὸν παιδικῶς ἀπὸ πρέφω.

30 Ἡ τὸ θεῖαι, φίλτατ', ἢ καὶ μοὶ πάρες:

Εἴπερ δίκαιος τὲ λόγος ἠμέρις βραβούς,

Εἴ σοι τὸ χεῖρον ἐστὶν ἐκ θεῶ θεός,

(Χεῖρον γὰρ ἡ σὰρξ τῆ κατ' εἰκόνα πολὺ)

Καὶ μοὶ τὸ κρεῖσσον: νῆς γὰρ ἔγμον θεῶ.

35 Πιλιῶ σά γα κινδυνάειθ' ἡμῶς βροτός:

Ὅ μὴ προσείληπται γὰρ, ἐδὲ σῶζε).

Τί φης, ἀμύνταρ τῆ λόγος σοφώτατε,

Ὅ τοῖς τέμνεσι τιλῶ θεότητα δυσφορῶν;

Οὐ καὶ σὺ τέμνεις τῆ θεῶ τὸ σωθέν;

40 Τὸ μὲν διδάς τι τοῖς ἐμοῖς, τὸ δ' ἐκέπ.

Τιλῶ σάρκα κισῶν, τὸν δὲ νῆν ἀποξέων:

Ὡστερ δεδοικῶς τῆτο, μὴ σιωθῆς ὅλος.

Πῶς ἐν δύο τέλεια χωρήσῃ τὸ ἐν

Ἡ καὶ ραγλιῶαι τιλῶ δορῶν δεδοίκαμεν;

45 Ὡ τ' ἀνοίας· νῆν δὲ καὶ λόγον μία

Ψυχὴ δέδεικ')

Νῆς, τῆ θεῶ παρόντος; εἰ δ' ἡ σὰρξ ἄγας:

δοκίμ. f. l. ut acci:
pffe carnē sine
sa rationali; et
dicitur per se
ed in a' male.
A.C. 170.
ψυ.

οἶδα ἔσ' καὶ
εἰκόνα

θύ

λέγουσι

τὸ εἶν δίδουσι
τῶν ἑσῶν καὶ

Ἐξηπα

Ἐξηπάτημαι δέ μ' ἐμόν: ψυχὴ τίνος;

Τίς ἢ θεῶν γλύνσις ἐκ τ' παρθένου;

Πῶς εἰς ἐν ἦλθε τῆς διεσώτων φύσις;

Ἀρρητόν ἐστιν, ὡς δ' ἔμοιγε φαίνετο,

Μικρὰ λόγῳ μεξέστη τὰ κρείσσῳ λόγῳ.

Τὸ πνεῦμα ἐπαῆλθε παρθένῳ καθάριστον,

Λόγος δ' ἑαυτῷ παῆγνυτ' ἐνδοξοῖ βροτῶν,

Ὅλα βροτῶν δυνάμεις ἀντάλλαγμα ὄλον.

Ἐπεὶ δ' ἀμικτός ἐστι σαρκίῳ θεός:

Ψυχὴ δὲ ἑνὲς οἷον ἐν μετασχημῶν: *in medio suo*

Σαρκὸς μὲν ὡς σύλοικος, ὡς δ' εἰκῶν θεῶν,

Τὰ συλῆρεϊ μεγαῖστα ἢ θεῶν φύσις,

Ἐκεῖθεν ἔρχετ' ἐπάχως κοινωνίαν.

Οὕτω τὸ θεῶσαν καὶ θεῶθεν εἰς θεός.

Τί ἐν πέπονθεν ἀμφοτέρ' ; ὡς ἐμός λόγος,

Τὸ μὲν κρατῆρ' ἐν πάχῳ, τὸ δ' ὡς πάχος

Ἐμῶν μετὰ ἄλλων, πλὴν παθῶν ἀμαρτίας.

Ζητῶ τὸ αἶμα, τῷ προσεβρύη θεῶ;

Εἰ μὲν πονηρὰ: φεῦ, τὸ χεῖρ' ἐν κελῶν κελῶν

Εἰ τῷ θεῷ δὲ: πῶς, ἑτέρῳ κρατεμένῳ

Ἡμῶν; ἐπεὶ κρατεντός ἐς' αἰὲν λύτερον.

Ἡ τῆσ' ἀληθείας, αὐτὸν προσφέρειν θεῷ:

Ἰν' αὐτός ἡμᾶς τῆ κρατεντος ἀρπάσῃ,

Λάβῃ τὸ ἀντάλλαγμα τῆ πεπτωκότος

Τὸν χεῖρόν. ὁ χεῖρας γὰρ ἐχ' ἀλώσιμος.

Οὕτω φρονέμεν: τὰς τύπας δ' αἰδέμεθα. *ἡ δὲ*

Ἐχει τὰ τῆσδε: προσκύνει τιλὲν ζῆαδα. *ἑστ.*

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΙΣ ΤΑ Ἐμμετρα.

Πολλὰς ὁρῶν γράφοντας ἐν τῷ νῦν βίῳ
 Λόγους ἀμέτρους, καὶ βέροντας δυκόλους,
 Καὶ πλείστον ἐκξίβοντας ἐν πόντοις χρένον,
 Ὡς κέρδος εἶδεν ἢ κενὴ γλώσσα λυγία.
 5 Ἀλλ' ἐν γράφοντας καὶ λίαν τυραννικῶς,
 Ὡς μὴ πάντα τυγχάνειν ληρημάτων,
 Φαμμῆ θαλασσῶν ἢ σπηλαιῶν αἰγυπίων,
 Πάντων μὲν ἀν' ἡδίστα καὶ γνώμῃ μίαν
 Ταύτῃ ἐδωκε, πάντ' ἀπορρίψας λόγον,
 10 Αὐτῶν ἕχαστος τῆς θεοπνεύτων μόνον,
 Ὡς τὰς ζάλλῃ φέροντας ὄρων διδίων.
 Εἰ γὰρ ποσαύτας αἱ γραφαὶ διδάσκουσιν
 Λαβὰς: τὸ πνεῦμα τῆς σοφίας σου σφώπεσον,
 Ὡς καὶ τὸδ' εἶπεν παντὸς ὀρηκτῆριον
 15 Λόγους ματαίους τοῖς κενῶς ὀρμωμένοις.
 Πότε ἂν γράφων σὺ τοῖς κατένοήμασιν
 Αναμφιλέκτως ὡς τῶν ἐπιτείναις λόγους;
 Ἐπεὶ δὲ τῶν παντελῶς ἀμήχανον,
 Κόσμος βαλχῆτος εἰς τὸσας ἀξασίας,
 20 Πάντων τ' ἔρεισμα τ' ἑαυτῶν ἐκξοσπῆς
 Τάττας ἐχόντων τὰς λόγους συμπεροσάτας: *
 Ἀλλῃ μετῆλθον τῆς λόγων ταύτῃ ὁδόν,
 Εἰ μὲν καλῶ γὰρ, εἰ δὲ μήτ', ἐμοὶ φίλῃ.
 Μίξοις τι δέναι τῆς ἐμῶν ποτημάτων.

Ε

Οὐχ

- Οὐχ, ὡς αὖ οἰηθεῖεν οἱ πολλοὶ βροτῶν, τῶν
 πάντων ῥάστων δόξαν ἐκκαρπέμενος,
 Κενῶ, ὃ δὴ λέγει· τέραντιον μὲν ἐν
 Τρέχοντας οἶδα τοῖς ἑμοῖς, ἔπειτα γράφειν,
 Ανθροπαρεσκευῆν μάλλον· οἱ γὰρ πλείονες
 τοῖς σφῶν μέθοις μαθεῖσι καὶ τὰ τῆς πέλας.
 Οὔτε φερμιμὲν τέτο τῆς θείων πόνων.
 Μὴ μὲ τοσῶτον ἐκπέσοι θεῶ λόγος.
 Τί ἐν πίπονθα, τέτ' ἴσως θαυμάζετα·
- α. Πράττον μὲν ἠθέλησα, τοῖς ἄλλοις καμῶν,
 Οὔτω πωδῆσαι τιλῶ ἐμῶν ἀμαρτίαν.
 Ὡς αὖ γράφων γέ ἀλλὰ μὴ πολλὰ γράφω.
- β. Καμῶν τὸ μέτρον. Δούτερον δὲ τοῖς κείροις
 Καὶ τῆς ὅσοι μάλιστα χαίρωσι λόγοις,
 Ὡς περ τι τερπνὸν τέτο δ' εἶναι φάρμακον,
 Πηθεῖς ἀγωγὸν εἰς τὰ χησιμώτερα,
 Τέχνη γλυκαῶν τὸ πικρὸν τῆς ἐσθλῶν.
 Φιλεῖ δ' ἀνέκτα πη καὶ πικρῶς τόνος·
 Εἴ πως θέλεις, ἔ τ' ἔτα· εἰ μὴ πη πῶλο·
 Ἀντ' ἀσμάκων σοι ταῦτα καὶ λυεσιμάκων.
 Παίξω δίδωκα, εἰ πη καὶ παίζω θελες,
 Μὴ τις βλάβη σοι φέρῃ τὸ καλὰ συλωμένω. *
- γ. Τρίτον πεπονθαῖς αἶδα, φράγμα μὲν τυχῶν
 Μικροφρεπὲς πη, πῶλο φέπονθ'· ἐδ' ἐν λόγοις
 Πλέον δίδωμι τὰς ξέναις ἢ μὲν ἔχει,
 Τέτοις λέγω δὴ τοῖς κεχρωσμένοις λόγοις,
 Εἰ καὶ τὸ καλὸς ἡμῖν ἐν θεωρεῖα·

- 55 Τμῖν μὲν ἐν δὴ τοῖς σοφοῖς ἐπαίξαμεν.
 Ἐστὼ τις ἡμῖν ὡς χάρις λεόντιος.
 Τέταρτον εὖρον τῆ νόσω πονέμελμος.
 Παρηγόρημα τῷ, κύκνος ὡς γέρον
 Δαλεῖν ἑμαυτῶ τὰ πτερῶν σπειγμάτα,
 Οὐ θρυβύον, ἀλλ' ὑμῶν πν' ἐξιτήθειον.
 Πρὸς ταῦτα ἐν γνώσει ἡμῖν οἱ σοφοί
 Τῶν ἔνδον. εἰ δ' ἤττοσθε τῶν αὐτῶν λόγων.
 60 Πλείστον τὸ χεῖμα, καὶ τὰ παίζοντων λόγους
 Χωρεῖτε μακρὸν δ' ἔδον ἔδ' ἑστ' ἄρεον.
 Ἀλλ' ἔδ' ἀχρησον, ὡς ἐγώ μαι, πωυτελάς.
 Αὐτοὶ διδάξασ' οἱ λόγοι θελοντά σε.
 Τὰ μὲν γὰρ ἔστι τῶν ἐμῶν, τὰ δ' ἔκτ' ἔθεν.
 65 Ἡ τῶν καλῶν ἔπαμος, ἢ κακῶν ψόχος,
 Ἡ δόγματ' ἢ γνώμη τις, ἢ τομαὶ λόγων,
 Μνήμην ἔχουσα τῆ δέσει τῶν γράμματός.
 Εἰ μικρὰ ταῦτα: σὺ τέλει τὰ μείζονα.
 Μίξον κακίσεις εἰκότως ἀμείβος ὦν,
 70 Ἰαμβοποιός, συζητῶν ἀμβλώματα.
 Τίς γὰρ βλέποντα, μὴ βλέπων, ἐγνώριση;
 Ἡ τίς ἔρχοντι, μὴ τρέχον, συνέδραμε;
 Πλὴν ἔ λήθηται ὁ ψυχῆς ἀνέμμος.
 Οὐ γὰρ κακίσεις, τὴν σοὶ ἀπαδάξεται,
 75 Καὶ σφόδρ' ἀμείβεσθε, τὸ γράφειν πειήματα.
 Οὐτ' ἀν' δ' ἐλέγχι, πῶς αὐτὸς ἔργον,
 Καὶ πεζὸς ἡμῶν ναυαγῶν ὁ φίλτατος.
 Τοιαῦτα τεχνάζεσθε ὑμεῖς οἱ σοφοί.

Ταῦτ' ἐπερόδηλον ψεύδους, ἐχὶ διπλόη.
 Πίδηκος ἡμῖν ἀρτίως, λέων δὲ νῦν.
 Οὐτως ἀλίσκετ' ὀπιεῦως δόξης ἕρος.
 Πλὴν ἴδι πολλὰ καὶ γραφαῖς μετ' ἔμμενα
 Ως οἱ σοφοὶ λέγουσι ἑβραίων γλῶσσαι.
 Εἰ μὴ μέτρον σοὶ καὶ τὰ νόσον κράματα,
 Ως ἢ πάλαι περοῦδον ἐμμελεῖς λόγος.
 Τὸ τερπνὸν οἶμαι τῶ καλῷ ποιέμενοι
 Οχημα, καὶ τυπέντες ἐν μελῶν ζόποις.
 Σαέλ σε τὸτο πρῶτάτω, καὶ πινύματός
 Εὐδωθευθεῖς τοῖς ζόποις τῆς κινύρας.
 Τίς ἐν βλάβῃ σοι, τίς νέος δι' ἡδονῆς
 Σεμνῆς ἀγαθῆς πρὸς θεῶ κοινωσίαν;
 Οὐ γὰρ φέρουσι ἀθεῖαν μετὰ σεσση.
 Νῦν μὲν πῶς ἔστω μίξις διχνοῦ ἕρα.
 Πῆξιν δ' ὅταν τὸ καλὸν ἐν χρόνῳ λάβῃ,
 Ὑποσάσαντες ὡς ἐρείσματ' ἀψίδων
 Τὸ κομψόν, αὐτὸ τ' αγαθὸν φυλάξομεν;
 Τέτρα τί ἀν' ἡρόϊτο χησιμώτερον;
 Σὺ δ' ἐπὶ τὰ ὄφα τὰ γλυκεῖα ὄσκαρτύξαι;
 Ω σεμνὴ καὶ σωφρονὴ καὶ σωτηγμένα;
 Τί ἐν κακίῃς τὴν ἐμὴν διμεξία;
 Τοῖς σοῖς μέτροις σαθμαίμενος τὰ τῶ πέλας;
 Χωρεῖς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὀλισματά;
 Χωρεῖς κολοιῶν κ' ἀεταῶν ὑψώματα.

πρὸς Μάξιμον.

- Τ**Ι ταῦτα; τολμᾷς καὶ σὺ, Μάξιμε, γράφειν;
 Γράφειν σὺ τολμᾷς; ἢ ἀναιδείας ὄση
 Τετὶ μὲν ἤδη καὶ κυκλῶν ἀνώτερον.
 Τόλμη τὰ πάντα πᾶσι. ἰὸ καὶρε φορεῖς;
 Ὡς περ μύκητας, ἀθεόως ἀναξέχειν
 Σοφῆς, στρατηγῆς, ἐυχρεῖς, ὀπισκόπους,
 Μηδέν φερομολήσαντας εἰς μοῖραν καλῆ.
 Ἐξ ὧν τί γίνετ'; ἀρετὴ κολῆει,
 Μηδέν πλέον φέρουσα τ' ἀγροικίας
 10 Θάρσος λαβέσης ἔ καλῶς ἀζήμιον,
 Ἄν μικρὰ ἄττα σπερμολογήσῃ ῥήματα.
 Κυβισάτω τις, μὴ μαθῶν τὸξόδωτα,
 Πτεροῖς φερέστω πρὸς νέφη μετάρσιος.
 Ἀρκεῖ τὸ βέλεσθ', ἔδαμῃ τὸ εἰδέναι.
 15 Μὴ καὶ σὺ μισόπνιδος ἡμῖν ἀθεόως,
 Ὡς περ λέγοντ' ἤν' πάλαι σοφῶν πνῆς;
 Μὴ καὶ σὲ δαίφνης ὄξειμνέ τις κλάδος;
 Ἡ μαντικῶν ἀπέποκας ὑδάτων ἀφνω
 Ἐπὶ τα μέτρον ἔβλυσας ἄμεξος ὧν;
 20 Ὡ ἤν' ἀπίστων καὶ νέων ἀκισμάτων:
 Σαῦλ φροφήτης, Μάξιμος λογογράφος.
 Τίς ἔ φροφήτης; τίς καθέξει τὴν χεῖρα;
 Πάντων ὁ χάρτης. ἢ γραφίς καὶ γραδίων.

ὦν εἶσὺ κύκνος, αἶς ἐνηχέεις μοσιχόν,
 Ὄταν ῥέωσιν ὡς ζεφυρος κ' ἰππερών
 Αὔραις παρὰ νείας ἀσμένως ἀπλωμύρων.
 Γεάφεις δὲ δὴ τί, καὶ κ' ἴ τίνος, κύων;
 55 Γεάφεις κατ' ἀνδρῶν, ὡ γεάφειν ἐστὶ φύσις,
 Ὡς ὕδατι ῥεῖν, καὶ τὸ θερμαίνεω πυρί;
 Ἐὰν γὰρ εἰπεῖν, ἔδεν ἠδίκηκότος,
 Ὅσον δ' ἐστ' ὑμῖν, καὶ μάλιστ' ὑβρισμένης.
 Φεῦ τ' ἀνοίας, ὡς ἀπαιδ' αὐτὸν θεάσος.
 60 Ἴππον καλεῖς, βέλπτε, πρὸς λέιον δρόμον.
 Λέοντα νύσσει, ἀδυνεσάτη χει.
 Πλὴν εἰ σε τὸτο θῶμον ἐσκέφθαι μόνον,
 Ὡς ἐδ' ὑβείζων ἀξιωθήσῃ λόγος,
 Ἐν τῷτ' ἔχων γὰρ καὶ σοφὸν δοκεῖς ἐμοί.
 65 Τίς γὰρ κύνη πλέκοιτ' αὐτῷ, ἐν φερονῶν, μάττω;

* Sic epist. r.
 ad Celestium
 p. 317. ὅταν
 ἀνέωμεν τὴν ζε-
 φύρον τὰς πτε-
 ρύδας ἰκωνεῖν
 ἡδύτη καὶ ἰναρ-
 μόνον. in Io.
 Levenclaij
 codice persico
 legitur. de ru-
 ribus enita
 vertit.

Τὸ αὐτὸ πρὸς τοὺς ἀφίλους.

Οἱ συνήνται, τίθηται τὰς φθόνου μόχθας,
 Ἐὰν λήξει καὶ δύσῃ, φθόνος τ' ἐμὸς
 Ἐχθροὺς φίλοις, ἀπαλλθῶν, ἀντιμύσησατε.
 Πλὴν ἔτι θεμιτόν τι πᾶσι φθέγξομαι. εἰ
 Ἄν ἄλλον δύρητ' αὐτ' ἐμῶν, πρήσατε.
 Τὸ σεπτὸν ἡμῶν πονεῦμα τὰς σιωπηγόρω.
 Νυνὶ δ' ἐκεῖ εἶμι τ' μάχης μεταίχμιον.
 ἀλλήλων καὶ ἑαυτῶν ἐν δόξῃ
 καὶ εἰς ἀρετῆς. E 4

Ἐὰν δὲ λέγῃ
 εἰς τὸν ῥ. γ. ἡ.
 ἔδειξεν ἡδύτης
 λόγος, ἡ εἰς δεξιὰς
 ἀλλήλων ἑαυτῶν.
 συνήνται ἡδύτης,
 ἐμῶν, πρήσατε
 θεοὺς ἡμῶν
 εἰς ἀρετῆς.

Ἰνῶμα.

Γνώμα Γρηγορίου δίστιχον διεπίη,
 Εδλόν ἄθυγμα νέοις, ἔχαις
 Ξοδίη.

Ἀκροστιχίς εἰς ταῦτα.

ΓΥΜΝΟΣ ὅλας βιότοις τέμνοις ἄλλα, μηδὲ
 βαρεῖα

Νῆυς ὅπῃ πόντον ἴοις αὐτίκα δυασομένη.

Ως αἰεὶ κρυεργίῳ παρεσάοτος θανάτοις

*συνώσμι
 post. pr.
 συνδρα
 ἀρμόσια.* Μνάετο, καὶ θανάτου ἥσαστος ἀντιάσας.

*ἰφανί
 delubri
 εὐδρίω
 κληρο.* Αἰεὶ νηὸν ἔχρει θεῶν νόον, ὡς καὶ ἀνάκτα

ἀγχι θε Ἰδρυμᾶϊλον ἔχρει ἐνδοθι σῆς κεραδίας.

Γνώμη σταντὸν, ἀερε, πόθεν καὶ ὅσπῃς ἐτύχης

Ρεῖα κεν ὦδε τύχῃς καλλεος ἀρχετύπῃ.

Ἡ μαρ ἐπὶ ἡμαρ ἀγχι, κυλίνδε) ὅσπῃς ἐλαφερός:

Γνώμη δ' ἐνπαγίος ἡμαρ ἄλιτον ἔχει.

Ὅσπῃς ἀπερχομένοισι καὶ ἐρχομένοισι ὡς ποιεῖ:

κακοῦ κ. Ρύματι πισυέει ἐδέποι ἰσαμίνω.

Ἰσον ἐμοὶ κακός ὅστι βιός, καὶ μῦθος ἀλιτερός:

Ὅπως τεσσὸν καὶ ἔχρει, ἔθαιτεργίῳ τύχῃς.

*ἀδύοσι
 sacrificiū.* Τερεῖς, ἀΐαγων ἔοντα παρεσάμμαι θυμῃσι:

Δεινότερον, νεκῶν λείψανα πάντα σέβειν.

Ἰσασο μή ποθ' ὁδοῖο καλῶν, κακῆ εἰς βυθὸν ἔρπην

Σοι σάσις ὅσπῃς ἔθης ἐκτοθι τ' κακίης.

λεγ. κακῶν

κακῶν λ. τυφλός

Οὕτως ἐν λογίοισιν ἔδον νόον, αἰὲν ἄρεισον: 45

• Ἰδεῖς ἐπαρانیων ὡδ' αὐ' ἔοις νομίμων.

Σπεῦδε μὲν εἴ' ἄρεισος, ἀφάνδανε δ' οἷσιν ἄρεισον:

Καὶ χακίλω τέρωφε, δυσκλέες ἐστὶ κλέος,

Αἰχρὸν, ἄρεισον ἔοντα σιωνήροσιν ἐμμὴν ἀλιζῶν:

κόδοι δ' ἴσον καὶ χακίως σὸν πόδα ἐπὶ ἐχέω. 50

ἔ. quoniam Χρυσὸς μὲν χακίοισι δαμά(ε'): ἀλγασι δ' ἑσθλός:

u. et aliter. Αλγος ἀπημοσυνίης πολλάκι κερφότερον.

Ρεῖά κεν ἀρνήσασθαι θεὸν μέγα, δεσφρητῆρα:

Ἰδοὶ δὲ καὶ γρητίλω ὡς πατέρ' ὀυσεβίης.

Σῆτες ἐδῶσιν ἀπαντα, λίποις τὰ σὰ μηδὲ τά 55

φοῖσιν: *ἀδελφῆς inferioris, imbecillius.*

Ἐξοδὴν τιμὴν, δέξιον εἶομα ἔχειν.

Ἐσίνων ἡμεδαπῶν ὠρεφείδιο: ἔξοχα δ' αὐτε

Οἱ τὰδε πάντα λίπον, ἀδρασίμων νεχύων.

Δεῦρ' ἄγε κόσμον ἀπαντα καὶ ἀχθεα τῆδ' ἄπο-

ἄδ. λείψας,

• Ἰσῖον ἐς ζωὴν ἐρασίλω πέτασον. 60

πάντα μὲν αἰὲν ἄρεια θεοσρεπές ἔργα τελείωσω:

• Ἡ δὲ ξιὰς πάντων ἔξοχα σοι μελέτω.

εἰς τὴν ἐαυτοῦ ψυχὴν.

Στίχοι ἡμίσετοι.

ΤΙ σοὶ θέλεις χρέαθ;
 Ψυχὴν ἐμὴν ἐρωτᾷ

Τί σοὶ μέγ' ἢ τί μικρόν;

Τῶν πρίων βροτοῖσι;

5 Ζήτει μόνον τί λαμψρόν,

Καὶ δώσομεν παροθύμως.

Θέλεις τὰ Γύγῳ σοὶ

Τῶ Λυδῆς χρέαθ;

Καὶ δακτύλιον τυρανεῖν;

10 Τὴν σφιδάνην ἐλίσων,

Κρύπτεσαν, εἰ κρύπτοιτο;

Φαίνεσαν, εἰ φαίνοιτο;

Θέλεις τὰ Μίδεω σοὶ

Τῶ πλοσίων θανόντες;

15 Ὡς χρυσὸς ἦν τὰ πάντα,

Χρυσῶν προίτων λίμον

Εὐχῆς δίκην αἰμέρα;

Θέλεις λίθος διαυγεῖς,

Πλάτη τε γῆς λιπώσης,

20 Καὶ ποιμνίων ἀριθμὸς,

Βοῶν τε καὶ καμήλων;

Οὐ ταῦτα δώσομίν σοι.

Λαβεῖν γὰρ εἰς κρείσσον;

Plato. lib
de Rep. p.
11. p. 359
Cic. lib. 3.
Offic. p. 5.

Clem. Ale
Pædag. p.
Max. Tyri
lib. 2. c.
17.

Ἄλλ'

Αλλ' ἔτ' ἔμοιγ' ἀνυσδόν:

Ἐρρίψα γὰρ μέριμνας. * *καὶ ἔδει κενόσθου. 25*

Θέλεις θρόνους τε κ' ἀρχάς,

Καιρῶ φρυάγμα πίπτον: *45. ἀρχα ταρμύ. com.*

Ἰν' αὖθειον καρδεαδῆς,

Κάτω βλέπων ταπεινόν,

Ἀλλὰ βασιλευσάντων,

Οὐκ ἦν καταστάτης σε,

Τυχὸν δὲ κ' κακῶν τίς;

Θέλεις γάμω διθλύωι,

Βλακόμεσσι δ' ἀνάγκοις, *βρίκει με γυνὴ φρεσίν.*

Καιροῖς τε συσραφίωμαι;

Θέλεις νόσον γλυκεῖαν

Εὐτεκνίας μέριμναν;

Εὐτεκνίαν δ' αὖ εἶπω

Δυστεκνίαν, τί φήσεις;

Θέλεις λόγοις βοᾶσθαι,

Καὶ συλλέγειν θείαξεν;

Ποθεῖς νόμους ταράσσου *πικρὸν σου.*

Οὐκ ἐνδίκοις παλαισμοῖς,

Φέρειν τὲ καὶ Φέρεσθαι

Πρὸ βηματῶν ἀθέσμων;

Αἰχμῶ θέλεις πινάσειν,

Πνέων ἀρήϊον τι;

Καὶ σέμματ' ἔξ ἀγώνων,

Θηροκτόνον τὲ κάρτος;

Ποθεῖς κρότους πολίχνης, *ἐν ἀσπίδι.*

Καὶ χάλκιος τυτῶσθι;

Σκιαὴν θέλει, ὄνειρον,

Μεταρρέσαν ἄνεον

Ροῖζου βέλους ἀνίχου, x3:

55 Φόρον χρεὸς χροτάσι;

Τί γὰρ μὲν ἔνθεον;

Τῶν σήμερον μὴ ὄντων, * * εἰς τὴν ἀπὸ δ' ἀκρίαν;

60 Ὡν καὶ κακοῖς μέτεσθι,

Ὡν ἔσσωέρχεται π

60 Εντεύθεν ἔξισθι.

Τί ἔν, ἐπεὶ τὰδ' ἔχθι;

Τί σοι θέλει χυμάσθι,

Θεὸς Θεῶν μέγισθ

Παρθάτης φαεινὸς

65 Σὺ δ' ἀγγέλοις χροτάσθι,

Ἰθι πρὸς τὰς ταρασθίς

Ὀξυπτερά μωροῖς

Κυκλιμένοις πρὸς ἕψος.

Ἐγὼ πρὸς καθαίρω.

70 Ἐγὼ λόγοις ἐπαίρω.

Ὡς ἔμπροσθεν πν' ὄρνι

Εἰς αἰθέρα προπέμψω.

Σὺ δ' εἰπέ μοι, κάκισθ

Ὡσαρχίον, δυσώδεις:

75 Ἐπεὶ σωεῖς ἕντι σοι,

Ἡ διατόπις μαγείρω,

Τί σοι θέλει χυμάσθι,

Πρός τὸ πνοῆ κρατεῖσθ; πνοὴν ἡ.

Οὐ γὰρ πλέον χρεώσῃ, χρεωτέω δεβε,

Καὶ πολλὰ ἔχειν βιάζῃ. ἴσθλιω.

80

Θέλεις βράπτειαν ὄρειν ὡ πν γν. ἡ.

Μύεον τὲ καὶ μαγείεον

Σοφίσμασι περὶ τοῖς;

Καὶ βαρβίτων χείεον τε

Κροτήματ' ἐκ ἀποιερα; 85

Παίδων κλάσας, ἀβρωῶν τε

Κνωμύων ἀνάνδρωσ;

Καὶ παρθένων ἐλιμὰς γυγος

Γυμνωμύων ἀγνύμωσ;

Α τοῖς πώτοις τυπῶσι; 90

Οσοι φιλοῦσιν ὕθειν

ταὶ
cum.

Τὴν μανώλλω ἐτοίμωσ

Υποφλεθροντες οἶνον;

Ταῦτ' εἰ θέλεις παρ' ἡμῶν

Ἐχεις μὲν, ἀγχνόλιω δέ. 95

Τοιαῦτα τοῖς ἀπλάσσι

Ἐγὼ φίλοις πορίζω.

Οἶκος σε περὶ πόσ τις

Αυτόφορος καλύπτῃ;

Ἡ μικρὸν ἔργον ὄρας; 100

Εἰ δ' εἶ τι καὶ πονῆσαι.

Τὸ δ' ἔσθος ἢ καμύλων

Τείχεσ, νόμῳ δικαίων.

Ἡ καὶ δέεσ, παλαιαῖς

Γυμνώ-

- 101 Γυμνώσεως κάλυμμα.
 Σπῆλαις μὲν ἢ τυχεῖσι,
 Ποῦ κλάδοι τεταῖων,
 Ἀπλωμα παρφυρῆν π,
 Καὶ συμπόταις ἀταρξεί.
 110 Τραπέζα δ' αὐτόθι σοι
 Γλυκὴ πνεῦσ' ἀνείδω,
Ἀ γῆ φίλη δίδωσιν
Ἀτρυχὰ δ' ὄρα πᾶσιν.
 Ἐπεὶ δ' ἐθήκαμέν σε:
 111 Καὶ θρέφομεν θεοθύμως.
Θέλεις φαγεῖν; ἐχ' ἄρτον,
Ἐχ' ἄλφιτ', εἰ παρείη.
 112 Ἄλλες δέ σοι τὸ πνεῦμα.
Καὶ δύμον ἐμεζόμεν
 120 Ἀσφαγμάτευτον ὄψον.
Ἐνδεῖα δ' ἄλλο μείζον.
Θέλεις πειν; βρύει σοι
 121 Υδωρ, κρατῆρ ἀεὶ ῥέει,
Ποτὸν μέθης ἀποιον,
 122 Ἀκλήματον γάϊσμα.
Ζητεῖς δὲ καὶ βουφαῖν π;
 Μὴδ' ὀξύνεις φθονήσω.
 123 Ἀλλ' ἐταῖο ἀρκέσει σοι.
Τεθνημένω ποθεῖς δὲ
 130 Πῖθω κακῶς ἐπαντλεῖν
Τὰς ἠδονὰς ἀπλήτως;

Άλλον πόθει πορρωτώ.

Εμοί γδ' ἐ γολή σε

Θάλπειν σωοίκον ἐχθρόν,

Ἰν' αἰς ὄφιν βεμνωθεῖς, ³³⁵ ρεῖ κ' ἔω εἰ βεμνο, κινιάν.

Θέρμη δ' ἔπειτα λυθείς, ³⁴⁰ κεν εὐχέλεις.

Εγκόλπός με βώσης.

Θέλεις δόμεις ἀμέτερος,

Χρυσωρόφω, γραφῆς τὲ, κεν εὐ εὐφείας εἶ

Καὶ ψηφίδος σοφισμῶς,

Κινημένων χερδόν τι; ³⁴⁵ ἄεθόν εἰ χερδόν εἰ, ἴεμε.

Λάμπην πλακός τ' ἀνθηρῶς εἰ, ³⁵⁰ πικρὸν εἰ χερδόν

Ἀντίχρουν πολύχρον; ³⁵⁵ ἀντιχρουν,

Θέλεις περὶ ῥέκασα

Εθῆτα γδ' ἀθίκτων, ³⁶⁰ ἴθι κ' ἴθι κ' ἴθι κ'.

Εν δακτύλοις τε πλάτων,

Γελωιδμόν τε κάλλος

Τοῖς σωθεροεῖν μαθῶσιν:

Εμοί δὲ καὶ μάλιτα,

Ω, κάλλος ἐς ἴν εἶσω. ³⁶⁵ εἶσω δ' εἶσω δ' εἶσω δ'

Τοῖς μὲν κάτω δὴ ταῦτα

Τμῖν βροθῶσι φάσκω, ³⁷⁰ εὐχέλεις γὰρ ὡ βροθῶσι, ἴθι

Οἱ ζῆτε τὸ πρὸς ἄραν,

Μηδὲν πλέον βλέποντας.

Τοῖς δ' εὐχρῶς εἶδον,

Επαξίως τὲ μοίρας,

Τῆς ἐκ θεῶν κραθείσης ³⁷⁵ εὐχέλεις γὰρ ὡ κραθείσης, ἴθι

Τῶ πληρωθῆ πάχει με:

τοῦ κατὰ ³⁸⁰ τὰ πλάτων. Σκόπη

160 Σκόπει πένητος ὄγκον,
 Οἷαν φοβῶν χερνυγῶ.

Διέλθε μοι φλογώδη

Ρομφαίαν, ᾧ θεόφρον.

Θείων γλυκὺ γέωργος

Φυτῶν, λόγων θαλλόντων, λόγων α.

161 Ων μ' ἐσέρησεν ἐχθρός,

Δι' ἠδονῆς συλήσας.

Εὐλῶ πάλιν πρὸςσελθε

Ζωῆς αἰεὶ μνηστής.

Ἡ δ' ἔστιν, ὡς ἀνεῦρον,

170 Γνώσις θεῶ μεγίστη,

Φάεις ἐνός βίλαμπες,

Πρὸς ὃν τὰ πάντα τείψ.

Οὕτω μὲν αὐτὸς αὐτῶ

Πᾶς τις σοφῶν λαλήσῃ.

171 Ὅς δ' ἐθέλει λαλήσῃ:

Μάτιν βίον παρῆλθεν.

Εἴπερ μάτιν παρῆλθεν,

Μὴ σὺ κακῶ μεγίστω.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐαυτοῦ ψυχὴν.

Ἐξ ἐνός ἐλεγείν κ' τεῶν ἰάμβων.

ΕΡΓΟΝ ἔχεις ψυχὴν, Ἐ μέγα, ἢν ἐθέλῃς.

Ἐρβῆνα σαυτῶν, ἢ τις εἶ, κ' ποῖ σρέφῃ.

Ὅθεν πρὸς ἠλθεν, καὶ ὅποι εἰπῶναι σε δεῖ.

Εἰ ζῆν, ὅπερ ζῆς, τῆτο: ἢ πὶ καὶ πλέον.

ἔργον ἔχεις ψυχὴν, τοῖς δὲ κάθαιρε βίον.

Θεὸν νόει μοι, καὶ θεῶ μυστήρια.

Τί ἦν περ παντός, καὶ τί σοι τὸ πᾶν τῆδε.

Οθεν περῆλθε, καὶ ὅποι περβήσῃς).

ἔργον ἔχεις ψυχὴν, τοῖς δὲ κάθαιρε βίον.

Πῶς οἰαχίλει καὶ σρέφει τὸ πᾶν θεός.

Ἡ πῶς τὰ μὲν πέπηγε, τὰ δ' ἄλλ' ἐκρίει.

Ἡμεῖς δὲ καὶ μάλιτα ἐν στρατῶν βίῳ.

ἔργον ἔχεις ψυχὴν, πρὸς θεὸν οἶον ὄρα.

Τί μοι κλέος τὸ πρόσθε, τίς δ' ἢ νυῦ ὕβρις.

κίχρα, κατὰ εἰ οὐκ ἔστι. Τί μοι τὸ πλέγμα, καὶ τί μοι βίη τέλος.

Ταῦτ' ἐνόησά μοι, καὶ νοὸς σήσῃς πλάνην.

ἔργον ἔχεις ψυχὴν, μή πὶ πάθῃς καμάτῳ.

Τοῦ αὐτοῦ Σπιτίμησις κ' ε'

εἰλόγε τ' ψυχῆς.

Εμπουσα ὡς
μυθίας μορ-
φᾶς μεταβαλ-
λουμένης. Lu-
είαν.

ΕΜΠΟΥΣΑ, μανὰς, ὡ τάλαντα καρδία,

Εμπουσα, μανὰς, ποῖ φέρη ταῖς ἡδοναῖς,

Περὶ βλέπῃσαι πανταχῆ τὰ πλησίον;

Οὐ σωφροσῆσῃς; ἔ κατεργάσῃ τὸ πῶρ

Εκκαίον ἔν σοι ταῖς ὀρέξῃς ταῖς νόθῃς;

Οὐ ζωπυρήσῃς τὸ λογικὸν τὸ γνήσιον,

Περὶ λαμβάνῃσαι σύμμαχον τὸ θυμικόν;

Ψυχὴ τί πάσχεις; τί φρονεῖς παρ' ἀξίαν;

Οὐκ οἶδα ὡς εἰληχας ἠπιοχεῖν μήτη

- 10 Ὡς περ ῥίπτελον ἄρμα ἤνδ' ἐξ ἀγυμνῶν
 Ἰππῶν ἀίστων τυχανόντων τῆ φύσφ.
 Εἰς ἀγρῆς, ἀτακτος εἰς, ἡμερος δὲ εἰς.
 Κ' ἦν μὲν ποτε δάος τῶ θεοσφ τὰς ἡνίας:
 Σκιρτᾶ, παλαίει, στυταράττει τὸν δρόμον:
 15 Ὀρμῶν ἀβάλωσ, πρεσλαβῶν δὲ τὸν μέσον,
 Αὐτῶ μεταπειθῆ συμπνίειν. τὸν δ' ἀγρῆ
 Ὡς αἰχιμάλωτων δυσλαγωγίσας ἀγρᾶ,
 Σύραον ἀκοντᾶ, καὶ εἴοντα τὴν πλάνλω:
 Χωρεῖ δ' ἀτάκτως, ἀλογωτάτη φορᾶ,
 20 Κάτω θεοσφῆμας, ὡς κη κρημνῶ, βία:
 Κ' εἶδ' ἐν πρεσημθεῖτ', εἶδ' ἀνακόπτει δρόμον; πρεσημθεῖτ' αὐτῶ
 ῥίπτελον ἄρμα.
 Ἐως αὖ ἐγκύροτε τὰς ἀδ' αὐτῶν, αὐτῶ ἐγκύρω ἰσχυρῶ. αὐτῶ
 ἐγκύρω.
 Φθείραον ἑαυτὸν σὲ τὴν παπαθλίαν. αὐτῶ ἐγκύρω ἰσχυρῶ. αὐτῶ
 ἐγκύρω.
 25 Εἰ δὲ φρονοῖς σῆ φύσφ ἀνηλόγως. ἐκ τῶ ἀνηλόγως.
 Τῶ δ' ἀγρῆ χαίρεσσι πῶλω τὸν δρόμον
 Ἀπαντ' ὀπιξέψφας ὡς ἴν εἶδ' ὅτι
 Βαίνειν ἐκείνλω τὴν πορεία τὴν ἀνω.
 Μέτωτ' ὀπιπλίξφιας, ὡς ε δφκνύειν
 Τὸ θυμοειδὲς εἰς δέον, κ' σωφρέχειν
 30 Τῶ νῆν ἔχοντα. τὸν δ' ἀτακτον ἀτότως
 Κένθροῖς δαμάσσοις, ἐκ εἰῶσ' ἀφλίαν. ε. ε. ἀφ γνι. ἀφ γνι
 νολ τ' ἀδμιθο.
 Τότ' ἀγρῆς ἀφρῆθμος ἔσαι σοι δέσμος,
 Γαλίωτων, ἀλύτως, ἐλαπίσφς γέμων.
 Ο γῶ λογισμὸς, ὡς περ Ἰππῶς ἀγρῆς,
 35 Νικᾶ: τὸ νικᾶν τῆ φύσφ κενταμένον.
 Αὐτῶ πρεσλαβῶν; ἀφρῆμας νότων ἀγρᾶ.

Τὰ τῆδε πάντα δυσχερῆ ᾤσαζέμενον.
 Οὐδ' ἐδίδασιν ἄρτι θείας λήξεως,
 Σώζων ἑαυτὸν καὶ σε τινὲ δυδαίμονα.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἑαυτόν.

Οἱ μοι, κέκμηκα, χρεῖσέ με, ἀνοή βροτῶν.

Οἱ μοι μάχης τε ἔζαλις τε συζύγῃ.

Οἱ μοι μακροῦς ζωῆς τε καὶ παροικίας,

Τῶν τ' ἐνδοθεν τῆν τ' ἐκδοθεν παλαισμάτων,

Τῶν δὲ τὸ κάλλος φθείρετ' εἰκόνοσ.

Τίς φρῶς παυῖ τινὲ ἀνδριμάτων φέρε βίαν;

Τίς ναῦς πλοῖοις κύμασι συνερραῖν;

Πόνω τέτυμμαι, πωραγμάτων τ' ὀπιδρομαῖς.

Οἶκον παρῶν ἐχέων ἐδέξαίμην.

Ἐπεὶ δ' ὑπέσλυ, εἶδον ἐσπεδομένον.

Φίλοι μ' ἐκαμφαν, νῆσος ἐξυμνωσέ με.

Λίθοις ἐδέξαίμην, οἷς τις ἄλλος ἀνθεσι.

ἐπίδραστοι al. Λαῖν κελήρομ' ὡ τὸ πωυμ' ἐπίδραστοι.

Τέκνων τὰ μὲν λέλοιπα, τῆν δ' ἀπεζύγην.

Τοῖς δ' ἐτυτίμημι. ὡ πατρὸς παναθλίς.

επεπεία, Οἱ σιωθῶν μοι δυσμερεῖς ἐχθρῶν ἀπέσθαι,

ὡλίνα, ὡλίνα, Οὐδ' ἐξάπελα μυστικῶν δεδοικότες,

νίγ. Εἰ μή πῃ ἄλλο, καὶ πόνους τῆς εἰς τόδε,

Οὐδ' καὶ πονηγεῖς πολλαῖς τιμῶν ἔθος.

ελαγ. ὡλίνα, Οὐδ' ὕβριως δόξαν τῶν ἑξιώμενοι:

ελαγ. ὡλίνα, Αλλ' ἐν πνέοντες τινὲ ἐμὲν ἀτιμίαν.

h. e. μέγα, ὡλίνα, ὡλίνα, ὡλίνα, ὡλίνα.

Τὴ αὐτῶν

ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ

εις Δύχην, δύστροπον ἢ ὄντα.

Εἰ σοὶ πίθικον εἰς λέοντα σκευάσας

Σπεδῆ περσῆγον: ἄρ' ἂν ἠδέσθης ἰδών;

Καὶ παῶς; τί δ' εἰ σοὶ κύκνος ἠγωνίζετο

Δοκεῖν ὁ πᾶντ' αἰχμῖσος ὀρνίθων κόραξ;

Χαροτάς τὸ λάμπρον; ἢ γελοῖός ἦν πλέον;

Ἐμοίγε φαίνεται· εἰ δ' ὁ δύστροπος ἔσποιν

Φυλάσσει διδρῆεν; αἰδέθησομαι;

Οὐδέ γδ' εἶκός τι γεγραμμένω πλέον

Τῆς τῶ πᾶντος αἰδέσθης, εἰ καὶ λάμπει.

10 Ἄλλοι γραφίσθων· ὁ ἔσπος δ' ἐμοὶ γῆρος.

Τί ταῦτα, καὶ τί πάσχει ὦ θνητὸν γῆρος;

Ἰππος μὲν ἔδειξ', ὅστις ἐχ' ἵππος φύσιν.

Οὐδ' ὄρνις, ὅστις ἢ πέραν κεφίζεται.

Βῆν δ' εἰσιδὼν περ, εἶπε δελφίς τῆτό γε:

15 Ὅπερ δ' ἐκασὸν ἔστι, καὶ γνωρίζει.

Δύο δὲ ταῦτα τῆ βίβη καμωδίας,

Κατῆσεισάτω ὄντων ἐν γῆ κείμενον.

Καὶ γράμμα ποιεῖ τὸν κάμισον δύχην.

Ἰππὸν πν' ὠνῆ τὸν καλὸν τε καὶ ταχυν;

20 Ἡ τὸν καλὸν μὲν, ἐν γῆρας δὲ γνωρίμης;

Τὸν καλὸν οἶδα· τὰς κύνας δ' ἢ τὰς ταχεῖς;

Οὕτω· τί δ' ἐχ' ἀπαντα τὸν αὐτὸν ἔσποιν;

Τὰ πανθ' ὁμοίως· σὺ δὲ μοι κάμισος ὦν,

Καλεῖς σεαυτὸν δύχην; λιπεῖς μάττω.

Naz tetra-
stich. Τί γδ'
αἰχμῖσος κέρ-
δος, ἢν δόκη
λέον;

λεγ. δ. ο.
κῶν.

ἀδ. φωνῶν vel
ἄφρονος, εἰσο.

εἰς φωνῶν φρενο.

λεγ. γ. δ. εἰ.

ῥικῶ σαμῖ.

ῥικῶ σαμῖ.

ῥικῶ σαμῖ.

ῥικῶ σαμῖ.

ῥικῶ σαμῖ.

Δελφίς δελφίος;

ἢ δελφία,

ἢ δελφίον.

Naz. pa. 176
Philo p. 609

an sine
mine
rēta.

Η απάτης ὀρθὸν δείξάτω, Ἐπείδομαι.
 Σὺ δυσχηρῆ μὲ, καὶ ἐλδύθερον, καλεῖς.
 Εγὼ γελῶ σε τὴν νόσον, εἰ κακιστος ἂν
 Οἶει καλύψαι τῷ χρῆσι τὸ δύστροπον.
 Ο πλῆθος ἔχει δυσχερῆς, ἐχ' ὁ ζόπος
Τυχόν γὰ τὴν ἀφ' ὧν σὺ. θῆς καὶ τὸν ζόπον.
 Τί τὸ πρὸς σε τὸν κακιστον δυσχερῆ;
 Τὸν εὐχηρῆ μὲν, δυσχερῆ δὲ τῷ ζόπῳ
Νεκρῶν νομίζω τῆν καλῶν ἀποδότα.
Μί δυσχερῆς, τὸν ζόπον χρηστὸν φέρν.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς φθονοῦντας.

ΔΙΚΗ, δικασαί, καὶ νόμοι καὶ βήματα,
 Ρομταία καὶ σὺ τοῖς κακοῖς σιλβακίῃ,
 Καὶ παντ' ἐλέγχω ἡμέρα συνηγόρε,
Σκώληξ ἀπαυσε, παμφάγη πηγαί πυρός,
Ἀκρόσθη ἡμῶν τῆν κερτῶν, ἀκρόσθη.
 Πᾶσι θανῶσι καὶ φθόνος συμβαίπτε):
 Πρὸς γὰρ τὸ τεῖνον ἢ μάχη τὸ δ' ἐκ ποδῶν
οὐτ' ἀνπαίπτει, καὶ τετίμητ' ἀφθόνως.
 Εγὼ δὲ καὶ τίθηκα, καὶ βασκαίνομαι,
 Ο παντ' αἰατλας ἐν βίῳ παλαίσματα.
 Πῶς τῆν ἐλέγχω, καὶ τίσι τιμηθείσι;
 Πᾶντες βοῶσι, καὶ ἐγὼ δῆσω ζῶμα.
Ὡς εἶθ' ἀφανος ἢ ἐμὴ δυσχερῆς.

Livor post
fata quiescit.

Τὸ τῆν

- Τὸ τῆς κακῶν κάκισον, ὡς εἴ μὴ χεῖνῳ Χείρῳ πρὸς
 15 Τῷ γλώσσαν, εἴθην ἐν λόγῳ ἢ τῶν μα.
 Τὸ πῆρες ἰὲ θμείον τὸ τῆ φθόνα
 Δεινὸν τε ἢ φεικῶδες ἐργασήμιον,
 Τῷ τῆς, ὅς' ἐστὶ, συντόμον σῆλιω κακῶν,
 ὧ μὴδὲ θείας περὶ θύρας φοιτητέον,
 20 Εὐρῷ ἀγνισμῶς, καὶ πῶνων τῆσδε φίχρος,
Εὐρῷ λιθασμάτων τε καθαυμάτων
Πρῆθικαν, οἱ μοι, τίς ταῦτ' ἀνέσθ σοφῶν;
 Ω καρδίας κοθμιῶσιν ἐμειβῶς ἐμης,
 Ω πάντα νομῶς καὶ φίρον ἄλλω βίω,
 25 Οὔτοι κακῶν με δευτέρῳ τεθείκασι.
 Καὶ τῶνδ' ἐπέθου οἱ κακοὶ σαῖεν περὶ σο.
 Αὐτοὶ συνασπί χοι ἀλλήλοισ, κακῶς,
 Περὶ ἐν βλέποντες, τῆς θεῶν τὸ ἀσφαλές.
 Ἐγὼ δ' ἔχομι μοῖραν ὄντερ αἴξιον.
 30 Εἰ δ' ἐνθάδ' ἔδεῖς, χεῖς εἰ μὴ σὺ μα μεις,
Ὀν κρείσσον, ἢ τὰ παντα καὶ παντων ἔχον.
Μόρον βέβαιον κτιμμάτων κ' ἐλεύθερον.
Τέτα μὲν ἡμᾶς ἔ περ ἐκβάλλει φθόνος.

Maximus
sibi praxati
quoditur.

νωπῶ μαρο,
σφιδερο.

Ἄλλο. εἰς ἐαυτὸν.

ΕΞ ἔθρα προσηλθον ἐκλιπῶν βίον,
 Πολλὰς σεβῆμαι καὶ κακαῖς ἐπιθυμίαις.
 Ἀντιπνέει γὰρ ὁ φθόνος, πύρρον θεῶ

Βαλεῖν θέλων με, καὶ λαβεῖν ὀνόματόν.
 Πόθεν φίλοι με δυσμεεῖς, καλοὶ κακοί, 5
 Ἐν εἰσι πάντες, ἕξις δρώντες κακοῖς;
 Πόθεν λόγον τσᾶτον ἔκδημον φέρον
 Πόλει τσαύτη, καὶ τὸ πλείον κερδαίνας,
 Ἦν οἶδα φράττεν τῆσ' ἀφ' ἡλίας βολαῖν;
 Ωστέω νόσω τὲ καὶ κακοῖς ὤφρασάταις. 10
 Πύρροσις οἶμαι τῆσ', καὶ ἔργω. μόνον
 Δόξης τύχοιμι, χειρὲς, σῆς δ' ἀφθόνε.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

εἰς παρθένον.
 Ἰσοικί' ἦν ἡ ἀμνὴ
 ἡ ἡρώδης.

ΑΓΝΕΤΕ πᾶσι, παρθένε, τὰς ὀρμῆσι
 Παντὴν μάλιστ'. μηδὲ πν' εἰς οἰκίση
 Ἀνδράν βοηθόν, μηδὲ τ' σοφώτατον.
 Σὺ μὲν γὰρ ἀγνή. τὸν φθόνον δ' ἐγὼ λίαν
 Δέδοικα, μή σε κενθίσαις δυσφημία,
 Λύσῃ τὸν ἀγνὸν ζῆλον ἔσέρχῃ βία.
 Ολοῖό μοι πᾶς, ὅστις ἀγρείαν σέβων,
 Τῷ τῆσ' ἀσάρκων ἀγγέλων ὠφρασάτην,
 Συνοικον αἰρῇ παρθένον. τί δεῖ πτερός;
 Κρεῖσσον πτερός σύ. πᾶς δὲ τ' κεντὸν φύροισ, 10
 Σαυτὸν μελαίνων τῇ κακῇ γλωσσαλγία;
 Ἐντεῦθεν ἦρθης, παρθένε, καὶ ζῆς ἄνω.
 Μᾶζα, σενή σοι καὶ σιέπη τὸ φορτίον.
 Ων μή ποτ' αἰσθρὸν ἔνεκεν μηδὲν παθῆς.

Μήδ'

5 Μήδ' αἰτλὴ τῆ σὲ φερσάτε δέξῃ πινά
 Κοινωνὸν αἴχας καὶ βίαι, καὶ ἀγνός ἦ·
 Μὴ περὶ σε χειρὸς, ὡς διπλιῶ, ἔξω βάλλῃ.

Ἄλλο.

Καλὸν γάμω δεδίαθ, στοφροῦτως μόνον,
 Πλεονέμοντα παρ' θεῶν σιασαρκίας.
 Κρείσσον τὸ δεσμιῶν τυγχάνειν ἐλεύθερον·
 Τὸ παῦν νέμοντα παρ' θεῶν ἔτι τοῖς ἀνῶ.
 5 Θεὸς μὲν ἀζύξ, ἀγγέλων δ' ἀσαρκία.
 Τλη δὲ συζυγῆς τε καὶ πλήρης φθορᾶς.
Γάμος, μέριμνα συζύγου καὶ φιλοτάτων·
Ἡ παρθεσία χειρὸς, εἰ γυνὴ θεῶν.
 Ἴσον φέρει· τί καὶ γάμος λυτῶ βίῳ·
 10 Εἰ δ' ἐδὲν ἴσον· ἐδὲ τοῖς βίοις ἴσον.
 Μὴ τοῖων, ὧ τεικόντες, ὑβρίζοιτέ με,
 Γάμω φεισκιρτῶντες, ἀγνεῖα δὲ μὴ.
 Γάμον δίδωμι· τὴν ἀγνεῖαν λαμβάνω.
 Ἄλλ' εἰσὶν οἱ πεπτόκησ'· ἄλλ' ὄλοισ' μοι.
 15 Μὴ τὰς ἀείρας ἐκλέγων, τὰς δ' ἀδενεῖς.
 Οἱ μὲν γὰρ ὑποτὶς αἴχας, οἱ δ' ἠρῶν κλέος.
 Ἡ δ' ἐκ ἀρετῆς τὴν χαλαζῆς εἰνεῖα,
 Οὐδ' ἀμπελῶν φουδῶν· ἢ θάλασσα δὲ
 Ορμοῖς δίδωσι πάντα, ἔσπερ λαμβάνει·
 20 Τί μοι τὰ πόρρω· κειμήλιον δ' ἐὼσφόρον
Μὴ συγκατινέχθησαν ἀγγέλων χροσῖ;
 Τί δ' ἐκ Ἰσθμίας ἦν φόνευς τὸ διαπότης,
 Ἄλλ' οἱ μαθηταὶ δόξα, τὸ δ' ἐσοπέεις

Τῷ σὺ γάμῳ τὰ δεινὰ, καὶ μοι χεῖν κλοπᾶς,

Ἐξ ὧν τὸ φίλτρον καὶ γλῶσς νοθεύεται;

Υψὲ βιάδιζε, τὸ φθόνον δ' ἔα κάτω.

Ἀγνοε πᾶσι, παρθένη, χεῖσά μόνω

Νύμφη, κρατεῖ τὸ κάλλος ἐσφραγισμένον.

Χρῆσός μὲν ἔστιν, ἀλλὰ καὶ ζήλος πλέως.

Οὐδὲν δυσφῆδες ἐδ' ἄκοσμον ἐπιφέρῃν.

Ἐοθίη κόσμῳ κόσμος, ἢ ἀκοσμία.

Μὴ τῷ βλέπεσθαι τὸ βλέπειν θήρῳέ μοι.

Σώφρον βιάδιζε, καὶ αἶας μέτρη μόνη.

Κλεῖς ὡσὶ κείθω, μηδὲ πορεύοι γέλως.

Πλείστον παρφαί, καὶ γέλωτος ἔμφασις,

Θυμὸς, μέθη; δαίμων τε, παρθένοις ἴσα.

Πάντων δὲ χεῖρον πλησμονή, γαστρός χαίειν.

Εὐχαῖς τὸ κάλλος εἰκέτω, κ' ἀγρυπνίας.

Συνοίκον αἰρῆ, μηδ' ἀδελφὸν φάδιως.

Υπεμπύρσυμα τὸ κόσμῳ τί δεῖ βλέπειν;

Οὐδὲν τὸδ' αἰχρῶν, πλεῖν μόνη μνήμη χρόν.

Πατὴρ μόνος σοὶ ὁ θεὸς πιστὸς, νέα.

Ἄλλοι δὲ φευγίπτασαν, ὡς θήρες ποτα

Τὸ Σινᾶ, πλαξίν ἐτυπεμλῆς νόμος.

Ἀφαιστος ἔστω ποροφορᾶ, καὶ παρθένοσ:

Ἡ μὲν βεβήλοισ, ἢ δ' ἀπαίτων ὄψισιν.

Ἡ χρεῖα δευλέτω σὲ σαρκὸς μηδ' ὄλωσ.

Ἄν ποροδῆ τε, καψάκης σοὶ πηγάσ,

Τὸ δρεῖα δ' ὡσὶ πυθμένος γεωργίας.

Ἄρτοις ἔσφορ) πέντε μύελος λεῶσ:

Πόσω

Καψάκης vel γρηῖ κκαψάκης

vel. β. Reg. υγ. Καψάκης ἔδλησ.

ἀ κάπλευ vel κίσαλευ.

Exod. 19

Matt. 14

25

30

35

40

45

50

Τοῦ αὐτοῦ ὕμνου.

Διὰ λυκεῖς μέτρους.

Σ Ε τὸν ἀφθιτὸν μονάρχην
 Δὸς ἀνυμνεῖν, διὸς αἰείδην,
 Τὸν ἀνακτα, τὸν δεσπότιν:
 Δι' ὃν ὕμνος, δι' ὃν αἶνος,
 Δι' ὃν ἀγγέλων χορεία,
 Δι' ὃν αἰῶνες ἀπαυσοί,
 Δι' ὃν ἥλιος περιλάμπει,
 Δι' ὃν ὁ δεσμός σελλήνης,
 Δι' ὃν ἄστρον μέγα κάλλος,
 Δι' ὃν ἀνθερπος ὁ σαρμνός
 Ελαχε νοεῖν τὸ θεῖον,
 Λογικὸν ζῶον ὑπάρχων.
 Σὺ γὰρ ἐκτίσας τὰ πάντα,
 Παρέχων τάξιν ἑκάστω,
 Συνέχων τὴ τῆ περιποίησιν.
 Ἐ λόγον εἶπας, πέλας ἔρηρον.
 Ὁ λόγος σε, θεὸς ἦς:
 Ομοκόσιος γὰρ ἔστιν,
 Ομόσημος τῶ τεκόντι,
 Ὁς ἐφήρμισα τὰ πάντα,
 Ἴνα πάντων βασιλεύσῃ.
 Περιλαμβανῶν δὲ πάντα
 Ἄγων πνεῦμα τὸ θεῖον,
 Περινομήδρον φυλάσσει.

Τετάρτη

- 25 Τελέδα ζῶσαν ἐρῶ σε,
 Ἐνα καὶ μόνον μονάρχην,
 Φύσιν ἀβέβητον, ἀναρχόν,
 Φύσιν ἰσίας ἀφείδου,
 Σοφίας γὰρ ἀέφικτον,
- 30 Κεῖτος ἐρανῶν ἀπείριστον
 Ἀτερ ἀρχῆς, ἀπέραντον,
 Ἀκατασκόπητον αὐγλήν,
 Εφορῶσαν δὲ τὰ πάντα,
 Βάθος ἔδρην ἀγνοῶσαν.
- 35 Ἀπὸ γῆς μέγεις ἀβύσσου.
 Πάτερ, ἰλεως χυεῖ μοι.
 Διὰ παντός διεσπένδου
 Τὸ σέβασμα τῆτο, δός μοι.
 Τὰ δ' ἀμαρτήματα ῥίψον,
- 40 Τὸ σινειδὸς ἐκκαθάρασον.⁴
 Ἀπὸ πάσης κακορίας:
 Ἴνα δοξάσω τὸ θεῖον,
 Ὅσας χεῖρας ἐπαίεσον,
 Ἴνα χεῖρὸν ἀλογήσω,
- 45 Γόνυ κάμπτων ἱκετεύσω,
 ὥστε παραλαβεῖν με δεῦλον.
 Ὅτ' ἂν ἔλθης βασιλεύων
 Πάτερ, ἰλεως χυεῖ μοι,
 Ἐλεον καὶ χάριν ἔνεο:
- 50 Ὅπ' δοῦκα καὶ χάρις σοι
Ἀρεῖς αἰῶνος ἀμέτρου.

Τοῦ αὐτοῦ διχὴ ἐωθινή.

Ορθροῦς δίδωμι τὰ θεῶ με δεξιὰς,
 Μηδὲν σκοτῶδες ἢ δρᾶσιν ἢ αἰνέσιν·
 Ἀλλ' ὡς μάλιστ' αὖ δύσαμι τὴν ἡμέραν,
 Μείων ἀσέτος, καὶ παθῶν αὐτοκράτωρ.
 Αἰχύνομαι τὸ γῆρας, αὖ κἀκίσο· ὦ,
 Καὶ τὴν ξάπελαν, ἧς ὠδασάτης ἐγώ.
 Ορμὴ μὲν αὐτῆ· χρεῖσέ με, σὺ δ' εὐόδα.

Τοῦ αὐτοῦ ἑσπερινή.

Εἰφυσάμι μιν σε τὴν ἀλήθειαν, λόγε,
 Σοὶ τὴν παρέταν ἡμέραν καὶ θυγνίσου.
 Οὐ πάντε φωτεινὸν μενυξ ἐδέξατο,
 Ἡ μὲν προσηυξάμι μιν τε καὶ τὴν ὠμίω.
 Ἀλλ' ἐστὶν ἔ μοι καὶ προσέπαισαν παῖδες·
 Ζόφος γὰρ ἦλθε βασίλειος σωτηρίας.
 Λάμπαις τὸ φῶς μοι, χρεῖσέ, καὶ πάλιν φανείς.

Ἄλλη διήγησις πρὸς θεόν,

τῆ

τ' ἐπαύριον.

Εξημιῶμαι, χρεῖσέ, τὴν χθὲς ἡμέραν·
 Χόλος προσῆλθε καὶ μὴ ἐκλεῖπον ἀβέβαια· οὐ
 Τὴν σήμερον λαβοίμι φῶτος ἡμέραν.

ἜΙΣ Εἰμὸν.

Μέμνησθ

Μέμνησο σκαυτῶ, μὴ λάθῃς, βλέπων θεός. θεὸν βλέπων.
 5 Ομοίωμας, μέμνησο τῆς σωτηρίας. * αἱ δελφίνοι βιβλ.
 πλεον. βιβλ. III.

Ἄλλη.

Μὴ σε λαθοίμην, μηδὲ με λάθῃς, ἀναξ,
 Ἀναξ σοφῶν μέλημα, καὶ ἔισατον φάος.
 Μὴ περ λάθῃ με δυσμνήτης σωμαρπάσας, = αἱ δελφίνοι
 βιβλ. III.
 Οὐ οἶδα, φεύξομαι, εἰ σὺ με μήμηνω ἔχῃς, χεῖρ.
 5 Πυκνῶν αἰεὶ λόγοις τὲ καὶ νοήμασι. πυκνῶν δελφ. οὐβήσ.
 Δ' εἴβη περὶ τῶν χεῖρά. ἴδου.
 Ἄλλη.

Ἐπιστάτα, κλυδῶν με δευρὸς ἀμφέπεις
 Τὸν σὸν μαθητῶν: ὄξεσθαι πρὶν θάνατον.
 3 Μόνον κέλευσον, καὶ ζῆλον τεθνήξῃ. βιβλ. p. 374. α
 πλεον. III.

Ἄλλη.

Οἱ μοι, προσήλθε, χεῖρ' ἔμα, πάλιν δράκων.
 Οἱ μοι, γέγευμα τῆ ξύλων τῆ γνώσεως.
 Οἱ μοι, φθορεῖσθε ὁ φθόρος, ὡς περὶ με.
 Οὗτ' εἰμι θεός, καὶ βέβηκα ἔνα ἔμφης. αἱ δελφίνοι
 βιβλ. III.
 5 Ρομφαία μικρὸν τῶν κακῶν σθεσον φλόγα: ρομφαία. α.
 Ως αὖ πάλιν δέξῃ με τῶν φυτῶν ἔσσο, σικεῖν. βιβλ.
 Χεῖρ' αὖ συνεισελθόντα λησῶ ἐν ξύλων. χεῖρ' αὖ. βιβλ.

Ἄλλη.

βιβλ. 376 Πάλιν προσήλθε ὁ δράκων: αὖ δ' εἰσάσομαι,
 Κράτει, κράτει με, μὴ ἀφροντῶ εἰκόνα: χεῖρ' αὖ δελφ.
 3 Μὴ μ' εὖς κατὰς ὄρω ἐχθρὸς ἀρπάσῃ. βιβλ.

Τὸ αὐτὸ

Τὸ αὐτὸ ἄλλο.

Ζωὴ καὶ τέθνηκα. τίς σοφός; συγκρινέτω.
 Ψυχὴν τέθνηκα, σὰρξ δέ μοι δένειν θέλει.
 Ψυχὴ βιώη, σὰρξ δέ μοι τεθνηκέτω.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν.

Παρῆλθον αἰθῆ^{ρα}, καιρὸς ἤγγικε, θέρμης. κεν
 Λούκη δέ μοι θέλει: ἢ δ' ἄλλως καλεῖ σάκχον,
 Ἀπῆλθον οὐφασί, ἢ τομὴ δὲ πλυσίον.
 Ἄνωδὸς πατεῖται τῆς ἐμῶν ἤδη κακῶν.

ἴσως ἰσχυρῶς αὐτῶν ἴσως. Ἄλλο.

Φεῦ ἡμέρας μοι τὸ κακῆς ἢν ποῦ φύγω;
 Καὶ τίς χρωμαί; ὡς δέος μ' ἀκαρπίας, ἀμα-
 ἀκινθωδὸς Δέος δ' ἀκαίθρων, καὶ Γομόρρας βορῶν^η
 Πλήρη φαυλῶσαι: χειρὸς ἡνίκα κελῶν
 Θεὸς θεοῖς δίδωσι τὴν ποθὸς ἀξίαν αλ. ἰ.
 Χώρον ἐκάσω, φωτὸς αἰς ὄψις φέρει.
 Ελπίς μία μοι, τίς βραχείας ἡμέρας
 Παλιδρομήσαι, σὴ ποδηγία, μάκαρ.

Προσενχὴ εἰς αὐτῶν ἴσως. Ἄλλο.

τῶν δε τῶν Τέθνηκα τῶν δετῶν ταλαιπώρω βίω,
 ὅς φέρετ' ἀνω κατὰ τ', ἐυρίπυ δίκην:
 Βέβαιον εἶδέν εἰδ' ἐφ' ἡμέρας ἔχον.

Ζῆσι

Ζήσων δ' ἐκείνω τὰ μακρὰ πόδος μ' ἔχει,
 5 Ὁς ἀβλαβέεται τοῖς καλῇ ἠγωνισμῶσι.
Πρὸς ταῦτα χαίρει οἷς φίλοι τὸ τῆ βίαι.
 Ἐγὼ δὲ χαίρον ὄψομαι τ' διαπότλω.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἑαυτοῦ

ἀναχώρησιν.

Ἄλλοι μὲν ἐμπροσθὶ τῆς θεῶ φίλων,
 Ἄλλοι δὲ δουλοῦσιν: ἐδὲν χεῖρονες.
 Τίς οἶδε τῶτων τὲς λόγους, πλῆν ὅσων, λόγους; 7
 Μὴ τὲ βαδίξεν ἐυκολωτέρων εἶπον ^{ἡμετέροις}
 5 Τὸ τὴν προσάντην ἢ ξαναχέων, ἢ πλέον; ^{προσέληθ' ἀρδύων}
 Ὁμοῦ δ' ἔγωγ' ἐτιμῶν, ὡς ἔχω, φεάσω. ^{με μὲν}
 Κρείσσον μὲν ἄμφω, καὶ ἐξήχην, καὶ πεθερ καλόν.
 Εἰ δ' ἐκ ἐνιστ, τὲς ῶναι ἀσπάζομαι ^{ἐλπίσας ὄψομαι}
 Πρὸ τ' ἀδός καὶ κακῆς σωτηρίας.
 10 Ὡς πολλὰ δὴ δεῖ καὶ με πεθερ θεόν φέρειν,
 Κάμωντα σαρκί, ῶναι ῶναι τ' ὄπιδ' ὄρμητις.
 Τί χρὴ παθεῖν με μὴ τυχόντ' ἀμφοῖν, φίλοι;

Ἄλλο.

Κόσμον πείθει τὰ παρόντα τ' μέγαν,
 Διαπύων ἅπαντα τῆς τῆς ἐυκόλως,
 Σκλήρην θεάτρα μείζονος. πείθει Λόγῳ
 Τὰ συμπαχύνω χάρι. λέγα δὲ τίς;
 5 Ἰωμεν ἔωθεν. καὶ γὰρ ἠλθον εἰθάδε,

Ιωαν. 14, 31.

G

Ανω

Ανω σὲ θήσω, ἢ πρὸς ἑσὶν ἁμαρτία.
Θεὸς καλεῖ· σπύδωμεν ἐπιπεφυμένοι.

Ἄλλο.

Σκοπῶμαι σε αὐτὸν ὡς τὰχος πρὸς ἕσπρον,
Ψυχῶν πέρασας πρὸ λόγων τῶν πικρῶν.
Μηδὲν σπείρασον, ἀλλὰ πᾶν ῥίψας βάρος
Βίβ ματαίης καὶ κακῶν τῶν ἐπιθάδῃ.

Ἄλλο.

Οἱ μοι, σενῶμαι τῶν βίβ καὶ τῶν τέλει.
Ενθὲν δ' ἁμαρτίας, ἀλλ' ἐκείθεν ἡ δίκη.
Μέσος φόβων ἔστηκα. πλὴν πληροῦτά με
Σοί, χριστέ, πλείον ἢ βίβ παρρησίαν.
Εἰ μὴ γὰρ ἦν τίς καθήσασθαι βραχὺ,
Τῶν ἦν ἄεισον. εἰ δ' αἰεὶ πλείω κακὰ,
Καιροὺς λυθῶμαι πρὸν λαβῆς με χείρονα.

λα' ρ. 1.
μι.

Ἄλλο.

Φεῦ, καὶ κρείσσιν δέδοικα, καὶ ποθα λύσω.
Διώκομαι ἐπιθάδ', ἐκ ἔχω βίβ σάσιν.
Καλεῖς μ' ἐκείθεν, ἐκ ἔχω παρρησίαν.
Σός εἰμι, χριστέ, σῶσον ὡς αὐτὸς θέλεις.

Ἄλλο.

Ἐξήπότημαι, χριστέ με: καὶ τί δέσσω;
Κεῖθις μὲν εἰ δίκαιος, ἀλλὰ καὶ ὑπέρβιος.
Πῶσα τὸ χριστόν; ἢ μόνοι λεγίσθη;

Τὴν αὐτὴν

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν πονηρὸν.

Πάλιν προσηύδα ὁ δαίμων: σὲ δεύασαμι.
 Δαεῖδ' παρέσω, κρέετω τὴν κινύεαν.
 3 Ἀπελθ' ἀπελθε, συνεύμα, συνωνίησιν κακίς. *αδ.*

Ἄλλο εἰς τὸν αὐτὸν.

Καὶ τὸτ' ἡ σῆς, ὡ καίτισε, προσβολῆς:
 Τὸν νῦν υἰὸν ὑφέρπεις δυσέφοις ἐλίγμασι, *Πεῖον τοῦ πάλαι*
 Πείθων τὸ λείον ἀρωάσασθ' ἡδονῆς. *λευκόν.*
 Ἀλλ' ἔπ' πείθεις τὸτ' Ἀδὰμ πέπεικέ με.
 5 Εἰς γλῶσσο δέσφησι, κακάρων πατῶ.
 Εἰ δ' ἰσχύς ἐστὶ μικρὸν ἐγχειμῆσαι ποδῖ,
 Κραμῶ σὲ χαλκῶν, ὡς βλάβῳ ὄραϊν φύγω.

Ἄλλο.

Θεὸν βοᾷ. τί τὸτ'; φευγέ μοι τάχος,
 Φεῦγ' ὡ καίτισον θνητὸν ἀδερμῶν.
 Τί μοι διοχλεῖς ἐδὲν ἡδονικιδῶν;
 Τῶν σῶν συνῶν πλήροσον εἰσελθὼν βάθῃ,
 5 Δέξονθ' εἰσὶ βυθὸν πεπέμνητον.
 Εμεῖ δ' ἀπόχε, μή σε τῆ σαυρῶ βάλω,
 Ὅν πάντα φείσεται, ἢ ἔμεναι, φόβῳ κράτους.

Ἄλλο.

Ἀπελθ' ἀπελθε δυσμηνῆς βροχικτόνε,

Απελθε δεινὸν ὄμμα, λυσιώδεις κακόν,
 Απελθε: χριστὸς ἐνδόν, ὡ φέρον ἐμῶ
 Ψυχῶ δίδωκα, φεῦ γ' ἀπειπὼν ὡς τάχος.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ θαύματα ἡλίας

τῶ θεοφίτου καὶ ἐλισαίου.

ΤΟΣΑΥΤΑ θαύμαθ' ἡλίας τῶ θεοφίτου.

- Reg. 17, 6 **Κ**όραξι παρώπην ἐξάφη καὶ δούτεεν
 bid. vers. 12 **Ε**θρεψε χίεον πλοσίως Σαραφθίαν
 Μικροῖς ἐλαίς καὶ ἀλδύρε λαψάνοις
 bid. vers. 21 **Η**ς ἔτ' ἴδον ἐν νεκρῶν φυσήμασιν
 1. Reg. 18 **Η**γροει. ὑετόν τ' ἀνέχεσθαι ὅκ θεῶ,
 Ἐπειτ' ἀφῆκε. θυσίαν καθαρῆσιν
 1. Reg. 19 **Π**υεὶ ξένου τὸ ἔξενος, εἶτ' ἤρκεσθαι
 Θεοφίτου ἀγαστος, ἡμέρας ἐν πλείοσι.
 4. Reg. 1 **Ε**φλεξεν ἄρδην πεντηκοντάρχας δύο. προσέμει, 10
 μηδὲν.
 4. Reg. 2 **Ι**ορδάνην διήλθε μηλωτῆ τεμών. σημῶν
 καὶ το-
 σάω δόξα.
 Ibid. **Π**υεὶ δ' αἰτήθη ἄρματα πρὸς ἕσθον,
 Οὐκ ἴδραν τε καὶ χάριν ἐλισαίου
 Αφῆκεν. ἄρματα καὶ τὰ τέτα θαύματα. 15
 4. Reg. 2 **Ι**ορδάνην διήλθε μηλωτῆ τεμών,
 Ibid. vers. 21 **Π**ηγάς ἔθηκεν αἰσὶν δύτενας πόλεις.
 Ibid. vers. 14 **Π**αῖδας δ' ὑβριστὰς θηλοῖς ἀπώλεσεν.
 4. Reg. 3 **Δ**ιψῶντι ρεύματ' ἔξ ἐδῶν ἐπήγαγε
 4. Reg. 4 **Σ**ξάτω. γυναῖκά τε χρέας ἐρρύσατο
 Ibid. v. 34 **Π**ηγαῖς ἐλαίς. τῇ δὲ Σαναμίπιδι

- Οὐκ ὄντ' ἔδωκε παῖδα ἐν νεκρῶν πάλιν.
 Φθορᾶν τ' ἐπέχεσθαι ἐν πάσας, καὶ πλείους
 Ἡμῶν λυμὸν ἐνδεστέρα φοφῆ.
 Ναμαῖν δὲ λέωρας ἐκαθίρη τ' Σύρον,
 25 Πέμπτη Γιεζεῖ τὴν νόσον. εἴτ' ἀξίνω
 Ἐπλόσε νότοις ἐν βυθῶν ἰορδαίνης.
 Σύρον δὲ τὰς ἔλκοντας ὄψεις ἀμβλυίας
 Ἐδωκεν ἐχθροῖς. εἶτα τῶν στρατῶν κόρον
 Περεῖπε λεωρῶν ἔργα. καὶ περὶ νεκρῶν
 30 Ἠγάρεν, ἐγγὺς στυπθίντων ὀσίων.

Ibid. vers.

4. Reg. 5

Ibid.

4. Reg. 6.

Ibid. v. 18

4. Reg. 7

4. Reg. 13, 2

* * *

Οἱ τὰς ἀεραίων ἐκμιμέτροι μίτρας,
 Καὶ τοῖς ἀφανοῖς ἐνξυφάντες τὴ βίαι
 Ἰσώταρ αἰς εὐληπία τ' αὐραῖς ἀέλει
Τὰ τερπνὰ πάντα τὰ ἀεραϊδίας βίαι.
 Οἱ τὰς φέροντες φέροντες ὡραῖσ' ἀέρας,
 Καὶ ταῖς ρεύσαις ἔξοχαῖς ἐπηρμηροῖς,
 Σκοπεῖτε τὴν ἀφυκτον ἐχάτην δίκην,
Ὡς ἐδὲν αὐτῶν ἐδαμῆ ὡραδράμοι.

Ἐξοχή, ἔξ =
 ἐλλείπει
 Ἐπηρεασίαι

Τὴ αὐτὴ κτ' τυμβωρύχων.

Κἀνταῦθα χεῖρας, ὡς ἡσυχίαι, βεβλήκατε.
 Κἀνταῦθα χρυσὸς ἦγαγ' ὑμᾶς ὁ πλάνος.
 Ἀλλ' ἐδὲ χρυσός. ἐλπίδες δὲ χρυσαί.
 4 Τοιαῦτα πάσχει τὰς κακίας, ἢν ἐνδικον.

G 3

Ἐξηπά-

Αλλο.

Εξηπάτημα, τὸν τάφον δὲ γ' ᾠόμην
 Χώσας ποῦτοι αἰδύσαι βροτῶν γῆρος.
 Οἱ δ' ὡς νεκρῶ μοι παροδραμόντες πλεσίω
 Ἐχέσι τύμβον: ἔγδ' εἶχον ἄλλο π.

Αλλο.

Πέπονθε δεινὸν τύμβος· ὁ σκάψας πλέον.
 Ο μὲν γδ' ἐδὲν ᾧν πέπονθ' αἰδάνε).
 Σὺ δ' εἰ λάλημα πᾶσιν, ᾧ χρυσῆ λάτεια,
 Ον ἐδὲ τύμβος δέξε) τιθηκότητα. α λίζε γε
βεν υθ.

Αλλο.

Ολοῖτ' ὄλοῖτο χρυσὸς ἐκ μέσῃ βροτῶν
 Ος ἔξεμνη καὶ τάφῃς τῆς πλεσίως.
 Ο δ' ἐστὶ μάρτυς ἐκέτ' ᾧν τάφος τόσος.
 Ἀνδρες βοηθεῖτ' ἢ κακόν τις λήψε).

Αλλο.

Ὡς ἀσβόλησοι χρυσὸς, αἶ καὶ τις φανῆ
 Τάφῳ, γῆροιο τῆτ' αἶ ἐνδικον πάδοις,
 Τάφῃς διοχλῶν τῆν πάλαι τιθηκότητων.

Αλλο. διελώιη γαίω.

Σκόπη τίν' ἠδίκησας; ἢ γυμνοῖς τίνα,
 Τάφῃς ὀρύσων καὶ κόνιν διφώμῃος;
 Ος ἐδ' αἶ πάχει ζῶσιν ἔχει πᾶσιν ἔχει
 Ἡς αἶ κατέχευε πᾶ τάφῳ χρυσῆ πύελ.

Αλλο.

ΑΛΛΟ.

Σκείρον τίς ἔτος, ἢ τυφώδης, γήρας
 Ηκει πυροπῶν τερτέρης, τύμβον τ' ἔμῳν. λε. νε
 Τί ταῦτα; Ἐπεὶ μῆνις ἐκδικῶς τάφῳ;
 4 Νυῶ κ' κρημνοῖς τὰς κακὰς πεθνηκέναι.

ΑΛΛΟ.

Νεκροὶ βοηθεῖτ', ἀλλὰ τί θένος νεκρῶν;
 Οἱ γὰρ ὄντες, τίς δέ μ' ἄλλος ὄλεσεν;
 Δίκη σὺ μέλλεις; καὶ τάφῳ χρυσὸς φθορεύς.
 4 Ἐσῆζομ' ἔτος ἀχρεῖς ἐσχάτη πνεύς.

ΑΛΛΟ.

Δίκη, δικασαὶ, καὶ νόμοι Ἐβήματα,
 Κακοῖς ἀρήγαι. ἔ γδ' αὖ κάλλος τόδε.
 Τάφος δ' αὖ δάειτ' ὅξ' ἀθεμίτη χρεύς,
 4 Η καὶ πάλα δαιόντας αἰτεῖ χρυσίον.

ΑΛΛΟ.

Καρπὸς ἀρεῶν, χρυσὸν ἢ ψάμμος φέρει.
 Σῆρες δὲ λεπτὰ νήματ', οἱ τάφοι κόνιν.
 Εἰ δ' ὄσέων σοι χρυσὸς ἐκποιεῖ(ζε):
 4 Τὰ παντ' ἀπαντα, χρυσὸς ἐκ πάντων ῥέει.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΜΑΡΓΟΥΝΙΟΥ,
 ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ, ΕΙΣ
 τὸ Εὐαγγελικὸν ρηθὸν, Πᾶς ὁ πίνων
 ἐκ τῆς ὕδατος τούτης, διψήσει πάλιν:
 ὃς ἂν πίη ἐκ τῆς ὕδατος οὗ ἐγὼ δώ-
 σω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶ-
 να· ἀλλὰ γρήσεια ἐν αὐτῷ ὕδατος
 ἀλλόμυρον εἰς ζωὴν αἰώνιον.

ΜΕΧΡΙ τίνος καμάτισον ἀλιζοτάτοισι νόμοι,
 Θυμὲ ἀπαντλήσης ἀναλήης πίδακος,
 Δίψος ἀειμύρον διζήμυρος ἀκλέεσσιν

Αμπαύσω κακίης ἔργμασ' ὀλεθροτόκοις;
 Δεῦρ' ἀγε, καλλιέοιο προσίξεο ἀγχε ρέεθρε
 Παγᾶς ἀθανάτε νάμωσιν ἕρανίοις.

Καῦμα δ' ἀπὸ κροθίης ἀποπέμπτο ἀμπλακιάων,

54 *ἴμω* Εἰς ἄσων γλυκερῶ ὕδατος ὑδροσύλιω,

Υδατος ἀλλομύριο βίε μύροντος ἐς ἀπερον,

Κλύζοντος νοσοῦν φυταλιῶ μακάρον.

Ὡς ἀεὶ δηφάλιος γ' ἐκ ἕσσεια ἔποτε, βλύζον

Ἐκ κρυεῶς λιθάδος νᾶμα ποπιζόμενος.

ἰο
 λιβραία λείψω, ἔκρυφοι ἴοιαι ΤΟΥ
 Σαϊδ. φονε, γυτταει.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ

Εὐαγγελικῶ παροβολῶ τὴν λέ-
γσαν, ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείρῳ καλὸν
σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

March. 13

Δ Εὐρ' ἀγρ., παροβολῆσιν ἐφέσπεο δ' ἡ σαιοτήρας,
Θυμὲ, ἀλαθείης ῥήματ' ἐροῦ λόμδος. αὐτῶν.

Οὐρανῶν δ' ἀνάφαινε ἀεὶ ἀρεπίεσι λόχοισι
Καθουμύαν χριστὸ φύσιν ἀπακτορίης.

9 Ηδὲ γδ' ἀνδρὶ ἴοικε, καλὸν σπέρμα δὲ κατὰ ἀλλήλῃ,
Καιρῶ ἐφισαμύς, ἀγρῶ ἐν σφετέρῳ.

Εὐτὸ δὲ ἀφρογέοντα ἐφίκετο νήδυμος ὑπνος
Ανδρας, ἐπιασυμύς ἤλυθεν ἐχθρὸς εἰός.

10 Ζιζάνια ἀπειρας δὲ σίτε καλῶ ἐν μισάτοισι,
Καρπαλίμως ἐνθου ἄχρητ' ἀφιπιάμδος.

Χόρτος ἐπεὶ δ' ἀνόρκεσε, καὶ ἡδέα καρπῶν ἐνήκε,
Τῆμος ζιζανίων ἐξέδορσε καλάμη.

Αὐτίκα δ' ἀφρογέοντες ἐπήλυθον ἀμμιγα δμῶντες,
Διαπότε ἐν σφετέρῃ τοῖα λιδαμόμδοι. *ἡ λίσση ἀφρο*

15 Ηρ' ἐ σπέρμα, μακάρτατε, χριστὸν κάτθεο ἀγρῶ
Σείο; ζιζανίων τίπτε' ἐφύ τοσάτοιν;

*ἡ δὲ
ἀφρο
ἡ δὲ
ἡ δὲ
ἡ δὲ*

Τὸς δ' ἀπαμειρόμδος ἀποσέση δὲ φέρτατος ἡρως;
Εργμα γὰ τῶτ' ἐχθρῶ ἀνδρουμῆς φύστος.

20 Τοὶ δὲ μιν ἐξερέειον, ἐπασάμδρον ἡ ῥα σοὶ, ἀμμι
Τὴν δὲ ζιζανίων συλλεγέμεν κακίλω;

Κῆφ', ὅπ' τ' ἄρ' ἔμοιγ' ἐκ ἔμμευαί ἦν δανὲ θυμῶ,
 Σὺ γὰρ Ζιζανίοις σῖτον ἀποσάσσετε.

*μεβφαίφ
δομει.* Τάνεκ' ἀέζομῶροισι συναμφοτέροισιν ὁπάζεν
 Χώραν, ἀμνητοῖο μέσφατ' ἐπιεσοιδύμ.

Τῆμος δ' ἐργατῖνας θέρεός μευ τὲτό γε λέξω,
 Πρῶτον Ζιζανίων δαγμάτα συλλεγέμενα.

*μαλῆφ
φενῶν
φιλῶν
φιλῶν* Ταῦτα δὲ δεσματίοις ἐνὶ δῆσάτε, καὶ μαλεροῖο
 Καῦμα πρὸς θείατε, ἔποτε παυσοιδύμ.

Θῆκα ἐν ἀματέρᾳ δὲ ἀγέερατ' σῖτον ἐμῖο,
 Θρέμμα ἐπικρατίαν, ἔποτ' ἀποφθίμῶνον.

Τοῖη παρβολίη ἀμυδρὰ πῶλεσι: αὐτὰρ ἀνακτος
Σίτος ἔγωγ' εἶην, χρεῖσέ, σέθεν καθαρός.

Τοῦ αὐτοῦ μελάφρασις διὰ σίχων
 τὸ ρλβ' Φαλμῶ.

Τίπτε ἀδελφουσύνας πέλε φέρτερον; τίπτε δὲ αὐθιῶ
 Τερπνότερον γλυκερῆς ἦεν ὁμοφροσυίας;

Εὔτε φίλα φρονέοντες ἀμοιβαδ' ὄν ἀνδρες ἀγαυοὶ
 Οἴω ἐν ἱροτάτῳ ναυτάσῃν ἄμα.

Ἡῦτε ἐμμεύοντος ὅπ' κρατὸς ἀσπῆτος ὁσμῆ
 Μύρξ ὁ Ἀράνος πώγωνα εἰς χέει).

Ἐνδύματος δὲ πάλιν κατὰ λείε') ἐνθεν ἐπ' ὄσων
 Ἐκβλύζον φρηχρῶν πνεύματος ἀγνοτάτε.

Ἡῦτε ὑδροτέρα ὑπὸ ὕψους ἔρμονιείε
 Ἐκχέεται Σιόνος ἔρε' αἰεὶ δεσπῖν.

Ὅπ' γε ἑυλογίῳ ἐντείλατο παμβασιλῆος
Ομφά ἐπεί μύσειν, ἀφθίτον ἦδ' ἐβίον.

*φωφῆ δῖονα πρ γ' ἔ
 φλῖνβδ.* Τέλειθ. Οἰφ' δόξα.

Pag. 9. Τὰ Σπόρρητα.] In alio recentiore libro hac est inscriptio, Τῷ ἐν ἀγίοις πατρὶος ἡμεῶν ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνου πόλεως νέας ράϊων Γρηγορίου τῷ θεολόγῳ καὶ ἀρχῶν λόγος α'. Eiusdē ferē carmina hac argumēti, cuius est hexaëmeron Basilij M. Paraphrasin autem Niceta arbitror esse.

Pag. 10. ver. 9. Φόγητε.] Hinc fortē carminum horum titulus ille Σπόρρητα. Vetuit & Christus δῆναι τὰ ἄγιον τῆς κροῦ, Matth. 7,

11. Ως δῆρες.] Orat. 2. καὶ θεολογίας, pag. 198, auctor consulatur; & oratione eis τὸ ἄγιον βῆμισμα, pag. 251.

Pag. 4, ver. 19. Si κινυμένην legas: constabit versus. Sed marginis lectionem tuetur Paraphrastes. Vide Naz. orat. καὶ ἡ.

Pag. 21, ver. 111. Ως βροτὸς ὕπνον.] Leguntur in codice quodam Augustano hi versus D. Basilij M. (nisi Gregorio placeat Naz. adscribere, quum inter eius carmina reperiantur) non alieni ab hoc loco.

Στίχοι ἠεγοῖκοι τῷ μεγάλῳ

Βασιλείῳ.

Ἦν ὅτε χριστὸς ἴαυεν ἐφ' ὀκλαδ' ὁ ἔμφυτον ὕπνον,

Τεταίχῃ ἢ θάλασσα κροῦματόποιον εἴπαις.

Δείματι τῷ πλωτῆρες ἀνίαχον, Εἰρεο σῶτες,

Ολλυμένοις ἐπῶμνον. ἀραξ δ' ἐκέλευσεν ἀνασῆς

Ατρεμέειν ἀέμευς ἢ κύματα. ἢ πέλεν ἔτως.

Θαύματι δ' ἐφρέζοντο θεῶ φύσιν οἱ παρέοντες.

Pag. 43. Περὶ προνοίας.] De Providentia scripsit auctor carmen etiam peculiare; quod, cum aliis nonnullis iambicis illius, seorsim edendum curavimus.

Pag. 51.

Pag. 51, vers. 387. Πολύχρονον ἔην.] Vide Basilii
M. Epistolam περὶ διαφορῆς ἐσίας καὶ πνεύματος, p. 299.

Pag. 62. Κατὰ Ἀπολιναίην.] Gregorius Presbyter, vitā
Nazian. pag. 13. ἀλλὰ καὶ διεξοδικώτερον, inquit, ἔγραψέ,
καθ' ἑν ἀναστρέπων τὰ τ' ἀσθενείας Ἀπολιναίην ἀμβλώματα.
ταῦτο ἢ δ' ἐκνήσει σαφῶς αἰ τε πρὸς Κληδόνιον β'. ἐπιστολαί:
ἔχ' ἡκιστα ἢ καὶ οἱ ἑμμετροὶ λόγοι, ὡς καταλέλοιπε.

Pag. 65. Eis τὰ ἑμμετρα.] De his, & proximo se-
quente poemate, consule eandem Nazian. vitam à Greg.
Presbytero descriptam.

Pag. 73, vers. 43. Θάρσθη, ἐπεὶ θεόσθη.] Sic alibi,
— καὶ θάρσθη ἔφου θεόσθη ἔκτοδι μέτρῳ.

Pag. 86, vers. 6. Πᾶσι θανῆσι.] Philo, πρὸς τὸς ὀκ-
τωδῶν φθόνῳ ἐδὲς φύσει. Synesius epistol. πᾶσι δυσμέ-
νεσι πρὸ βίᾳ τάτω (ζωαποτίθε). Demetrius Epicus, ζῶν-
ἀπμύσαντες, σποφθίμανον ποθέσει.

Pag. 101. Οἱ τὸς ἀεραῶν.] Leguntur inter disticha in
Codice m. s. (forsan ad tetrastica pertinentia) Inter quae
& hi duo versiculi;

Κόσμοι σταυτὸν τοῖς καλοῖς τεκμηρίοις,

Καὶ μὴ πένηθη ὀρφανῶ καταφρόνει.

Sed de varia distichorum lectione, aliās. Cuiusmodi,

Μὴ ἀπειδέε πλατεῖν ἀ βραχὺς λύσει χεῖρον.

Ἀ γὰρ χεῖρον τέθνηκεν, αὐτὸς καὶ φθιρεῖ:

Pro quo vulgata editiones,

Μὴ δὴ φίλει τὸν ὄλεον, ὃν λύσει χεῖρον.

Ἀ γὰρ χεῖρον δόμισσε, καὶ λύσει χεῖρον.

In eodem libro extant & quadam alia, non nisi Latine
hactenus edita, pauculis καὶ τῶν πεμπτωρίων versibus
excerpta.

F I N I S.

TYPOGR. LECTORI.

Cum suspicarer, candide Lector, D. Hoeschelium virum alioqui doctissimum, Billianam editionem non antè vidisse quàm hæc Nazianzeni opuscula nobis traderet excudenda, operæ precium esse duxi, ut eadem editio cum nostro exemplari quo vsû sumus, diligenter conferretur. Amici itaque cuiusdam viri singulari eruditione præditi, (quia ex sua refertissima bibliotheca erratam Billianam editionem in nostrum vsûm liberaliter obtulerat) operam, industriam & opem implorauimus: qui pro sua erga nos & litteras beneuolentia, ut longè edcinniora & castigatiora prodiret hæc tam præclara monumenta, aliquot horas his emendationibus, variis lectionibus, & supplementis quæ hîc subiiciuntur, non inuitus tribuit. huius autem laborem tua causa ac nostra susceptum velim boni consulas, ac nostrum indefessum literarum arte typographicâ promouendarum studium tuo quo soles fauore prosequaris. Vale.

Pag. 9 lin. 16, dele distinctionem post *ἡμετέρας*. Sed errata in interpunctionibus & tenoribus non est animus singula annotare. 10, 16 scribe *ἡμετέρας*, vel (ut in editione Billij) *ἡμετέρας*. 11, 8 lege *ῥήματ' ἐμῶν*. 11, 16 scribe *ἡμετέρας*. sed nec alia talia notare lubet 12, 19 lege *ἡμετέρας*. 13, 13 edit. Billij habet, *ἡμετέρας, φησὶ τε, νοήματα αὐτοῦ δ' ἰδανχί, πηγὴ καὶ ἡμετέρας, λύχου σκοτίαις ἐπὶ κόλπαις.* 14, 18 scribe in marg. *ἐκπιφυκῶς* alter. Et vers. seq. legendum *ἡμετέρας* aut *ἡμετέρας* 16, 6 leg. *ἡμετέρας* 16, 20 *ἡμετέρας* 17, 10 *ἡμετέρας* 18, 5 Bill. *ἡμετέρας* 18, 11 scribe *ἡμετέρας* 18, 13 *ἡμετέρας* 21, 8 Bill. *ἡμετέρας* 21, 6 *ἡμετέρας*. 21, 13 *ἡμετέρας* 21, penult. *ἡμετέρας*. 25, 6 *ἡμετέρας*. 25, 21 *ἡμετέρας*. 26, 17 *ἡμετέρας* 26, 22 Bill. *ἡμετέρας* 27, vlt. *ἡμετέρας*. 29, 12 *ἡμετέρας*. 30, 2 *ἡμετέρας* 30, 15 *ἡμετέρας* 31, 11 *ἡμετέρας* 31, 17 *ἡμετέρας*. 32, 10 *ἡμετέρας* Billij edit. τὸ ἡμετέρας habet. 33, 12 *ἡμετέρας* 34, 1 Bill. *ἡμετέρας* 34, 17 Billij editio *ἡμετέρας*, & τὰ ἡμετέρας ἐν. & vers. seq. *ἡμετέρας* & mox *ἡμετέρας* 35, 2 *ἡμετέρας* 37, 6 Bill. *ἡμετέρας* 38, 12 Billij *ἡμετέρας* 39, 17 *ἡμετέρας* 39, 22 Bill. *ἡμετέρας* 40, 1

- 40,1 εἰσπίσειτε, 40,2 ῥάγη δ' εἰς 42,8 Bill. ἔνδον ὁ δ' ἄλλοι,
 42,10 lege ἡνίκ' ἔμιλλε 43,4 Bill. ὁ δὲ μὲν δὲ οὐθέμεθλον
 43,9 ὡς ὑπο ῥόμβον, 43,19 ἐπινηθεῖη 44,8 ἴσον ἄρ. 44,15
 Bill. ἐπ' ἄγωσιν 45,7 ῥητῆς πε. 47,8 Bill. recte ἔντα καὶ ἔντα
 ἦε λ. 47,4 à fine γινώσκων, ἄλ. 48,5 ἄλλα ἦ 49,6 à fine Bil.
 ἀρβυφαῖ τσοχάοντα κατ' ἡεζο ἀντολίηεν
 εὐροῖαν ἐπὶ γαῖαν ἐτεκμήρατο ἀνακτε.
 ἡμῶν ὅτ' ἀσπλοῖον ὁ μὲν πῖτος μήδρα τέχνης,
 ἀσπλοῖον, &c. 50,20 Bill. ὁ δὲ ἀνιερμ. 51,6 Bill.
 ἀφ' ἡ τὸ κατὰν ἐπιῶν. 51,15 ἀει γέας 52,4 lege ἕως καθεθέσθων
 53,12 Bill. ἡ ἡλιον εἰπεῖν κάμ. 54,18 Bill. χρυσὸν θάρα. 54,3 à
 fine; Bill. ἕως ἀμωλακίη 55,1 Bil. σχολιόν πη ὄρω 57,4
 ἔχον φειάσιον, ἄλ. 57,8 Bil. ἀργυράται. 58, post lin. 8, edi-
 tio Billij insertum habet hunc versum,
 βασιλευσὶν τε χρυσὸν θεόφρονος ὑψιμίδου,
 59,2 à fine, Bil. ὁ δὲ ἡ δ' ἀν. 61,2 Bill. μέτρον δ' αὐτὸ θεός ἐστι
 62,11 Codex bibliothecæ Vaticanæ habet εἰληφ' ἀ δ' ἰδ.
 62,13 Vat. Κτάνη τε τὸ κλίαντα 62,19 Vat. πόνος τε τὸ παθ.
 63,3 à fine, Vatic. ὡς ἀρχιμάλατον τὸ κελιάκουτον φθόνος
 63,6 Vat. μουσικῶς ἐμυρὶ 63,20 Vat. τὸ μὲν δίδοις πη ἴμων,
 64,16 Vat. τὸ δ' ἐν πᾶσι 64,19 Vat. τὸ χρυσὸν τὸ χρυσὸν
 68,15 lege Νικαῖαν πε. 70,10 lege καὶ ἡμῖν & lin. seq. τί ῥῶσον
 75,18 lege ex Henr. Steph. editione χρυσοῦν φέροσιν λιμόν,
 ἀρχῆς δὲ κλυ ἀμέτρως. 75, vlt. St. ὁ δὲ λῶσον 76,2 St. recte
 ἐρεῖν καὶ μελέμια,
 ἀφ' ἡ τὸ πρὸς ἡλίου. 76,4 scribe φρυγίαν 76,19 St.
 ῥομῶς πρὸς ἄσκειν 76, vlt. St. κροῦτος ἐν ἡσθ, 77,7 Steph.
 τῶν σήμερον ἰδὲ ὄντων,
 ἐς αὐτοῖον δ' ἀπόντων; 77,12 Stephani editio
 τί σοι θεός ἡλίου;
 θεοὶ οὗτος ἡλίου;
 θεός ἦε μὲν. 77,14 scribe παρὰ σάτης 77,15 ῥο-
 ρῶσον; 77,16 Steph. παρὰ σάτης & mox κυκλεμῶν 78,1 Steph.
 πρὸς κατ. 78,4 Steph. τράπεζαν ὄπην 78,9 St. ἀβρῶν
 κλάσας τε παιδῶν 78,12 St. γυμνασίου ἀβίσσως; 78,15 lege
 τὸν κροῖον 78,22 lege ex Steph. αὐτῶρον καλ.
 78,25, St. τὸ δ' ἐδ' ἡ καμ. 79,3 St. πῶρα, κλάδοι πε θά-
 κων, 79,15 St. δόμῳ δ' ὄν ἡ μετρε. 79,23 St. φροῖον
 80,1, Steph. ἄλλον ποῖον πορ. 80,4 St. ὄφισ κροῖον, φέρων
 δ' ἐστ

δ' ἔπειτ' ἀλυοθεῖς, 80,8 St. χρυσουρόφους, γραφ. 80,11 St.
 Πλακός τε λάμψιν ἄσπρας Ἀντιχρυσον, πολ. 80,19, St. ὠ κάλ-
 λ' ἐν τὸ εἶναι. 80, 21 St. ὑμῖν λέγω βροχῆσι, 80, penult. St.
 τ' οἱ θεῖ δὲ θεοῖσι 81, 6 St. λόγων θεῶν. 81, 16 St. πᾶς πρὸς συ-
 φὸς λαλήσῃ. 82, 1 Bill. εἰ ζῆς ὅπερ ζῆς τ' ἔσθ', 83, 17 lege δὲ
 εἰδ' ἔσθ' 88, 12 Bill. πικρὸν ἐστὶ ὄμμ. 88, pen. lege Μάζω
 στή σοι, & 89, 22 Bill. φυτὸς ἐστὶ ἡ θάλα. 90, 7 Bill. ἐκφέρες.
 91, 9 Bill. legit χήρας οὐ πλείον. 91, 12 Bill. ψαλῆς διδράχμης
 δὴ π' ἄν. 91, 14 leg. πῶς αὐτ (ut alibi) πῶς 92, 7 Steph.
 δὲ ὄν ἀχέλων χρυσῶν, 93, 6 St. ἀπ' αὐτῶν, 93, 15 St. ἔρπον,
 93, 22 St. τότε ὡς ἐλαθεῖν 94, 4 Bil. δύσῃ 94, 9 Billij edit.

Πρὸς ἐσπέραν θρῦλ'.

94: 18 Bill. τῇ ἐπαύριον. 95, ante primam lineam, Bill.

Εἰς ἑαυτὸν.

Μέμνησο σαυτῶ, μὴ λάθῃς θεὸν βλέπων.
 ὁμῶσθε, μέμνησο τ' σωτηρίας.
 αἰ αἰ. γόνος κλέπτῃ σε τοῖς σοφίσμασι,
 κλέπτῃ σι κλέπτῃ δουρῶν. ἐπιπέφθ
 πρὸς τ' λόγον τάχιστα, μὴ πόρρω πείσῃς.
 σαυτῶ ἀπειλάκηθι, & εὐχῆς βλάθῃς.

95, 6 Billij editio ita habet,
 μὴ πρὸ λάθῃ με δυσμῶν σωμαρπίας
 κούμῶν εἰς ἄδ' α, ἐσπίτες πικρὰς πύλας.
 θεινὸς γὰρ ἐστὶ κ' λοχῶν τὸς σοι φίλος.
 ὄν εἶδα φάσξομι, εἰ σὺ με μνήμην ἔχῃς.

95, 9 Bill. Δέησις πρὸς τ' χεῖρας. & mox,
 μόνον κέλευσον, & ζάλη πλῆθῆσται.
 πλῶ φράσσω πι, χεῖρὲ μὴ πινέ με
 μηδ' ἐσπίσης με τῶ βάρη τῶν θλίψεων.
 πομπὰς ἔχῃς γὰρ κ' κατωτέρους ἐμῶ,
 οὐς ἐλέησας. μὴ με κρήνης ἀξίως.
 κένυ κένυ ἢ τ' πάλανθου τὸ πλείον.
 μῶς τίς οἴσοι φόρτον ἡμέρας μόνης ἰ
 τίμη ἀρεσίλω τοῖς κρυφῶς βαρῶνθ' ἰ

Ἄλλη.

εἰ μοι, πρὸς ἤλθε, χεῖρὲ με, πάλιν δράκων.
 εἰ μοι, πρὸς ἤλθε, θ' φλιώντι μοι σφόδρα.

οἱ μοι

οἱ μὲν, γίνωσκον &c.

96, 6 lege ἤσικος θέρους. 96, 12 Bill. δὲ μ' ἀμαρτίας

96, 4 à fine, Bill. Προςάχῃ εἰς Χεῖρόν.

96, 3 à fine, lege τῆ δὲ τῆ πυλ. 97, 4 Bill.

ἐγὼ ᾗ χαίρει ἔψομαι τ' διαπότιω.

τυλῶ π λίζα, ᾧ μάκωρ, τὸ σῶμά σοι

τὸ σοὶ τὸ τ' σῆς ἀλάσμοι πῶς ἐπίτω χεῖρ,

ὡς λιπτοί, ὡς ἑοδῶδες, ὡς παρμίνον.

ιδὲ πρῶκαιται, βλίψον, ἐκλιλοῖ παιδῶ.

καὶ τῶ πάρε. δὲς χῆρ, & λῶ σοι βίε,

πρὶν καὶ π χῆρσι συμπίσῃ ἐμοὶ τέλω.

τί δ' αὖ πάλιν κακῶν τε, & κερσεσίαν;

ἔλαλ' ἔλαλα συμφοραῖς, σοὶ δ' ἔδωκε.

σὺ γ' ἦός μου, σὺ ζόφον λύεις κακῶν.

97, 18 Bil. ἀμφῶν φίλοι; 98, 7 Bill.

βίε ματαίε & κερσῶν τ' οὐτάδε.

ἐγὼ τραπίζηε μυτικῆς παρεστάτης.

ἐγὼ καθαίρει λαόν, ἵν σοι αὐτοφίρῃ

εἰ τίς ἀταίμγιε & πλείοις δόγμασιν.

ᾗ λαμπρότης βλύζουσι, κ' πηγὴ φάου,

ὡς αὐτὸς οἶδα, διόδρ' κερσεσίαν,

δοιὸν καθαίρειν βορβόρου μολύσματᾶ.

98, 8 Bill. Θρῆῶς πρὸς Χεῖρόν.

98, 12 Bill. φερῶν πάλαιε. 98, 15 Bill. πρὶν λάβῃ με

99, 4 Bill. συμπίσῃ κακῶ. 99, 7 Bill. ἐφίρπε 99, 15

Bill. φρεῖοι βορβοκτόνοι. 99, 21 Bill. εἰς διάβολον.

100, 3 Bill. ψυχῶ δίδωκε. φεῦγ' ἀπὸ πᾶν ὡς τάχῃ.

ὡὶ βορβῆτ' ἀγέλοι παρεστα].

ὡὶ τερωνίε, κ' κλοπῇ πῶς εἰρη].

ἵν μ' ἐξήλιθε, καὶ, φίλοι, λιτάζομαι.

101, 3 lege ἤμονε λιμὸν ενδ. nam locus quid sit nescio.

Τ Ε Α Ο Σ.